
G M I N A Z Ł O T Ó W

S T U D I U M UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

**ZAŁĄCZNIK NR 1, NR 2, DO UCHWAŁY NR VIII/66/11
RADY GMINY ZŁOTÓW Z DNIA 26 MAJA 2011R.
W SPRAWIE UCHWALENIA STUDIUUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁOTÓW**

BIURO UL. GROTTGERA 26/3 · 80-311 GDAŃSK
spółka z o.o. TEL./FAX (48)(58) 554-84-40
URBANISTYCZNE

N N I P 584-020-36-47
008049023

R E G O N

K R S 0000093085

KAPITAŁ ZAKŁADOWY 84.000 zł

Tel/fax (58) 554-84-40

tel. (58) 520-92-22, 520-92-23

Mail: urbppp@ppp.gda.pl

www.ppp.gda.pl

M A J 2 0 1 1 r .

PROJEKT STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ŻŁOTÓW

ZESPÓŁ AUTORSKI

Opracowanie zostało wykonane w Biurze Urbanistycznym PPP sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku w latach 2010-2011, przez zespół w składzie:

1.	Mgr inż. arch. Aleksandra Piskorska	Główny projektant
2.	Mgr inż. arch. Marianna Piskorska	Zagospodarowanie przestrzenne
3.	Mgr Katarzyna Marczuk	Środowisko przyrodnicze
4.	Mgr inż. Matylda Piskorska	Środowisko przyrodnicze
5.	Mgr Maciej Mach	Środowisko przyrodnicze
6.	Mgr inż. Michał Ruth	Infrastruktura techniczna
7.	Mgr inż. Marta Lisowska	Infrastruktura techniczna

- przy współpracy

- mgr Iwony Żerebito i mgr Mirosławy Dernoga w zakresie zagadnień dotyczących dziedzictwa kulturowego
- Mgr inż. arch. Katarzyny Teusz w zakresie analizy sytuacji planistycznej gminy Żłotów.

ZAWARTOŚĆ OPRAWOWANIA

SPIS TREŚCI

I. WSTĘP	6
CZĘŚĆ I - Ogólna charakterystyka gminy Żłotów	8
CZĘŚĆ II – UWARUNKOWANIA ROZWOJU	10
1. Polityka przestrzenna województwa wielkopolskiego	10
1.1. Cele i zasady rozwoju zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego	10
1.2. Sieć osadnicza	10
1.3. Strefy zróżnicowanej polityki przestrzennej województwa	10
1.4. Ochrona i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego, polityka ochrony dóbr kultury	11
1.5. System przyrodniczy	11
1.6. System komunikacyjny województwa	12
1.7. Ponadlokalne systemy infrastruktury	13
1.8. Zadania o znaczeniu ponadlokalnym	14
2. Uwarunkowania wewnętrzne	15
2.1. Sieć osadnicza	15
2.2. Główne funkcje na obszarze gminy Żłotów	16
2.2.1. Użytkowanie gruntów	16
2.2.2. Działalność gospodarcza w gminie	18
2.2.3. Rolnictwo	19
2.2.3.2. Organizacja produkcji rolnej	19
2.2.3.3. Kierunki produkcji rolnej	21
2.2.4. Gospodarka rybacka	22
2.2.5. Gospodarka leśna	22
2.2.6. Pozostałe funkcje	23
2.2.6.1. Przemysł i usługi	23
2.2.6.2. Planowane przedsięwzięcia	23

2.2.7. Turystyka, rekreacja.....	24
2.2.7.1. Obiekty turystyczne.....	24
2.2.7.2. Zagospodarowanie rekreacyjne jezior	24
2.3. Warunki i jakość życia mieszkańców	25
2.3.1. Oświata	25
2.3.2. Kultura.....	26
2.3.3. Opieka zdrowotna	26
2.3.4. Zestawienie wyposażenia w usługi publiczne w poszczególnych wsiach gminy Złotów	27
2.3.5. Sytuacja mieszkaniowa.....	27
2.3.6. Komunikacja publiczna	28
2.4. Zasoby środowiska.....	28
2.4.1. Rzeźba terenu	28
2.4.2. Wody powierzchniowe	29
2.4.3. Wody podziemne.....	30
2.4.4. Zasoby surowcowe	30
2.4.5. Odnawialne źródła energii	32
2.4.5.1. Energetyka wiatrowa.....	32
2.4.5.2. Energetyka wodna	33
3. Diagnoza stanu istniejącego	33
CZĘŚĆ III – KIERUNKI ROZWOJU GMINY ZŁOTÓW.....	36
1. Cele rozwoju gminy	36
2. Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno - przestrzennej.....	37
2.1. Strategiczne kierunki rozwoju gminy	37
2.2. Struktura sieci osadniczej	37
2.3. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów.....	38
2.3.1. Kierunki rozwoju osadnictwa, funkcji mieszkaniowych	38
2.3.2. Kierunki rozwoju funkcji związanych z działalnością gospodarczą.....	39
2.3.3. Kierunki rozwoju zagospodarowania związanego z turystyką i rekreacją	39
2.3.4. Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.....	40
2.3.5. Powierzchniowa eksploatacja kopalin.....	41
2.3.6. Parametry i wskaźniki urbanistyczne	42
2.4. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów wg wsi	43
2.4.1. Bielawa	43
2.4.2. Błękit.....	44
2.4.3. Bługowo	45
2.4.4. Buntowo	47
2.4.5. Dzierżążenko.....	48
2.4.6. Franciszkowo.....	50
2.4.7. Górzna	51
2.4.8. Grodno	53
2.4.9. Grudna	54
2.4.10. Józefowo.....	54
2.4.11. Kaczochoy	55
2.4.12. Kamień.....	56
2.4.13. Kleszczyna.....	57
2.4.14. Klukowo	59
2.4.15. Krzywa Wieś.....	60
2.4.16. Międzybłocie.....	61
2.4.17. Nowa Święta.....	62
2.4.18. Nowiny	63
2.4.19. Nowy Dwór	64
2.4.20. Pieczyn	66
2.4.21. Pieczynek	67
2.4.22. Płosków.....	68
2.4.23. Radawnica.....	68

2.4.24. Rudna	71
2.4.25. Skic	72
2.4.26. Sławianowo	74
2.4.27. Sławianówko.....	75
2.4.28. Stare Dzierżążno, Nowe Dzierżążno	76
2.4.29. Stawnica	77
2.4.30. Święta	80
2.4.31. Wąsosz, Rosochy	82
2.4.32. Wielatowo, Łopienko, tereny przy zachodniej granicy Złotowa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
2.4.33. Zalesie	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3. Środowisko przyrodnicze	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.1. Zasady kształtowania środowiska	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2. Ochrona przyrody	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2.1. Obszary chronionego krajobrazu	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2.2. Obszar Natura 2000	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2.3. Rezerваты przyrody	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2.4. Pomniki przyrody	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.2.5. Inne formy ochrony przyrody	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.3. Osnowa ekologiczna gminy	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.4. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
zakładki.	
3.4.1. Ochrona gruntów rolnych.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.4.2. Zalesienia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.4.3. Lasy ochronne	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.5. Retencja wody	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.5.1. Program małej retencji	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
3.5.2. Rekultywacja terenów	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4. Dziedzictwo kulturowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.1. Krajobraz kulturowy gminy	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.1.1. Rys historyczny	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.1.2. Osadnictwo w pradziejach i we wczesnym średniowieczu	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.1.3. Nowożytna sieć osadnicza	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.2. Charakterystyka zagrożeń krajobrazu kulturowego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3. Ochrona zabytków	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.1. Podstawy prawne i formy ochrony zabytków	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.1.1. Rodzaje zabytków i formy ich ochrony	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.1.2. Gminna ewidencja zabytków	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.1.3. Opieka nad zabytkami	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.2. Obiekty zabytkowe nieruchome wpisane do rejestru zabytków.	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.2.1. Kościoły	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.2.2. Zespoły dworsko parkowe w rejestrze zabytków	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.2.3. Parki dworskie w rejestrze zabytków	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.2.4. Inne zabytki w rejestrze zabytków	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.3. Strefy ochrony konserwatorskiej	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.4. Ochrona dziedzictwa archeologicznego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.4.1. Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.4.2. Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4.3.5. Ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
zakładki.	
5. Obszary z ograniczeniami dla zabudowy	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.1. Strefy ochronne	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.2. Obszary ograniczonego użytkowania	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.3. Zagrożenia powodziowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.4. Obszary naturalnych zagrożeń geologicznych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.5. Zagrożenie hałasem.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

5.6. Pola elektromagnetyczne.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.7. Strefy ograniczeń od infrastruktury gazowniczej.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.8. Gleby chronione	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
5.9. Tereny zamknięte.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6. System transportowy gminy Złotów.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.1. Układ drogowy.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.1.1. Drogi wojewódzkie , powiązania z drogami krajowymi	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.1.2. Obwodnica miasta Złotów.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.1.3. Drogi powiatowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.1.4. Drogi gminne	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.2. Linie kolejowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
6.3. Trasy rowerowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.0. Infrastruktura techniczna.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.1. Zaopatrzenie w wodę.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.1.1. Opis systemu zaopatrzenia w wodę	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.1.2. Istniejące stacje wodociągowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.1.3. Istniejące sieci wodociągowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.1.4. Kierunki rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.2. Odprowadzenie ścieków komunalnych.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.2.1. Opis istniejącego systemu odprowadzania ścieków komunalnych..	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.2.3. Aglomeracje ściekowe.	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.2.4. Kierunki rozwoju systemów odprowadzania ścieków komunalnych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.3. Odprowadzenie wód opadowych, melioracje	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.3.1. Urządzenia melioracji wodnych podstawowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.3.2. Urządzenia melioracji wodnych szczegółowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.3.4. Obiekty i urządzenia hydrotechniczne	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.4. Zaopatrzenie w gaz.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.5. Zaopatrzenie w energię elektryczną	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.6. Zaopatrzenie w ciepło	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.7. Unieszkodliwianie odpadów.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.7.1. Stan istniejący w zakresie gospodarki odpadami.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.7.2. Kierunki zmian w systemie gospodarki odpadami	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
7.8. Kierunki rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
8. Polityka planistyczna gminy	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
8.1. Miejscowe plany obowiązujące na terenie gminy Złotów	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
8.2. Obszary, dla których sporządzenie m.p.z.p. jest obowiązkowe	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
8.3. Założenia do wieloletniego programu sporządzania m.p.z.p.	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
8.4. Zasady interpretacji zgodności ustaleń Studium z projektami m.p.z.p. ...	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
CZĘŚĆ IV – ANEKSY DO STUDIUM	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
ANEKS NR 4.3.1. EWIDENCJA ZABYTKÓW W GMINIE ZŁOTÓW	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
ANEKS NR 7.5.2 – WYKAZ URZĄDZEŃ SIECI ELEKTROENERGETYCZNEJ	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
zakładki.	
CZĘŚĆ V – ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

CZĘŚĆ GRAFICZNA STUDIUM

- RYS NR 1 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁOTÓW – UWARUNKOWANIA ROZWOJU - SKALA 1:10.000 i 1: 25.000;
- RYS NR 2 SCHEMAT DRÓG – SKALA 1: 50.000
- RYS NR 3 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA – SKALA 1: 50.000
- RYS NR 4 WŁASNOŚĆ GRUNTU – SKALA 1: 25 000

I. WSTĘP

Podstawa formalno-prawna

Studium jest aktualizacją dokumentu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów opracowanego w latach 2002-2003 i zatwierdzonego uchwałą nr XXIII/162/04 Rady Gminy Złotów z dnia 28 października 2004 roku, sporządzaną na podstawie uchwały nr XXX/251/09 Rady Gminy Złotów z dnia 26 marca 2009 roku o przystąpieniu do sporządzania zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów w obrębie granic administracyjnych gminy Złotów.

Formalny zakres i tryb pracy nad Studium określają art. 9, 10, 11 i 12 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. nr 80 poz. 717, z późniejszymi zmianami).

Źródła informacji, wykorzystane materiały

1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego uchwalony został w 2010 r. uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r.

2. Plan Rozwoju Lokalnego Powiatu Złotowskiego na lata 2007 – 2013 , Uchwała Rady Powiatu Złotowskiego Nr / XLIV / 219 / 2006 z dnia 27 września 2006 roku. Uchwalony w 2007 r PRL Powiatu Złotowskiego kontynuuje planowanie strategiczne rozwoju powiatu zapoczątkowane w 2002 roku, kiedy to rozpoczęto prace nad opracowaniem „Strategii rozwoju społeczno gospodarczego Powiatu Złotowskiego na lata 2002-2011”. Sformułowała ona cele oraz niektóre kierunki ich realizacji. W międzyczasie, zgodnie z wymogami Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego i „Uzupełnieniami” do tego programu, zaszła potrzeba opracowania Planu Rozwoju Lokalnego (zwanego dalej Planem) niezbędnego do przyjęcia środków pomocowych z niektórych tzw. działań priorytetu III. Zaniechano więc opracowania programów operacyjnych do wcześniej uchwalonej strategii na rzecz sporządzenia Planu na lata 2004-2006 i kierunkowo do 2011 roku spełniającego podobną jak programy operacyjne rolę. Niniejszy Plan nawiązuje zarówno do Strategii Powiatu, jak i dotychczasowego Planu Rozwoju Lokalnego. Plan opiera się nie tylko na wymienionych dokumentach strategiczno-programowych Powiatu. Bierze także pod uwagę „Strategię rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020r.” przyjętą w grudniu 2005 roku oraz projekt Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 (wersja z czerwca 2006 r.). Jak każdy dokument planistyczny tak i niniejszy Plan Rozwoju Lokalnego analizuje i ocenia aktualną sytuację, identyfikuje problemy, diagnozuje potrzeby lokalnej społeczności, określa kierunki działań zmierzających do poprawy istniejącego stanu. Wskazuje wytypowane do realizacji w okresie planistycznym projekty i źródła ich finansowania. Prognozuje przepływy finansowe. Przewiduje sposoby wdrażania, monitorowania, oceny i zmiany Planu.

Czas realizacji Planu obejmuje lata 2007-2013 i jest spójny z siedmioletnim okresem programowania pomocy strukturalnej przez UE.

3. Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Złotów jest kompleksowym dokumentem określającym strategię społeczno-gospodarczą Gminy Złotów na lata 2006-2013. Podobnie jak PRL Powiatu Złotowskiego jest on kontynuacją prac nad planowanie strategicznego rozwoju gminy rozpoczętych opracowaniem i przyjęciem przez Radę Gminy Złotów Strategii Rozwoju Gminy Złotów . Dokument PRL Gminy Złotów został przygotowany na podstawie następujących dokumentów o charakterze programującym:

- Narodowy Plan Rozwoju
- Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego
- Plan rozwoju Lokalnego Powiatu Złotowskiego
- Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego
- Strategia Zrównoważonego Rozwoju Gminy Złotów
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów

- Wieloletni Plan Inwestycyjny Gminy Złotów
- Plan Gospodarki Opadami dla Gminy Złotów
- Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Złotów

4. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów, zatwierdzone uchwałą nr XXIII/162/04 Rady Gminy Złotów z dnia 28 października 2004 roku,

5. Obowiązujące na terenie gminy Złotów miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, będących w trakcie sporządzania zgodnie z uchwałami podjętymi przez Radę Gminy Złotów

6. Decyzje o warunkach zabudowy i decyzje lokalizacji inwestycji celu publicznego wydane w latach 2005 – 2009;

7. Gminny Plan Ochrony Zabytków Nieruchomych na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych (na podstawie rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych /Dz. U. Nr 212 z dnia 29 września 2004 r., poz. 2153/)

8. Marcin Ziółkowski – praca magisterska na kierunku Geografia, 2009 r. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, „Uwarunkowania, rozwój i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów w latach 1998-2008.

CZĘŚĆ I - Ogólna charakterystyka gminy Złotów

- Gminę Złotów zamieszkuje 9352 osoby (stan na koniec 2010r wg danych Urzędu Gminy). Na układ osadniczy gminy Złotów składają się 34 wiejskie jednostki osadnicze, w tym 27 wsi sołeckich.
- Powierzchnia gminy wynosi 292,5 km²; (źródło: zestawienie zbiorcze wg stanu na dzień 2.01.2006 r. Starostwo Powiatowe w Złotowie).
- Gmina wiejska Złotów położona jest na północnym skraju województwa wielkopolskiego i w centralnej części powiatu złotowskiego. Obejmuje obszary wiejskie okalające miasto Złotów, sąsiaduje z 10 gminami:
 - od zachodu z gminami Jastrowie i Tarnówka,
 - od północy i północnego zachodu z gminą Okonek,
 - od wschodu i północnego wschodu z gminami Lipka, Zakrzewo i Więcbork,
 - od południa z gminami Łobżenica, Wysoka i Krajenka,
 - oraz centralnie z gminą miejską Złotów.

Południowo wschodnia granica gminy jest również granicą powiatu złotowskiego i województwa wielkopolskiego, gmina Więcbork położona jest już w województwie kujawsko pomorskim. Miasto Złotów jest siedzibą gminy i powiatu a także ośrodkiem administracyjno – usługowym dla całego powiatu złotowskiego.

Ryc.1. Gmina Złotów na tle Powiatu Złotowskiego.

Gmina Złotów położona jest na obszarze Pojezierza Krajeńskiego. Występują tu różne formy polodowcowej rzeźby terenu, liczne lasy, rzeki i jeziora, połacie łąk, tworzące w sumie malownicze krajobrazy:

- Okolice Krzywej Wsi są jedynym najbardziej urokliwych i malowniczych zakątków powiatu złotowskiego, zwaną Szwajcarią Kiepińską. Na skraju tego ciekawego regionu turystycznego znajduje się ciąg moren czołowych z najwyższym wzniesieniem powiatu złotowskiego jakim jest Brzuchowa Góra o wysokości 208 m n.p.m, przy względnej różnicy wysokości dochodzącej do 50m;

- Północno – zachodnią część gminy pokrywa kompleks leśny obejmujący dolinę rzeki Gwdy i piaszczyste tereny sandru Gwdy. Granica gminy biegnie tu wzdłuż dwóch, bardzo malowniczych, kilkukilometrowych zalewów na rzece Gwdzie, tj. Zalewu Jastrowskiego i Zalewu Grudniańskiego;
- Malowniczym krajobrazem, wynikającym głównie z sąsiedztwa różnorodnych form rzeźby i pokrycia terenu, charakteryzują się okolice wsi Stawnica, Stare Dzierżążno, Międzybłocie i Płosków, gdzie faliste i pagórkowate pola moreny dennej dzielą równinne sandry z bogatą siecią cieków i rowów, rozległymi łąkami i licznymi enklawami leśnymi;
- W centralnej części gminy, od miasta Złotowa aż po zachodnią granicę gminy rozciąga się rynna z jeziorna, z kilkoma jeziorami, z których największym jest jez. Zaleskie, którego wschodni kraniec położony jest na terenie miasta Złotów, mniejsze to jez. Górzno Górne i Dolne położone przy wsi Górzna;
- Na południowym krańcu gminy rozciąga się jez. Sławianowskie, nad którym położone są wsie Sławianowo, Buntowo, Bługowo i Sławianówko. Jezioro Sławianowskie, ze względu na swój charakterystyczny kształt, zwane jest również zwane Mieczowym lub Krzyżowym. Krajobraz tej części gminy jest urozmaicony, tak ze względu na ukształtowanie jak i pokrycie terenu. W sąsiedztwie jeziora są płaskie pola sandrowe (na pd- zach) a także fragmenty wzgórz moreny czołowej, na wschód od wsi Bługowo. Wody jeziora sąsiadują z łąkami, polami uprawnymi i enklawami lasów, co niewątpliwie czyni ten fragment gminy jednym z najbardziej urozmaiconych pod względem krajobrazowym.

Krajobraz pozostałej części gminy to głównie faliste pola moreny dennej, urozmaicone kompleksami łąk i lasów, nie posiadające większych walorów krajobrazowych.

Przez teren gminy Złotów płyną rzeki - Głomia, Łobżonka, Łużanka, Smoła, Kocunia, Śmiardówka ze swoimi niewielkimi dopływami, zachodnia granica gminy biegnie wzdłuż rzeki Gwdy.

Cała powierzchnia gminy Złotów, z wyjątkiem niewielkiego fragmentu położonego przy wschodniej granicy (rejon miejscowości Rudna) położona jest w zlewni rzeki Gwdy. Wspomniany fragment leży w zlewni rzeki Łobżonki. Wody powierzchniowe z obszaru gminy spływają do rzeki Gwdy za pośrednictwem rzek: Głomi i jej dopływów – Kocuni i Śmiardówki w centralnej i południowej części oraz za pośrednictwem Debrzynki w części północnej. Zachodnia część gminy leży w bezpośredniej zlewni Gwdy, do której uchodzą bezpośrednio bardzo małe ciek.

Do naturalnych zbiorników wodnych należą jeziora, nieliczne rozproszone śródpolne i śródleśne oczka wodne oraz stawy. Na terenie gminy Złotów znajduje się 15 jezior o powierzchni ponad 1 ha.: jez. Sławianowskie, jez. Zaleskie, jez. Ostrowite, jez. Skickie, jez. Górzno Górne, jez. Górzno Dolne, jez. Piaskowe, jez. Bielskie, jez. Buntowskie, Kleszczyński Staw (jez. Kleszczyna), zbiornik wodny w rezerwacie „Czarci Staw”, jez. Święta, jez. Piaski Średnie, Staw Młyński (obr. Stare Dzierżążno), zbiornik w Krzywej Wsi, jez. Łopienka.

Z tej ilości zaledwie trzy mają znaczącą powierzchnię i kubaturę masy jeziornej, są to: Sławianowskie (230,86 ha), Zaleskie (186,13 ha) i Ostrowite (37,59 ha). W pozostałej liczbie tylko 3 jeziora mają powierzchnię ponad 10 ha, 4 jeziora – powierzchnię od 5 do 10 ha. Pozostałe, to niewielkie oczka o powierzchniach od 1,6 do 3 ha. Trzy jeziora uważać należy za częściowo zeutrofizowane, charakteryzujące się zmiennością otwartego zwierciadła wody. Są to jeziora: Łopienka, Jez. Skickie, i Rezerwat.

CZĘŚĆ II – UWARUNKOWANIA ROZWOJU

1. Polityka przestrzenna województwa wielkopolskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego uchwalony został w 2010 r. uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010

1.1. Cele i zasady rozwoju zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego

Generalne cele i zasady rozwoju zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego określają „Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” (KPZK), „Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 roku” uchwalona przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego w grudniu 2005 r. oraz strategię sektorowe przyjęte przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego.

Celem planu jest zrównoważony rozwój przestrzenny jako jedna z podstaw wzrostu poziomu życia mieszkańców regionu.

Realizacja tego celu opierać się będzie na dwóch celach szczegółowych:

- Dostosowanie przestrzeni do wyzwań XXI wieku poprzez:
 - Poprawę stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi,
 - Wzrost spójności komunikacyjnej oraz powiązań z otoczeniem,
 - Wzrost znaczenia i zachowanie dziedzictwa kulturowego,
 - Poprawę jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
 - Przygotowanie i racjonalne wykorzystanie terenów inwestycyjnych,
 - Wzmocnienie regionotwórczych funkcji Poznania jako metropolii o znaczeniu europejskim oraz Kalisza i Ostrowa Wielkopolskiego jako dwubiegunowego układu miejskiego o znaczeniu ponadregionalnym,
 - Wielofunkcyjny rozwój ośrodków regionalnych i lokalnych,
 - Restrukturyzację obszarów o ograniczonym potencjale rozwojowym;
- Zwiększenie efektywności wykorzystania potencjałów rozwojowych województwa poprzez:
 - Wzmocnienie gospodarstw rolnych oraz gospodarki żywnościowej,
 - Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw,
 - Wzrost udziału nauki i badań w rozwoju regionu,
 - Zwiększenie udziału usług turystycznych i rekreacji w gospodarce regionu.

1.2. Sieć osadnicza

Sieć osadnicza Wielkopolski jest w pełni rozwinięta i zrównoważona. Miasta są rozłożone równomiernie, co zapewnia wysoki poziom dostępności do nich. Sieć osadnicza stanowi podstawę struktury przestrzennej. Najważniejszym ogniwem struktury przestrzennej województwa jest Poznań. Jego rola nadal będzie polegała na pełnieniu i rozwijaniu funkcji metropolitalnych oraz na obsłudze mieszkańców regionu.

Drugim ogniwem regionu jest miejski układ dwubiegunowy Kalisz – Ostrów Wielkopolski. Miasta te, stanowią główne ośrodki obsługi dla Wielkopolski południowej. Funkcje ośrodków ponadregionalnych i regionalnych pełnią miasta: Konin, Leszno, Piła i Gniezno. Wymienione miasta, stanowiąc główne elementy węzłowe województwa, wytworzyły swoje strefy wpływów. Powiat złotowski znajduje się w strefie oddziaływania ośrodka regionalnego jakim jest Piła.

1.3. Strefy zróżnicowanej polityki przestrzennej województwa

Gmina Złotów położona jest poza pasmami dynamicznego rozwoju społeczno – gospodarczego a także poza strefami intensywnych procesów urbanizacyjnych i strefą intensywnej gospodarki rolnej.

Większość obszaru gminy plan województwa kwalifikuje jako strefę wielofunkcyjnego rozwoju terenów otwartych. Strefa ta obejmuje tereny o warunkach niesprzyjających intensywnej produkcji rolnej, niekwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych i tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Oprócz rolnictwa – obecnie głównej gałęzi

gospodarki - konieczne jest wspieranie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, aktywizacji lokalnego potencjału środowiska przyrodniczego, kulturowego i społecznego. Wielofunkcyjność tych stref, wynikająca z istniejącego zagospodarowania, jak i potencjalnych możliwości rozwoju przestrzennego stanowi podstawę dla dalszego ich rozwoju. Rejony charakteryzujące się mniejszą przydatnością dla produkcji rolniczej powinny stanowić potencjalne obszary prowadzenia polityki zwiększania lesistości.

Centralna i południowo wschodnia część gminy Złotów położona jest w strefie rekreacyjnej, drugi płat strefy rekreacyjnej przylega do północno zachodniej granicy gminy i wiąże się z obszarami chronionego krajobrazu. Określone w Planie strefy to obszary, które ze względu na swoje różne cechy dają podstawy dla rozwoju rekreacji w różnych formach. Rozwój rekreacji w okolicy Złotowa opiera się na następujących przesłankach:

- obszary położone z dala od dużych ośrodków miejskich, atrakcyjne przyrodniczo i krajobrazowo, mogą być przeznaczone dla wypoczynku pobytowego, zarówno masowego, jak i indywidualnego. Obecnie coraz większego znaczenia nabiera agroturystyka, która z powodzeniem może rozwijać się również na obszarach mniej ciekawych pod względem przyrodniczym,
- na terenach leśnych rozwijać się mogą mniej popularne formy wypoczynku, takie jak łowiectwo i zbieractwo,
- miejscowości najciekawsze pod względem zasobów dziedzictwa kulturowego oraz historyczne szlaki przechodzące przez obszar województwa to atrakcje, które przyciągać będą turystów indywidualnych oraz zorganizowane grupy, w tym grupy pątnicze.

Południowo wschodnia część gminy położona jest w strefie kulturotwórczej, zasięg tej strefy wynika z sąsiedztwa znaczącego obiektu kultu religijnego jakim jest sanktuarium Klasztorna Górka w gminie Łobżenica.

Dla województwa wielkopolskiego przeprowadzona została ocena poziomu rozwoju Społeczno – gospodarczego oraz atrakcyjności inwestycyjnej gmin. Z całego powiatu złotowskiego tylko gmina Złotów a także miasto Złotów nie zostały zaliczone do obszarów wymagających realizacji polityki wspierania rozwoju.

1.4. Ochrona i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego, polityka ochrony dóbr kultury

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa, który operuje w zapisie graficznym skalami o znacznym stopniu ogólności, szczególne znaczenie ma ochrona obszarowa a więc ochrona całych układów przestrzennych miast i wsi, ochrona krajobrazów kulturowych w parkach kulturowych i na terenach kulturotwórczych, szlaki kulturowe oraz pojedyncze obiekty, ograniczone do najwybitniejszych.

W celu ochrony i promocji krajobrazu kulturowego, cennego z uwagi na zachowane dziedzictwo kulturowe a równocześnie atrakcyjnego pod względem walorów przyrodniczych proponuje się utworzenie na terenie województwa wielkopolskiego 23 parków kulturowych (PK). Jeden z nich planowany jest w gminie Łobżenica PK „Górka Klasztorna”, sąsiadującej od południowego wschodu z gminą Złotów. Południowo wschodnia część gminy Złotów wskazana jest jako rejon o kulturotwórczym potencjale, wymagający aktywnej promocji o znaczeniu ponadlokalnym, wynikającym z sąsiedztwa sanktuarium w Górcie Klasztornej.

Plan proponuje także utworzenie kulturowych szlaków tematycznych. Gmina Złotów położona jest poza ich zasięgiem.

1.5. System przyrodniczy

System obszarów chronionych Wielkopolski obejmuje wzajemnie uzupełniające się systemy ekologiczne szczebla krajowego i europejskiego. Krajowy system obszarów chronionych tworzą parki narodowe, parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu. System ten powiązany jest z Europejską siecią ekologiczną Natura 2000 obejmującą obszary specjalnej ochrony ptaków i specjalne obszary ochrony siedlisk. Uzupełnieniem istniejącego systemu obszarów chronionych są obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo, integrujące regionalną sieć ekologiczną. Dolina rzeki Warty jest korytarzem ekologicznym o randze krajowej i stanowi główną oś układu przyrodniczego Wielkopolski.

Jednym z najważniejszych celów ochrony przyrody i krajobrazu Wielkopolski jest więc stworzenie spójnego systemu obszarów chronionych i sieci ekologicznej uwzględniającego powiązania przyrodnicze z obszarami województw sąsiednich. Zapewni to prawidłowe funkcjonowanie przestrzeni przyrodniczej, uwzględniając:

- ochronę obszarów o największych wartościach przyrodniczo – krajobrazowych i dużym potencjale biologicznym, włączone do sieci krajowej, jak i wzajemnie uzupełniających się koncepcji europejskich sieci ekologicznych ECONET – POLSKA oraz NATURA 2000,
- zapewnienie ciągłości i spójności przestrzennej korytarzy ekologicznych stanowiących drogi migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt oraz wpływające na zmniejszenie negatywnych skutków izolacji obszarów cennych przyrodniczo,
- ochronę obszarów ważnych dla gniazdowania i migracji ptaków,
- wielokierunkowe działania ochronne na pozostałych obszarach województwa (obszarach zagospodarowanych, rolniczych, leśnych i wodnych).

Gminę Złotów otacza od zachodu oraz wschodu krajowy system obszarów chronionych. Zachodnia część gminy pokryta lasami wchodzi w skład korytarza ekologicznego ważnego dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt (okalający gminę od zachodu, północy oraz wschodu) oraz europejskiego korytarza migracyjnego dużych zwierząt lądowych. Ponadto, południową część gminy zajmują obszary ważne dla gniazdowania i migracji ptaków. Główne elementy systemu przyrodniczego województwa znajdujące się na terenie gminy Złotów:

- Projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk Natura2000 PLH300040 „Dolina Łobzonki”. Obejmuje dolinę rzeki Łobzonki wraz z przyległymi dopływami;
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy” - obejmuje dolinę Gwdy i położony jest w północno-zachodniej części gminy;
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie”, położony w południowo wschodniej części gminy Złotów;
- Dwa rezerваты przyrody: rezerwat „Czarci Staw”- torfowiskowy, rezerwat „Uroczysko Jary” typu krajobrazowego;

Na obszarze gminy Złotów plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego nie zakłada tworzenia lub poszerzenia istniejących prawnych form ochrony przyrody.

1.6. System komunikacyjny województwa

Obszar województwa wielkopolskiego przecinają dwa z czterech głównych korytarzy europejskich przebiegających przez Polskę:

- Korytarz II Berlin – Poznań – Warszawa – Mińsk – Moskwa.
- Korytarz VIa Poznań – Grudziądz, który jest odgałęzieniem VI korytarza transportowego Gdańsk – Katowice – Żylina (Słowacja).

Niezależnie od europejskich korytarzy komunikacyjnych w Unii Europejskiej wskazano sieć transportową objętą programem pomocowym TEN-T, której zadaniem jest zwiększenie efektywności współdziałania w zakresie rozwoju transportu. Korytarze TEN-T stanowią ciągi transportowe o międzynarodowym znaczeniu, w których przebiega komunikacja o podwyższonych parametrach technicznych wraz z węzłami transportowymi.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, poprzez klasyfikację połączeń komunikacyjnych, ustala model w zakresie obsługi transportowej województwa, polegający na wyznaczeniu sieci powiązań komunikacyjnych I stopnia i II stopnia. Sieć połączeń komunikacyjnych I stopnia wyznaczona została :

- w nawiązaniu do korytarzy europejskich
- dla zapewnienia powiązania Poznańskiego Obszaru Metropolitalnego i miast o znaczeniu ponadregionalnym i regionalnym z innymi rejonami kraju.

W okolicy gminy Złotów nie występują elementy sieci transportowej zaliczone do sieci połączeń komunikacyjnych I stopnia. Najbliższy międzyregionalny korytarz transportowy określony w planie województwa to korytarz Północ – Południe o przebiegu Kołobrzeg – Koszalin – Piła – Poznań – Ostrów Wlkp – Kępno – autostrada A1. W analizowanym rejonie związanym z położeniem gminy Złotów korytarz ten wiąże się z przebiegiem drogi krajowej nr 11 oraz linii kolejowych nr 405 Piła – Szczecinek i nr 354 relacji Piła – Poznań.

Realizacja polityki rozwoju ponadlokalnych systemów transportowych na obszarze województwa koncentrować się będzie na wielu działaniach. Planowane działania w zakresie dróg krajowych w zakresie dróg krajowych nie dotyczą obszaru gminy Złotów. Przez teren gminy Złotów przebiegają dwie drogi wojewódzkie tj. droga nr 188 i

droga nr 189. Polityka rozwoju ponadlokalnych systemów transportowych w zakresie dróg wojewódzkich polegać będzie na :

- podniesieniu standardów technicznych do poziomu europejskiego dróg i odcinków dróg ujętych w sieci I i II stopnia połączeń, umożliwiających ich wykorzystanie w transporcie międzynarodowym: nr 160, 174, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 191, 193, 196, 197, 241, 260, 263, 270, 305, 306, 307, 308, 310, 313, 430, 431, 432, 434, 436, 441, 442, 443, 447, 449, 450, 466, 467, 470, 473 oraz obecna droga krajowa S5 na odcinku Poznań – Gniezno,
- realizacji obwodnic w ciągach dróg wojewódzkich, przede wszystkim w miejscowościach: Trzcianka, Czarnków, Oborniki, Murowana Goślina, Rogoźno, Wągrowiec, Zbąszyń, Niepruszewo, Wojnowice, Opalenica, Mosina, Środa Wielkopolska, Książ Wielkopolski, Dolsk, Kunowo, Gostyń, Ostrzeszów i Grabów n. Prosną,
- przebudowie i modernizacji pozostałych dróg wojewódzkich z uwzględnieniem obwodnic centrów miast i wsi.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego zawiera ustalone i wymagane obwodnice drogowe miejscowości położonych w ciągach dróg krajowych i wojewódzkich. Plan uwzględnia obwodnice zawarte w opracowaniach drogowych oraz opracowaniach planistycznych gmin. Załącznik nr 7 do Planu wymienia planowane ważniejsze obwodnice miejscowości. Na terenie gminy Złotów w ciągu drogi nr 188 jest to Błękwit i Złotów, w ciągu drogi nr 189 wsie: Górzna i Nowiny.

Korekty przebiegu projektowanych dróg, zmiany ich klasy bądź kategorii oraz obwodnice miejscowości wynikające z dostosowania istniejących bądź projektowanych dróg do założonego standardu, które są zgodne z zamierzeniami inwestycyjnymi zarządców dróg, należy uznać za zgodne z kierunkami rozwoju systemu komunikacji drogowej w województwie. Wg pisma nr WZDW.32.73231/36/09-10 z dnia 18.08.2010 rozwój sieci dróg wojewódzkich na terenie gminy Złotów polegać będzie na realizacji obwodnic klasy technicznej G – droga główna lub Z – droga zbiorcza.

Kolej w województwie musi stać się równoważnym i konkurencyjnym środkiem transportu do transportu drogowego, zarówno dla przewozów towarowych, jak i pasażerskich. Osiągnięcie tego efektu będzie stanowić czynnik integrujący Wielkopolskę. W zakresie odbudowy połączeń międzyregionalnych przewiduje się powiązanie województwa wielkopolskiego z Wybrzeżem linią kolejową o znaczeniu państwowym. Ponadto w zakresie połączeń regionalnych konieczne jest zapewnienie dostępności północnych obszarów Wielkopolski do centrum linią o podwyższonym standardzie. W tym celu zakłada się zmianę kategorii obecnych linii kolejowych o znaczeniu lokalnym nr 354 Poznań – Piła oraz linii nr 405 Piła – Szczecinek i włączenie ich do sieci linii kolejowych o znaczeniu państwowym.

Przebudowa regionalnego systemu transportu kolejowego w rejonie Złotowa polegać będzie na :

- zmianie klasyfikacji funkcjonalnej istniejących linii kolejowych, w tym włączenie do sieci połączeń krajowych linii kolejowej nr 354 Poznań – □Piła – □Chodzież i nr 405 Piła – Szczecinek;
- przystosowaniu linii nr 203 do prędkości ≥ 100 km/h;

1.7. Ponadlokalne systemy infrastruktury

Linie wysokiego napięcia

- fragment jednotorowej linii elektroenergetycznej 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo, zarządzanej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne – Północ S.A., stanowiącej ważny element sieci przesyłowej krajowego systemu elektroenergetycznego. W planach PSE – Północ jest budowa linii elektroenergetycznej 2 x 400 kV albo linii wielotorowej, wielonapięciowej po trasie istniejącej linii o napięciu 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo.
- Fragmenty dwóch linii WN -110 kV będących na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o.:
 - Linia wysokiego napięcia 110 kV relacji Złotów – Krzewina, typ AFL 3x120;
 - Linia wysokiego napięcia 110 kV relacji Złotów – Jastrowie, typ AFL 3x240

Gazociągi wysokiego ciśnienia:

Na obszarze gminy zlokalizowane są następujące urządzenia systemu zaopatrzenia w gaz, zarządzane przez Wielkopolską Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o.:

- Stacja redukcyjno pomiarowa I st. Złotów o przepustowości 1000 m³/h, (1999 r.),

- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, odgałęzienie Złotów o średnicy DN150, (1999 r.);
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, odgałęzienie Łobżenica o średnicy DN80, (1990 r),
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, relacji Śmiardowo -Szczecinek o średnicy DN250, (1995 r.)

Aglomeracje ściekowe utworzone w obrębie gminy Złotów.

Na terenie Gminy Złotów zostały utworzone następujące aglomeracje ściekowe:

- Na mocy Rozporządzenia Nr 134/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Radawnica, gmina Złotów wyznaczono aglomerację ściekową Radawnica o RLM 3 800, z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: Radawnica, Kamień, Józefowo, Górzna, Nowiny;
- Na mocy Rozporządzenia Nr 136/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Kleszczyna, gmina Złotów wyznaczono aglomerację ściekową Kleszczyna o RLM 3 000, z oczyszczalnią ścieków w Kaczochach, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: Kleszczyna, Bługowo, Buntowo, Skic, Rudna, Kaczochy, Nowa Święta, Sławianowo;
- Na mocy Rozporządzenia Nr 149/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Złotów, wyznaczono aglomerację ściekową Złotów o RLM 21 800, z oczyszczalnią ścieków w m. Błękwit, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: miasto Złotów oraz m. Święta, gmina wiejska Złotów.

Podstawowym instrumentem wdrożenia postanowień ww. dyrektywy jest Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK). Zgodnie z ustawą Prawo wodne KPOŚK powinien być okresowo aktualizowany. Najnowsza aktualizacja została opracowana w 2009 r., stanowić będzie drugą aktualizacją KPOŚK i po jej zatwierdzeniu przez Radę Ministrów wykorzystana zostanie do przygotowania aktualizacji Planu Implementacyjnego w roku 2010.

1.8. Zadania o znaczeniu ponadlokalnym

W odpowiedzi na zawiadomienie Wójta Gminy Złotów o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, w piśmie DI IV104-7323/923/09 z dnia 23 października 2009 roku sformułował listę zadań o znaczeniu ponadlokalnym. Z obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, zatwierdzonego uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XLVI/690/10 z dnia 26.04.2010 r. wynikają następujące zadania o znaczeniu ponadlokalnym, zlokalizowane na terenie gminy Złotów lub w jej bliskim sąsiedztwie:

- 1) w zakresie komunikacji:
 - drogi wojewódzkie nr 188 i 189 klasy głównej,
 - linia kolejowa normalnotorowa;
- 2) w zakresie infrastruktury technicznej:
 - linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 220kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400kV) i 110kV;
 - istniejące i projektowane gazociągi przesyłowe wysokiego ciśnienia DN 250 i DN 150, DN 80;
- 3) w zakresie środowiska przyrodniczego:
 - Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie”,
 - Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy”,
 - obszar najwyższej ochrony wód podziemnych ONO,
 - obszar o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie pietra czwartorzędowego,
 - istniejące kompleksy leśne,
 - złoża surowców ilastych i kruszywa naturalnego,
 - rezerваты przyrody, użytki ekologiczne
 - europejski korytarz migracyjny dużych zwierząt lądowych,
 - krajowy korytarz ekologiczny ważny dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt,
 - projektowane stawy (w tym stawy leśne),
 - korytarze ekologiczne wzdłuż rzek i cieków,

- istniejące i projektowane zbiorniki wodne,
- planowane podpiętrzenie jezior wg programu retencji wód powierzchniowych Wielkopolskiego Zarządu melioracji i Urzędzeń Wodnych,
- obszary o najwyższej wartości dla produkcji rolnej (zwarte kompleksy glebowo rolnicze 1-3).

Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego gmina Złotów znajduje się w strefie intensywnej gospodarki rolnej i strefie leśno – rekreacyjnej z rolnictwem ekologicznym.

2. Uwarunkowania wewnętrzne

2.1. Sieć osadnicza

Gminę Złotów zamieszkuje 9.352 osoby (stan na koniec 2010r wg danych Urzędu Gminy). Na układ osadniczy gminy Złotów składają się 34 wiejskie jednostki osadnicze, w tym 27 wsi sołeckich.

Liczba mieszkańców na koniec 2010r. w poszczególnych wsiach kształtuje się następująco:

I.p	Nazwa wsi	Liczba mieszk.			I.p	Nazwa wsi	Liczba mieszk.		
1	Święta	949	1	Wieś sołecka	18	Nowy Dwór	259	18	Wieś sołecka
2	Górzna	612	2	Wieś sołecka	19	Klukowo	231	19	Wieś sołecka
3	Stawnica	383	3	Wieś sołecka	20	Międzybłocie	216	20	Wieś sołecka
4	Radawnica	577	4	Wieś sołecka	21	Franciszkowo	171	21	Wieś sołecka
5	Józefowo	523	5	Wieś sołecka	22	Dzierżążenko	191	22	Wieś sołecka
6	Kleszczyna	479	6	Wieś sołecka	23	Krzywa Wieś	133	23	Wieś sołecka
7	Skic	467	7	Wieś sołecka	24	Wąsosz	135	24	Wieś sołecka
8	Nowa Święta	392	8	Wieś sołecka	25	Stare Dzierżążno	102	25	Wieś sołecka
9	Stawianowo	357	9	Wieś sołecka	26	Bielawa	100	26	Wieś sołecka
10	Buntowo	318	10	Wieś sołecka	27	Grodno	101		x
11	Rudna	323	11	Wieś sołecka	28	Kaczochoy	89		x
12	Nowiny	326	12	Wieś sołecka	29	Płosków	67	27	Wieś sołecka
13	Zalesie	321	13	Wieś sołecka	30	Pieczyn	47		x
14	Pieczynek	307	14	Wieś sołecka	31	Wielatowo	41		x
15	Błękwit	304	15	Wieś sołecka	32	Stawianówko	43		x
16	Bługowo	283	16	Wieś sołecka	33	Łopienko	24		x
17	Kamień	265	17	Wieś sołecka	34	Rasochoy	16		x

Zmiany w liczbie ludności gminy i poszczególnych wsi.

Wg danych Urzędu Gminy od roku 2002 do końca 2010 roku liczba ludności w gminie Złotów wzrosła o 97 osób, można więc stwierdzić że liczba mieszkańców gminy jest ustabilizowana z niewielką tendencją wzrostową. Inaczej sytuacja wygląda w poszczególnych wsiach. W większości wsi liczba mieszkańców od 2002 roku pozostała na podobnym poziomie lub się zwiększyła. W latach 2002-2010 największe wzrosty liczby ludności, rzędu 30%, nastąpiły w miejscowościach Błękwit, Dzierżążenko. Znaczący wzrost liczby ludności nastąpił w dużych wsiach: Zalesie i Kleszczyna. Wyraźną dynamiką wzrostu liczby ludności charakteryzują się mniejsze wsie: Grodno, Kaczochoy, Pieczyn, Płosków, Wielatowo.

Największy spadek liczby ludności w latach 2002-2010 odnotowano we wsi Józefowo. Duże spadki liczby ludności miały miejsce we wsiach Stawianowo, Skic, Kamień, Radawnica, Stare Dzierżążno, Nowa Święta, Międzybłocie. Największą dynamikę spadku liczby mieszkańców w latach 2002 – 2010 charakteryzuje się wieś Stare Dzierżążno.

W rozmieszczeniu ludności można wyróżnić trzy charakterystyczne rejony:

- pasmo środkowe położone centralnie z miejscowościami przyległymi do miasta Złotowa wzdłuż ciągu komunikacyjnego (drogi wojewódzkiej 188 i 189), skupia ponad 46% mieszkańców gminy. W miejscowościach położonych w sąsiedztwie Złotowa obserwuje się wzrost liczby ludności i rozwój zagospodarowania o charakterze podmiejskim.

- część północna skupia niewiele 28% ogółu mieszkańców gminy, usługi o charakterze gminnym koncentrują się w Radawnicy;
- część południowa skupia ok. 26% mieszkańców gminy, usługi o charakterze gminnym koncentrują się w Świętej;

2.2. Główne funkcje na obszarze gminy Złotów

2.2.1. Użytkowanie gruntów

Powierzchnia gminy wynosi 292,5 km²; (źródło: zestawienie zbiorcze wg stanu na dzień 2.01.2006 r. Starostwo Powiatowe w Złotowie). Struktura użytków kształtuje się następująco:

Rodzaj użytku	Powierzchnia	% udział
Użytki rolne	20 128 ha	68,8%
Grunty leśne oraz zadrzewione	7162 ha	24,45%
Grunty zabudowane i zurbanizowane	832 ha	2,8%
Grunty pod wodami	525 ha	1,8%
Nieuzytaki, inne	603 ha	2,15%
Razem cała gmina	29250 ha	100%

Przestrzeń gminy Złotów ma charakter typowo rolniczy – użytki rolne stanowią blisko 70% obszaru gminy, lasy i wody powierzchniowe zajmują 23,6%, a wody powierzchniowe 2,2%.

Obszar gminy dzieli się na 25 obrębów geodezyjnych:

I.p.	Nazwa obrębu	Nr obr	Powierzchnia		Nazwa obrębu	Nr obr	powierzchnia
1	Bielawa	0003	414,4	13	Międzybłocie	0055	731,4
2	Błękit	0047	474,0	14	Nowa Święta	0073	1004,4
3	Buntowo	0071	1072,6	15	Nowy Dwór	0052	1005,9
4	Bługowo	0072	959,7	16	Radawnica	0005	2343,3
5	Dzierżążenko	0051	2200,9	17	Rudna	0069	829,1
6	Franciszkowo	0007	629,0	18	Skic	0068	1689,5
7	Górzna	0044	1974,4	19	Stawnica	0037	1487,0
8	Kamień	0006	902,2	20	Stare Dzierżążno	0036	714,8
9	Kleszczyna	0067	793,4	21	Sławianowo	0070	1069,0
10	Krzywa Wieś	0002	1247,3	22	Święta	0049	1846,1
11	Grudna	0004	2599,0	23	Wąsosz	0066	1014,9
12	Klukowo	0048	778,1	24	Zalesie	0045	1273,2
				25.	Płosków		115,6

Tab.. Użytkowanie gruntów w gminie Złotów wg obrębów

Użytki rolne [ha]	<u>Bielawa</u>	<u>Błękwił</u>	<u>Blugowo</u>	<u>Buntowo</u>	<u>Dzierżążenka</u>	<u>Franciszkowo</u>	<u>Górzna</u>	<u>Grudna</u>	<u>Kamień</u>	<u>Kleszczyna</u>	<u>Klukowo</u>	<u>Krzywa Wieś</u>	<u>Międybłocie</u>
R I-III Ł, Ps I-III	4,8 0	32,3 0	10,0 0	107,7 55,5	73,8 0	0,4 0	2,8 0	0 0	0 0	0,7 2,1	40,1 3,5	124,8 0	0 0
Σ	4,8	32,3	10,0	163,2	73,8	0,4	2,8	0	0	2,8	43,6	124,8	0
R IV Ł, Ps IV	195,1 6,3	150,1 43,2	277,8 36,4	314,1 186,9	1018,6 69,3	175,0 20,0	777,7 61,3	0 3,5	381,0 93,2	270,7 121,0	439,3 66,2	325,6 26,2	75,3 117,7
Σ	201,4	193,3	314,2	501,0	1205,5	195,0	839,0	3,5	474,2	391,7	505,5	351,8	193,0
R V-Viz Ł, Ps V-Viz	84,0 9,1	119,5 30,3	261,2 52,0	193,3 59,8	452,9 123,0	225,2 27,1	315,1 82,3	2,2 68,8	256,9 66,1	278,7 37,7	109,8 48,9	247,5 91,9	253,8 71,6
Σ	93,1	149,8	313,2	253,1	575,9	252,3	397,4	71,0	323,0	316,4	158,7	339,4	325,4
Sady:	1,4	1,4	4,8	1,1	0,6	0,5	5,8	0	2,3	2,8	0,8	3,2	1,6
Grunty pod stawami:	0	0	0	0	0,1	0	0	0	0	0	0	0	0,5
Rowy:	2,3	5,9	5,6	14,5	13,5	0,3	4,0	0,8	5,7	11,0	4,7	4,9	4,2
Nie użytki:	2,0	5,8	21,0	63,6	66,2	10,1	21,1	45	5,5	13,1	5,0	15,2	43,0
<u>Grunty leśne:</u> Lasy: Grunty zadrzewione:	89,5 2,2	31,5 0	29,4 2,4	31,9 0,3	120,3 24,6	143,0 4,2	587,1 1,4	2464,4 5,3	47,2 1,2	8,5 1,0	18,9 0,3	333,8 25,9	112,6 11,1
Grunty pod wodami:	0,0	6,1	230,9	3,6	160,2	0	19,9	1,6	1,0	7,0	3,6	2,9	1,9
Gr. zurbanizowane i zabudowane : + tereny różne:	14,7 0	39,9 0	19,4 0	23,5 0	45,5 2,8	15,2 0	72,0 0	6,5 0,9	29,2 0	29,1 0	29,0 0	30,8 1,4	29,9 0
Użytki rolne zabudowane:	3,0	8,0	8,8	16,8	29,5	8,0	23,9	0	12,9	10,0	8,0	13,2	8,2
Użytki ekologiczne:	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Łącznie	414,4	474,0	959,7	1072,6	2200,9	629,0	1974,4	2599,0	902,2	793,4	778,1	1247,3	731,4

Użytki rolne [ha]	<u>Nowa Święta</u>	<u>Nowy Dwór</u>	<u>Płosków</u>	<u>Radawnica</u>	<u>Rudna</u>	<u>Skic</u>	<u>Ślawianowo</u>	<u>Stare Dzierżążno</u>	<u>Ślawnica</u>	<u>Święta</u>	<u>Wasosz</u>	<u>Zalesie</u>
R I-III Ł, Ps I-III	0 18,8	0 0	0 0	6,0 2,5	0,3 3,3	18,7 42,4	9,4 5,3	10,1 4,2	35,4 34,7	30,0 0	0 0	61,6 3,0
Σ	18,8	0	0	8,5	3,6	61,1	14,7	14,3	70,1	30,0	0	64,6
R IV Ł, Ps IV	111,9 33,1	163,3 22,9	0 18,0	721,2 121,8	101,1 42,6	580,5 92,2	618,5 54,9	198,9 75,0	490,5 194,0	549,9 118,0	56,7 34,7	784,7 22,1
Σ	145,0	186,2	18,0	843,0	143,7	672,7	673,4	273,9	684,5	667,9	91,4	806,8
R V-Viz Ł, Ps V-Viz	343,6 32,3	376,1 13,3	55,9 20,5	617,9 132,1	240,8 66,3	488,5 110,1	209,2 86,8	242,2 40,6	371,3 75,9	539,9 137,2	174,5 80,8	187,1 7,7
Σ	375,9	389,4	76,4	750,0	307,1	598,6	296,0	282,8	447,2	677,1	255,3	194,8
Sady:	1,9	0	0,2	5,5	0,6	0,7	0,5	1,9	3,4	25,5	0,1	2,9
Grunty pod stawami:	0	0	0	0	0	0	0	4,3	0	0	0	0
Rowy:	2,0	1,2	1,3	10,2	5,5	12,7	8,5	5,6	8,7	9,9	1,7	3,8
Nie użytki:	4,4	18,8	6,3	55,0	9,3	46,2	4,2	14,8	33,8	23,3	56,0	12,1
<u>Grunty leśne:</u> Lasy: Grunty zadrzewione:	400,4 1,4	361,4 5,4	5,7 0	554,9 6,5	314,5 4,0	191,2 7,2	15,5 0,2	86,7 2,5	160,1 1,2	282,5 7,6	575,2 12,1	108,0 10,3
Grunty pod wodami:	0	1,0	0	4,0	6,2	42,4	7,7	3,5	13,6	6,5	5,4	0,3
Gr. zurbanizowane i zabudowane : + tereny różne:	43,8 0	23,5 0,5	5,1 0	73,9 0	22,8 0,3	43,9 0	34,3 0	18,6 0	45,5 0	75,9 0	11,7 0	47,1 0
Użytki rolne zabudowane:	10,8	18,5	2,6	31,8	9,1	12,8	14,0	5,9	18,9	39,9	6,0	22,5
Użytki ekologiczne:	0	0	0	0	2,4	0	0	0	0	0	0	0
Łącznie	1004,4	1005,9	115,6	2343,3	829,1	1689,5	1069,0	714,8	1487,0	1846,1	1014,9	1273,2

2.2.2. Działalność gospodarcza w gminie

Sytuacja gospodarcza gminy wyraźnie zaczyna zmieniać swój rolniczy charakter na charakter rolniczo-usługowy wzbogacony o udział drobnego przemysłu. Zmniejsza się znaczenie rolnictwa, które nakłada nacisk na intensyfikację produkcji przy mniejszym wykorzystaniu siły roboczej.

Tab - Struktura podmiotów gospodarki narodowej gminy Złotów

	rolnictwo	produkcja	Budownic- two	handel	transport	obsługa nierucho- mości	Pośredni. finansowe	Pozostałe usługowe	pozostałe
1999	18%	10%	9%	33%	9%	5%	0%	4%	12%
2008	11%	10%	16%	27%	7%	9%	3%	8%	9%

Źródło: M.Ziółkowski -praca magisterska na kierunku geografia, 2009 r., Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, na podstawie danych GUS.

Główne tendencje w strukturze działalności gospodarczej w gminie widoczne w ostatnich 10 –ciu latach:

- Zarówno w roku 1999 jak i 2008 najwięcej podmiotów gospodarczych miało charakter handlowy. W roku 1999 33% podmiotów miało właśnie taki charakter. W roku 2008 udział sekcji G spadł do 27% lecz nie zmieniła liczba podmiotów (89) . Liczba podmiotów handlowych spadła nawet w stosunku do lat 2005-2006 kiedy podmiotów tych było ponad 100.
- Rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo w 1999 roku stanowiło 18% udziału. W roku 2007 jego znaczenie spadło w strukturze do poziomu 11%. Ubyło 5 podmiotów i jest to powiązane ze zjawiskiem regresji rolnictwa w znaczeniu gospodarczym obszaru.
- Działalność produkcyjna zarówno w 1999 roku jak i w roku 2009 charakteryzowała się 10% procentowym udziałem, a liczba zarejestrowanych podmiotów zwiększyła się z 28 do 35.
- Istotny rozwój widoczny jest w branży budowlanej. Jego znaczenie wzrosło strukturalnie o 8% z poziomu 9% w roku 1999 do 16% w roku 2008. Liczba podmiotów tej właśnie sekcji zwiększyła się aż 2,5 krotnie. Cecha ta w dużej mierze mówi nam o rozwojowym kierunku gospodarczyk, którym kieruje się gmina. Przykładem jest liczba oddanych do użytku mieszkań, których w 1999 roku do użytku oddano zaledwie 2, a już w roku 2008 mieszkań oddano 17.
- Spadł udział ilości podmiotów transportu, a zwiększył obsługi nieruchomości, pośrednictwa finansowego oraz pozostałych usług.

Największymi przedsiębiorstwami prosperującymi na terenie gminy Złotów są:

- Przedsiębiorstwo Ogrodnicze Złotów Sp. z o.o. znajdujące się w Świętej. Przedsiębiorstwo jest producentem pomidorów i ogórków szklarniowych. Corocznie firma produkuje ok. 3,2 tys. ton warzyw w oparciu o nowoczesną technologię (m.in. wewnętrzne ogrzewanie gazowe). Prócz produkcji przedsiębiorstwo zajmuje się również sprzedażą hurtowniczą.
- „Klon” sp. z o. o. w Nowej Świętej. Jest to zakład produkcyjny, który w oparciu o własny tartak, fryzarnię, zakład płyt klejonych i zakład mebli tapicerskich wytwarza tarcicę liściastą bukową, dębową, brzoźową i olchową oraz fryzy i elementy meblowe. Działalność obejmuje również produkcję płyt liściastych litych.
- „Fred–Rol” w Górznej. Zakład zajmuje się produkcją i mieszaniem pasz oraz koncentratów stosowanych w rolnictwie.
- „Marko” w Józefowie. Jest to firma działająca na rynku usług metalowych i malowania proszkowego. Przedsiębiorstwo opiera swoją działalność na wykwalifikowanej kadrze oraz na kontaktach zagranicznych.
- MAGBUD w Kleszczynie. Jest to oddział jednej z czołowych polskich firm zajmujących się systemem docieplania budynków (produkcja izolacyjnych materiałów izolacyjnych, klejów, szpachli, kitów, wypełniaczy itp.).

2.2.3. Rolnictwo

2.2.3.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Podstawowym działem gospodarki w gminie jest rolnictwo. Powierzchnia gruntów użytkowanych na cele rolnicze obejmuje 20 128 ha, czyli ok. 68,8 % ogólnej powierzchni gminy. W skład tych użytków wchodzi m.in.:

- grunty orne – 16 064 ha (54,9% ogólnej powierzchni gminy),
- użytki zielone – 3487ha (11,9 % ogólnej powierzchni gminy),
- sady – 85 ha (0,3% ogólnej powierzchni gminy).

Wg gleboznawczej klasyfikacji gruntów, na terenie Gminy Złotów występują gleby klas bonitacyjnych od IIIa do VI. Struktura użytków rolnych wg klas bonitacyjnych przedstawia się następująco:

grunty orne

Klasa bonitacyjna	Powierzchnia (ha)	(%)	Charakterystyka
III a	163,0	1,0	dobre - 3,5%
III b	406,1	2,5	
IV a	4 248,1	26,6	średnie - 54,9%
IV b	4 529,3	28,3	
V	4 808,1	30,1	słabe i najsłabsze - 41,6%
VI	1 839,3	11,5	
Razem	15 993,8	100,0	100%

Źródło: Urząd Gminy Złotów 2009

użytki zielone

Klasa bonitacyjna	Powierzchnia (ha)	(%)	Charakterystyka
III	175,5	5,1	dobre - 5,1%
IV	1693,7	49,4	średnie - 49,4%
V	1287,0	37,5	słabe i najsłabsze - 45,4%
VI	271,5	7,9	
Razem	3 427,7	100,0	100%

Źródło: Urząd Gminy Złotów 2009

Wśród gruntów ornych dominują gleby średnie zajmujące [54,9%] ich powierzchni, z niewielką przewagą gleb IVb klasy bonitacyjnej. Dobre gleby zajmujące 3,5 % powierzchni gruntów ornych dominują w IIIb klasie bonitacyjnej. Wśród użytków zielonych największą powierzchnię zajmują gleby średnie w IV klasie bonitacyjnej [49,4 %] i słabe w V klasie bonitacyjnej [37,5 %]. Zróżnicowanie środowiska glebowego pod względem potencjału produkcyjnego i ekologicznej różnorodności ekosystemów polnych odzwierciedlają kompleksy glebowo – rolnicze stanowiące swoiste rodzaje siedlisk polnych.

Z badań OSCHR w Szczecinie, prowadzonych na terenie gminy wynika, że 45% gleb to gleby kwaśne i bardzo kwaśne. Ogólna ocena jakości gleb wyrażona wskaźnikiem bonitacji gleb na gruntach ornych dla gminy wynosi 44,4 (w 100 punktowej skali). Wskaźnik ten dla Polski wynosi 52,3 pkt. Udział gleb klas marginalnych (klasy V i VI) w ogólnej powierzchni gruntów ornych wynosi w gminie 41,5% (w województwie 40%, w Polsce 33%).

Ogólny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej (w skali 100 punktowej) wynosi 60,1, co oznacza mało korzystne warunki przyrodnicze dla produkcji rolniczej. Wskaźnik ten dla Polski wynosi 66,6 pkt.

2.2.3.2. Organizacja produkcji rolnej

Na terenie gminy Złotów w roku 1996, wg danych GUS, prosperowały 1034 gospodarstwa rolne. Spośród nich 696 było gospodarstwami indywidualnymi o powierzchni powyżej 1 ha. Wg Powszechnego Spisu Rolnego z roku 2002 liczba gospodarstw rolnych wzrosła do 1138. Liczba indywidualnych gospodarstw rolnych w roku 2002 wynosiła 1129, w tym 754 gospodarstwa o powierzchni powyżej 1 ha (działki rolne o powierzchni użytków rolnych do 1 ha zgodnie z definicją GUS gospodarstwami rolnymi nie są)

Gospodarstwa rolne w gminie wg grup obszarowych

Grupy obszarowe gospodarstw	Gospodarstwa rolne		Powierzchnia użytków rolnych	
	liczba	%	ha	%
do 1 ha włącznie	375	32,9	191,25	0,9
powyżej 1 do mniej niż 2 ha	147	12,9	7163,1	3,5
od 2 do mniej niż 5 ha	130	11,4		
od 5 do mniej niż 7 ha	41	3,6	756,73	3,7
od 7 do mniej niż 10 ha	56	4,4		
od 10 do mniej niż 15 ha	94	8,3	3048,99	14,8
od 15 do mniej niż 20 ha	94	8,3		
od 20 do mniej niż 50 ha	165	14,5	5458,02	26,5
od 50 do mniej niż 100 ha	19	1,7	10449,63	50,7
100 ha i więcej	23	2,0		
Razem	1138	100,00	20620,93	100,00

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2002r.

Indywidualne gospodarstwa w gminie wg grup obszarowych

Grupy obszarowe gospodarstw	Indywidualne gospodarstwa		Powierzchnia użytków rolnych	
	liczba	%	ha	%
do 1 ha włącznie	375	32,2	191,25	1,2
powyżej 1 do mniej niż 2 ha	147	13,0	716,31	4,4
od 2 do mniej niż 5 ha	130	11,5		
od 5 do mniej niż 7 ha	41	3,6	756,73	4,6
od 7 do mniej niż 10 ha	50	4,4		
od 10 do mniej niż 15 ha	92	8,1	3007,75	18,3
od 15 do mniej niż 20 ha	94	8,3		
od 20 do mniej niż 50 ha	164	14,5	5433,78	33,0
od 50 do mniej niż 100 ha	19	1,7	6354,64	38,6
100 ha i więcej	17	1,5		
Razem	1129	100,00	16460,46	100,00

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2002r.

Struktura wielkościowa gospodarstw indywidualnych na przestrzeni lat zmieniła się. W roku 1996 gospodarstwa najmniejsze o powierzchni 1-5 ha stanowiły 27% wszystkich gospodarstw indywidualnych, których ówczesnie było 696. W roku 2002 gospodarstw w danej grupie wielkościowych było już 36% (przy 763 gospodarstwach indywidualnych). Zwiększyła się więc liczba i areal gospodarstw najmniejszych. Gospodarstwa te teoretycznie nie są gospodarstwami szczególnie rentownymi. Zwiększenie się udziału gospodarstw tej wielkości świadczy o rozdrobnieniu gospodarstw co jest zjawiskiem niepożądanym.

Gospodarstwa powyżej 15 ha, czyli gospodarczo najbardziej wydolne rynkowo i przynoszące realny dochód w 1996 roku stanowiły 45% wszystkich gospodarstw indywidualnych. W roku 2002 w strukturze tych gospodarstw było już 40%. Taki stan rzeczy świadczy o koncentracji coraz większych arealów w rękach poszczególnych rolników. Przy postępującej mechanizacji i przy mniejszym zapotrzebowaniu na siłę roboczą powiększające się gospodarstwa stają się bardziej dochodowe. Za przykład służy liczba gospodarstw > 100 ha, których w roku 1996 było 8 a już w 8 lat później liczba ta zwiększyła się do 23 gospodarstw.

Według danych Urzędu Gminy z roku 2008 średnia wielkość gospodarstwa rolnego wynosi 20,7 ha gruntów ogółem i 19,1 ha użytków rolnych. Dla porównania średnia wielkość gospodarstwa dla województwa wielkopolskiego wynosi 13,4 ha użytków rolnych i 9,91 ha użytków rolnych dla Polski.

W 1991 roku w gminie we władaniu gospodarstw indywidualnych znajdowało się 41, 5 % ogólnej liczby powierzchni gruntów rolnych i 55,2 % użytków rolnych. W 1997 roku, na skutek zmian własnościowych, gospodarstwa indywidualne użytkowały 60,1 % ogólnej powierzchni gruntów i 81,7 % użytków rolnych. Jest to wynik częściowego rozdysonowania przejętego przez AWRSP mienia po zlikwidowanych państwowych gospodarstwach rolnych: Józefowo, Stawnica, Sławianowo, Zalesie i Złotów. Nowe gospodarstwa rolne (indywidualne ;lub spółki) powstały na bazie majątku popegeerowskiego w Stawnicy i Nowinach, w Sławianowie, Skicu, Klukowie i Zalesiu, w Józefowie. Grunty w okolicy Bielawy przejęli okoliczni rolnicy, w Grodnie grunty użytkowane są przez gospodarstwo w Józefowie, a pałac i folwark zagospodarował inny właściciel.

W gminie gospodarują 3rolnicze spółdzielnie produkcyjne, a mianowicie:

- RSP Kamień – 540 ha,
- RSP Wąsosz – 348 ha,
- SKR Złotów z siedzibą w Świętej – 420 ha

Spółdzielnia SKRP Roltex Górzna uległa likwidacji. Grunty tej spółdzielni pozostają w użytkowaniu kilku dużych indywidualnych gospodarstw rolnych z siedzibą w Górznej.

Do dużych zakładów rolniczych należy Złotowskie Przedsiębiorstwo Ogrodnicze Sp. z o.o. produkujące głównie warzywa (pomidory).

2.2.3.3. Kierunki produkcji rolnej

W ogólnej liczbie indywidualnych gospodarstw rolnych (696 gosp.) z danych z 1996 roku produkcja roślinna jest wiodącym kierunkiem produkcji w 150 gospodarstwach (21,6 % ogółu gospodarstw), produkcja zwierzęca w 295 gospodarstwach (42,5 %), w pozostałych gospodarstwach przeważa mieszany kierunek produkcji. Z 696 gospodarstw głównie lub wyłącznie na rynek produkuje 477 gospodarstw tj. 68,7 % ogółu gospodarstw, Głównie lub wyłącznie na własne potrzeby produkuje 27,5 % ogółu gospodarstw.

Produkcja rolnicza ma charakter wielokierunkowy. Tylko nieliczna grupa gospodarstw rolnych specjalizuje się w jednym kierunku produkcji rolnej. Produkcja roślinna ukierunkowana jest pod potrzeby produkcji zwierzęcej, dlatego zboża stanowią aż 79,8% w strukturze zasiewów. Ponadto w produkcji roślinnej dominuje uprawa roślin mało pracochłonnych. Generalnie należy stwierdzić, że struktura produkcji rolnej nie jest dostosowana do zasobów pracy. Duża podaż siły roboczej umożliwia rozwój upraw specjalistycznych.

Produkcja zwierzęca w gminie prowadzona jest w poszczególnych gospodarstwach rolnych a także w formie skoncentrowanej. Ośrodki skoncentrowanego chowu zwierząt na terenie Gminy Złotów znajdują się w następujących gospodarstwach:

1. Gospodarstwo rolne - Sławianowo- bydło- średni stan roczny 500 sztuk;
 2. Gospodarstwo Rolne Józefowo- trzoda chlewna - średni stan w zamkniętym cyklu 6000 sztuk;
 3. Przedsiębiorstwo Rolno-Handlowe "Stawnica" Spółka z o. o. w Stawnicy - bydło - średni stan roczny 400 sztuk;
 4. Przedsiębiorstwo Rolno-Handlowe-Gospodarstwo Nowiny - bydło- średni stan roczny 130 sztuk;
- Projekt budowy fermi drobiu rzeźnego 6x25000 sztuk rocznie *Nowiny-chów gęsi tylko 1 sezon;
5. Prywatne gospodarstwo rolne Ubojnia Drobiu w Górznej – drób kurzy rzeźny-średnio rocznie 80000 szt. (4x20000 szt.);
 6. Chów Drobiu - Górzna- drób kurzy rzeźny- średnio rocznie 148500 szt. (4,5x33000 szt.);

Kierunki produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych :

- we wsiach Radawnica i Franciszkowo – koncentracja produkcji trzody chlewnej;
- we wsiach Święta, Klukowo, Nowa Święta – hodowla bydła
- Górzna – hodowla drobiu,
- inne kierunki produkcji rolnej:
 - uprawa grzybów (pieczarki, bocznik) – Górzna, Nowy Dwór,
 - stawy hodowlane : Nowy Dwór – 2 obiekty, Krzywa Wieś – 2 obiekty, Stawnica, Buntowo w gospodarstwie agroturystycznym, Święta;
 - hodowla strusi – Górzna, (przy drodze na Zygląg) , Rudna (przy drodze na Łobżenicę , przy drodze na Więcbork);
 - hodowla koni: Klukowo , Grodno (raczej w celach rekreacyjnych),
 - ogrodnictwa: Z-d ogrodnicy w Świętej,
 - hodowla danieli, jeleni – Zalesie (przy zejściu nad jezioro) , Święta;

W latach 2005-2009 Wójt Gminy Złotów wydał ponad 50 decyzji o warunkach zabudowy związanych z planowaną rozbudową gospodarstwa rolnego, w tym budowa lub rozbudowa budynków gospodarczych, budowa lub modernizacja budynków inwentarskich jak obory, chlewnie, stajnie, budowa magazynów, silosów zbożowych, realizacja stawów hodowlanych, szklarni, itp.. Zdecydowana większość tych przedsięwzięć planowana była we wsiach Radawnica – 6 decyzji, Międzybłocie – 5 decyzji, Górzna, Stawnica, Święta - po 4 decyzje , Bługowo, Buntowo - po 3 decyzje. Pojedyncze przedsięwzięcia planowane były we wsiach: Dzierżążenka, Kleszczyna, Sławianowo, Błękwit – po 2 decyzje , Krzywa Wieś, Skic, Klukowo, Pieczynek, Nowiny, Wąsosz, Franciszkowo – po 1 decyzji.

Na terenie gminy, w poszczególnych wsiach planowano rozwój następujących kierunków produkcji rolnej:

- stawy hodowlane planowano w Wąsoszu, Międzybłociu, Górznej, Nowym Dworze;
- Obory (do hodowli bydła) we wsiach Radawnica, Międzybłocie (2), Bługowo (2), Święta, Stawnica, Buntowo;
- Chlewnie we wsiach Stawnica (2) i Święta,
- Stajnie we wsiach Górzna, Dzierżążenko i Krzywa Wieś,
- Pieczarkarnie w Pieczyнку i Górznej,
- Szklarnia – w Świętej,
- Ubojnia drobiu w Górznej, (2);
- Punkt skupu żywca w Radawnicy,

Na podstawie analizy inwestycji wynikających z unijnych rygorów ochrony środowiska, polegających na budowie płyty gnojowej, zbiornika na gnojowicę, itp.; można stwierdzić w następujących wsiach:

- Kleszczyna – 11 gospodarstw;
- Bługowo – 10 gospodarstw;
- Radawnica – 6 gospodarstw;
- Międzybłocie – 5 gospodarstw;
- Święta – 4 gospodarstwa;
- Stawnica, Zalesie, Buntowo - po 3 gospodarstwa;
- Błękwit, Sławianowo, Kamień, Rudna, Skic – po 2 gospodarstwa;
- Klukowo, Nowy Dwór, Dzierżążenko, Krzywa Wieś, Płasków – po 1 gospodarstwie;

Gmina wyróżnia się dobrymi warunkami do rozwoju rolnictwa ekologicznego, które polega na gospodarowaniu bazującym na środkach produkcji pochodzenia biologicznego i mineralnego nie przetworzonych technologicznie. Głównym celem rolnictwa ekologicznego jest produkowanie żywności o wysokiej jakości biologicznej i ochronie środowiska przyrodniczego, w jakim odbywa się produkcja rolnicza. W ostatnich latach obserwuje się wzrost popytu na tzw. żywność ekologiczną.

2.2.4. Gospodarka rybacka

Znaczenie dla rybactwa śródlądowego posiadają jeziora – szczególnie większe Sławianowskie (Wielkie), Zaleskie, Ostrowite. Do wędkowania przydatne są wszystkie pozostałe jeziora (Górzno Górne i Dolne, Piaskowe Duże) oraz rzeka Gwda, Głomia, Łobżonka, Kocunia. W wodach rzek i jezior żyje wiele gatunków ryb m.in. tołpyga, amur (j. Zaleskie), leszcz, okoń, lin, węgorz, szczupak, płoć, sandacz.

Jeziora i zbiorniki sztuczne są wykorzystywane gospodarczo przez dwa podmioty:

- Gospodarstwo Rybackie Złotów - Grzegorz Ciosański w zakresie rybactwa na śródlądowych wodach powierzchniowych stojących i płynących,
- Nadnotecki Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego w Pile w zakresie wędkarstwa na śródlądowych wodach powierzchniowych płynących i stojących.

2.2.5. Gospodarka leśna

Powierzchnia lasów w gminie Złotów wynosi ogółem 7073,6 ha, co stanowi 24,3 % ogólnej powierzchni gminy. Lesistość gminy Złotów jest nieco niższa niż lesistość województwa wielkopolskiego (25,5 %), znacznie niższa niż lesistość województwa pomorskiego (36,0 %) czy województwo zachodniopomorskiego (34,9 %), jest także niższa niż lesistość kraju (28,9 %).

Skład gatunkowy drzewostanu to głównie sosna zwyczajna, na żyzniejszych ziemiach dominują drzewa liściaste: buk, dąb, olsza, brzoza, świerk.

W gminie Złotów, lasy własności Skarbu Państwa zarządzane są przez:

- Nadleśnictwo Złotów - Leśnictwo Wąsosz,
- Nadleśnictwo Lipka – Leśnictwo Górzno, Leśnictwo Nowy Dwór, Leśnictwo Radawnica, Leśnictwo Biskupice (Grudna);
- Nadleśnictwo Okonek – Leśnictwo Lędyczek.

Leśnictwo wykazuje dużą stabilność i wysoką jakość urzędzeniowo-produkcyjną oraz stale znaczne zwiększanie powierzchni zalesionych.

Gospodarka leśna w lasach państwowych prowadzona jest na podstawie zatwierdzonych planów urządzenia lasu dla poszczególnych nadleśnictw. W lasach prywatnych gospodarka prowadzona jest zgodnie z uproszczonymi planami urządzenia lasu dla poszczególnych wsi.

2.2.6. Pozostałe funkcje

2.2.6.1. Przemysł i usługi

Funkcja przemysłowa reprezentowana jest głównie przez obiekty przetwórstwa rolno - spożywczego i drzewnego. Tylko jeden podmiot gospodarczy w gminie można zakwalifikować do grupy dużych przedsiębiorstw – „Klon” Sp. z o.o. w Nowej Świętej. Pozostałe to przedsiębiorstwa małe i średnie. Znaczną część usług rynkowych i społecznych na terenie gminy świadczą podmioty mające swoją siedzibę w mieście Złotów. Jednym z takich podmiotów jest Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Złotowie, która liczy 250 członków w tym 50 rolników.

- 1) Podstawową dziedziną działalności produkcyjnej w gminie Złotów jest przetwórstwo rolno – spożywcze:
 - Święta - masarnia GS Rolnik z Złotowie, magazyn i składowanie owoców (jabłka i śliwki) ,
 - Górzna - ubojnia Drobiu w Górznej, skup i przetwórnia grzybów (m.in. suszarnia) ;
 - Nowy Dwór – produkcja jelit,
 - Radawnica: czynna gorzelnia, masarnia, piekarnia GS w Złotowie,;
 - Pieczynek – gorzelnia, (gorzelnia na razie jest nieczynna, właściciel prywatny);
 - Radawanica – skup żywca wieprzowego i wołowego;
- 2) Zakłady przetwórstwa drzewnego:
 - Radawnica: tartak drzewny (więźby dachowe, tarcica);
 - Międzybłocie – tartak;
 - Nowa Święta – firma KLON sp z o.o. (tartak);
- 3) Inne zakłady produkcyjno – usługowe:
 - Józefowo – malarnia proszkowa, produkcja elementów metalowych (firma Marko);
 - Franciszkowo – zakład ślusarsko – stolarski;
 - Święta: zakład kowalstwa artystycznego, zakład stolarski;
 - Nowy Dwór –firma zajmująca się importem i eksportem maszyn budowlanych;
 - Radawnica: punkt sprzedaży węgla; usługi weterynaryjne, usługi rolnicze;
 - Stawnica, d. baza SKR, obecnie skup makulatury; wyrób drewna kopalnianego;
 - Klukowo – autokomis;
 - Błękwit – produkcja wyrobów ze skóry (firma REK-SWED) , stolarnia (w centrum wsi) , zd obróbki metalu współpracujący z METAL-PLASTEM w Złotowie (przy kapliczce), w zabudowaniach po dawnym młynie – skup makulatury;
 - Kleszczyna - produkcja styropianu (firma MAGBUD), przy drodze do Buntowa d. baza SKR przekształcona w firmę usługową zajmującą się sprzedażą m.in. środków ochrony roślin i nawozów z czynną stacją paliw;
- 4) usługi w zakresie transportu:
 - Publiczny transport samochodowy: firmy znajdują się w Międzybłociu – 2 firmy i w Świętej;
 - Inne usługi transportowe świadczą firmy znajdujące się we wsiach: Nowiny, Radawnica, Skic, Zalesie;
- 5) na terenie gminy jest kilkunastu przedsiębiorców, zajmujących się usługami leśnymi, zlokalizowane są we wsiach: Bielawa, Bługowo, Górzna (3 szt.), Grodno, Krzywa Wieś, Radawnica, Rudna, Stawnica (2 szt.), Święta, Wąsosz.

2.2.6.2. Planowane przedsięwzięcia

1. Zakłady rzemieślnicze i produkcyjne:

- Błękwit – budynek produkcyjno magazynowy, warsztat samochodowy,
- Zalesie – ślusarz,
- Wielatowo – produkcja stolarki okiennej aluminiowej,
- Święta – warsztat,
- Górzna – rozbudowa zakładu „Megan”, modernizacja i rozbudowa ubojni drobiu
- Dzierżążenko – warsztat samochodowy,

2. Usługi i handel

- Radawnica – budynek biurowo – usługowy, zmiana sposobu użytkowania pomieszczeń mieszkalnych lub budynków gospodarczych na cele usługowe, w tym handel, punkt skupu żywca,
- Kleszczyna – rozbudowa stacji paliw, dobudowa baru do istniejącego sklepu,
- Pieczynek – pawilon handlowy,

2.2.7. Turystyka, rekreacja

2.2.7.1. Obiekty turystyczne

- ❖ Na terenie gminy jest pięć gospodarstw agroturystycznych: w Górznej, Krzywej Wsi, Buntowie, Bługowie i w Międzybłociu. Z wydanych decyzji o warunkach zabudowy wynika, że inwestycje związane z agroturystyką planowane były w dwóch wsiach, tj Górzna i Płosków.
- ❖ W Stawnicy funkcjonuje Ośrodek Centrum Hipoterapii „Zabajka”. Planowana jest rozbudowa ośrodka o funkcje hotelowe;
- ❖ W Nowym Dworze Ośrodek Szkoleniowo – Wypoczynkowy „Henrykowo”;
- ❖ Radawnica w zabytkowy pałacyku, gdzie mieści się Uniwersytet Ludowy, oferowana jest organizacja szkoleń i konferencji. W obiekcie są ogólnodostępne łazienki, WC, łącza internetowe, sala konferencyjna ze sprzętem audiowizualnym.
- ❖ Zespoły zabudowy letniskowej znajdują się w Sławianowie - jest to zespół zabudowy letniskowej usytuowanej na terenie dawnego ośrodka wypoczynkowego nad jez. Sławianowskim, w Nowej Świętej kompleks działek nad jez. Śmiardówka, które jest położone w gminie Zakrzewo. W oparciu o uchwalone i obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego rozwój zabudowy o charakterze rekreacyjnym (letniskowej, mieszkaniowo – pensjonatowej planowany jest w następujących miejscowościach:

Sławianowo:

- zabudowa letniskowa - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego budownictwa letniskowego w Sławianowie, uchwała nr XI/138/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj.Wlkp. Nr 86 poz. 1609 z 3.11.99 roku.
- zabudowa letniskowa, oświatowa i kulturalna - Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze wsi Sławianowo, uchwała nr XXXIV/341/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 158 z 24.10.97 roku.

Zalesie:

- zabudowa mieszkaniowo – pensjonatowa - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi Zalesie, uchwała nr XXXIV/369/97 Rady Gminy Złotów z dnia 25 września 1997 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 165 z 24.10.1997 roku.
- zabudowa letniskowa całoroczna - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi Zalesie, uchwała nr XLI/423/2002 Rady Gminy Złotów z dnia 26 czerwca 2002 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Piłskiego Nr 111.poz. 3100 z 06.09.2002 roku.
- zabudowa rekreacyjna całoroczna i pensjonatowa/ - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w rejonie jeziora Zalewskiego, uchwała nr XV/102/04 Rady Gminy Złotów z dnia 22 stycznia 2004 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj.Wlkp. Nr 76 poz. 1999 z 24 maja 2007 r.

Dzierżążenka - zabudowa mieszkaniowa letniskowa i pensjonatowa całoroczna - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś Dzierżążenka, uchwała nr XI/124/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Wlkp. Nr 86 poz. 1608 z 30.11.09 roku. /

Wąsosz - zabudowa letniskowa i usługowa oraz zalesienia - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi Wąsosz, uchwała nr XXXIV/340/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 157 z 24.10.1997 roku.

Grudna

- Usługi turystyczne (pensjonat) w budynku d. ośrodka wypoczynkowego;
- zabudowa letniskowa całoroczna, zalesienia - zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś Grudna, uchwała nr XXXIV/352/2001 Rady Gminy Złotów z dnia 26 września 2001 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Wlkp. Nr 147 poz. 3015 z 29.11.2001 roku.

2.2.7.2. Zagospodarowanie rekreacyjne jezior

Na terenie gminy znajduje się kilka atrakcyjnych miejsc, użytkowanych przez mieszkańców lub letników jako plaże czy kąpieliska:

- Zalesie – dojście do jeziora Zaleskiego w centrum wsi, brzeg w części piaszczysty, nieurządzony,
- Święta – nad stawem przy drodze do Wąsoszka znajduje się urządzony teren rekreacyjny z miejscem na ognisko, ławkami, plaża trawiasta, staw wykorzystywany jest jako wiejskie kąpielisko;
- Kleszczyna – w południowej części wsi jest nieuporządkowane dojście do Kleszczyńskiego Stawu, brzeg jest niedostępny i nieurządzony;
- Buntowo – urządzony teren rekreacyjny nad jez. Sławianowskim, z ogólnodostępnym pomostem i plażą trawiastą, dojście do jeziora uporządkowane (na odcinku usunięte zarośla trzcinowe), jest możliwość kąpieli, dno jeziora piaszczyste;
- Bługowo – nieurządzone dojście do jeziora Sławianowskiego w centrum wsi, brzeg jeziora niezbyt intensywnie zarośnięty trzcinami, jest możliwość uporządkowania brzegu w centrum wsi np. w formie alei spacerowej z wykorzystaniem istniejącego starodrzewu, brzeg jeziora wymaga przystosowania np. poprzez usunięcie części zarośli trzcinowych;
- Sławianowo – urządzona plaża piaszczysta nad jez. Sławianowskim przy dawnym ośrodku wypoczynkowym, wskazane uporządkowanie i utrzymanie promenady nad brzegiem jeziora; przy plaży hangar na sprzęt turystyczny; drugie dojście do jeziora z pomostem jest urządzone przy szkole w Sławianowie;
- Stawnica - po południowo wschodniej stronie drogi nr 188 do Człuchowa nad jeziorem Piaszkowym jest dzikie kąpielisko.
- Nowiny – perspektywiczny ośrodek wypoczynkowo-rekreacyjny w pn-wsch. części jeziora Zaleskiego.

2.3. Warunki i jakość życia mieszkańców

2.3.1. Oświata

Na terenie gminy Złotów funkcjonują następujące placówki świadczące usługi z zakresu oświaty i edukacji:

- dwa Gimnazja Publiczne, funkcjonujące w nowych kompleksach budynków wspólnie ze szkołami podstawowymi:
 - Nr 1 w Radawnicy, do którego w roku szkolnym 2008-2009 uczęszczało 160 uczniów w 8 oddziałach,
 - Nr 2 w Świętej, do którego w roku szkolnym 2008-2009 uczęszczało 170 uczniów w 8 oddziałach;
- siedem szkół podstawowych: w Sławianowie (84 uczniów w 6 oddziałach), Kleszczynie (97 uczniów w 6 oddziałach), Świętej (138 uczniów w 6 oddziałach), Zalesiu (46 uczniów w 6 oddziałach), Górznej (61 uczniów w 6 oddziałach), Stawnicy (45 uczniów w 6 oddziałach), Radawnicy (168 uczniów w 6 oddziałach), należy pokreślić że szkoły w Sławianowie, Świętej i Radawnicy znajdują się w nowo wybudowanych kompleksach nowoczesnych budynków;
- Oddziały Przedszkolne przy wszystkich szkołach podstawowych, tj w Sławianowie (30 dzieci w 2 oddziałach), Kleszczynie (39 dzieci w 2 oddziałach), Świętej (57 dzieci w 3 oddziałach), Zalesiu (25 dzieci w 1 oddziale), Górznej (33 dzieci w 2 oddziałach), Stawnicy (22 dzieci w 1 oddziale), Radawnicy (88 dzieci w 4 oddziałach);

(w nawiasie podano dane dotyczące liczby dzieci i oddziałów w poszczególnych szkołach i oddziałach przedszkolnych w roku szkolnym 2008-2009);

W Radawnicy ma siedzibę Stowarzyszenie Polskie Uniwersytety Ludowe, Uniwersytet Ludowy w Radawnicy, które prowadzi Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii, Specjalną Szkołę Podstawową oraz Niepubliczny Ośrodek Doskonalenia i Doskonalenia Zawodowego. Na działalność tej instytucji w 2009 roku Powiat Złotowski udzielił ze swojego budżetu dotacji dla Stowarzyszenia Polskie Uniwersytety Ludowe Uniwersytet Ludowy w Radawnicy z przeznaczeniem dla:

1. Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Radawnicy w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego wychowanka w placówce tego samego typu prowadzonej przez powiat złotowski, nie niższej jednak niż kwota przewidziana na jednego wychowanka w placówki tego rodzaju w subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego.
2. Specjalnej Szkoły Podstawowej w Radawnicy w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego ucznia w placówce tego samego typu prowadzonej przez powiat złotowski, nie niższej jednak niż kwota

przewidziana na jednego ucznia w szkoły danego typu w subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego.

2.3.2. Kultura

Na terenie Gminy Złotów działa jedna instytucja kultury tj. Biblioteka Publiczna Gminy Złotów im. ks. dra Bolesława Domańskiego z siedzibą w Radawnicy. W jej skład wchodzi dwie filie biblioteczne w miejscowości Święta i Kleszczyna oraz punkty biblioteczne we wsiach : Bługowo, Buntowo, Nowiny, Skic i Sławianowo. Biblioteka prowadzi szeroką działalność kulturalno-edukacyjną na terenie gminy Złotów.

- Biblioteka w Radawnicy znajduje się w kompleksie szkolnym. Zajmuje powierzchnię 132 m² na drugim piętrze.
- Filia biblioteczna w Świętej znajduje się również w kompleksie szkolnym na pierwszym piętrze i zajmuje powierzchnię 118 m.
- Filia biblioteczna w Kleszczynie znajduje się w budynku OSP Kleszczyna i zajmuje powierzchnię 94,5 m.
- Punkty biblioteczne we wsiach Bługowo, Buntowo, Nowiny, Skic i Sławianowo znajdują się w domach osób je prowadzących, wyjątek stanowi punkt w Nowinach, który znajduje się w sali wiejskiej.

Na terenie Gminy Złotów działa Koło Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w siedzibą w Radawnicy, których członkami są ludzie ze wsi terenu gminy Złotów. Koło to należy do Rejonowego Zarządu PZERil w Złotowie. Działa na rzecz osób trzeciego wieku ale i osób chorych, niepełnosprawnych. Organizują uroczystości z okazji Dnia Seniora, Dnia Inwalidy, Dnia Matki, spędzają czas na wycieczkach krajoznawczych, spotkaniach opłatkowych, z okazji Dnia Babci i Dziadka i innych. Dużą pomoc koło PZERil w Radawnicy otrzymuje od Biblioteki, która pomaga w organizacji spotkań i wycieczek autokarowych.

2.3.3. Opieka zdrowotna

- Opiekę lekarską na poziomie specjalistycznym zapewnia głównie Szpital Powiatowy im. Alfreda Sokołowskiego w Złotowie. Na terenie gminy Złotów znajdują się:
- Ośrodki zdrowia znajdują się w Radawnicy i Kleszczynie
- 1 punkt apteczny – w Radawnicy

Ponadto na terenie gminy usługi w zakresie opieki zdrowotnej oferują prywatne gabinety:

- Bługów : dwa gabinety indywidualnej praktyki lekarskiej, prywatna praktyka położnej ,
- Międzybłocie – pielęgniarka środowiskowo rodzinna ,
- Radawnica: ośrodek medycyny rodzinnej, prywatna praktyka stomatologiczna,
- Święta: indywidualna praktyka pielęgniarska,

2.3.4. Zestawienie wyposażenia w usługi publiczne w poszczególnych wsiach gminy Złotów

		LM	S	Oświata i wychowanie			Zdro wie	Sport i rekreacja			Usługi kultury			Koś ciół	Cm en tarz	Re mi za
				UO/p	UO/s	UO/g		US/b			UK/f		UK/s			
1	Święta	931	S	UO/p	UO/s	UO/g		US/b			UK/f		UK/s	UK/k	ZC	UI/r
2	Górzna	614	S	UO/p	UO/s			US/b		ZP			UK/s	UK/k	ZC	
3	Stawnica	592	S	UO/p	UO/s			US/b	US/p				UK/s	UK/k	ZC	UI/r
4	Radawnica	583	S	UO/p	UO/s	UO/g	UZ	US/b		ZP	UK/b			UK/k	ZC	UI/r
5	Józefowo	586	S					US/b					UK/s			
6	Kleszczyna	480	S	UO/p	UO/s		UZ	US/b			UK/f			UK/k		UI/r
7	Skic	471	S					US/b	US/p	ZP		UK/p	UK/s	UK/k	ZC	
8	Nowa Święta	376	S					US/b	US/p	ZP			UK/s			
9	Stawianowo	360	S	UO/p	UO/s			US/b				UK/p		UK/k		UI/r
10	Buntowo	331	S						US/p			UK/p	UK/s			
11	Rudna	317	S					US/b					UK/s			UI/r
12	Nowiny	311	S					US/b	US/p			UK/p	UK/s			
13	Zalesie	308	S	UO/p	UO/s			US/b						UK/k	ZC	UI/r
14	Pieczynek	302	S					US/b	US/p				UK/s			
15	Błękwił	292	S					US/o								UI/r
16	Bługowo	282	S					US/b				UK/p	UK/s	UK/k	ZC	
17	Kamień	250	S					US/b					UK/s	UK/k		
18	Nowy Dwór	248	S					US/b					UK/s			
19	Klukowo	234	S						US/p							
20	Międzybłocie	219	S					US/b					UK/s			
21	Franciszkowo	170	S					US/b					UK/s			
22	Dzierżążenko	168	S										UK/s			
23	Krzywa Wieś	141	S										UK/s	UK/k	ZC	
24	Wąsosz	135	S										UK/s			
25	Stare Dzierżążno	106	S										UK/s			
26	Bielawa	104	S													
27	Grodno	98														
28	Kaczochoy	88														
29	Płosków	62	S													
30	Pieczyn	46														
31	Wielatowo	43														
32	Sławianówko	42														
33	Łopienko	24														
34	Rasochy	14														

Oznaczenia w tabeli

- Liczba mieszkańców – LM, Administracja: S – sołectwo,
- Oświata i wychowanie: UO/p – oddział przedszkolny, UO/s- szkoła podstawowa, UO/g- gimnazjum,
- Usługi zdrowia: UZ – ośrodek zdrowia ,
- Sport i rekreacja: US/o- boisko Orlik, US/b- boisko, US/p- plac zabaw, ZP- park,
- Usługi kultury: UK/b – biblioteka, UK/f – filia biblioteki, UK/p – punkt biblioteczny, UK/s – sala wiejska ,
- Kościół - UK/k, Cmentarz – ZC, Remiza OSP – UI/r,

2.3.5. Sytuacja mieszkaniowa

W ciągu ostatnich dziesięciu lat warunki mieszkaniowe w gminie Złotów uległy zdecydowanej poprawie:

- zwiększyła się bezwzględna liczba mieszkań i spadła liczba osób w mieszkaniu z 4,17 do 4,02;
- powierzchnia użytkowa mieszkań wzrosła o prawie 30 tys m², a średnia wielkość mieszkania wzrosła o prawie 10 m²; i wynosi ponad 80,6m²;
- o prawie 4m² , tj. ponad 16% , wzrosła powierzchnia mieszkania przypadająca na 1 osobę ; jest to najbardziej syntetyczny wskaźnik obrazujący warunki mieszkaniowe (obok wyposażenia w infrastrukturę).

Tab.- Sytuacja mieszkaniowa w gminie Złotów w latach 1999-2007

Wyszczególnienie	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Liczba ludności	9035	9030	9076	9087	90099	9149	9154	9188	9225
Mieszkania ogółem	2167	2171	2174	2160	2264	2269	2273	2282	2293
Liczba osób na mieszkanie	4,17	4,16	4,17	4,21	4,02	4,03	4,03	4,03	4,02
Pow. użytkowa mieszkań w m ²	155.359	155.806	156.119	172.020	179.388	180.333	181.564	183.000	184.770
Średnia pow. mieszkania	71,7	71,8	71,8	79,6	79,2	79,5	79,9	80,2	80,6
m ² na osobą	17,2	17,3	17,2	18,9	19,7	19,7	19,8	19,9	20,0
Mieszkania komunalne	47	42	35	38	38	38	36	36	33

Źródło: M.Ziółkowski -praca magisterska na kierunku geografia, 2009 r., Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Jak wynika z danych sytuacja mieszkaniowa gminy polepsza się. Mimo trudności gospodarczych liczba mieszkań zwiększa się. Zjawisko to w dużym stopniu warunkowane jest przenoszeniem się ludności miejskiej na obszary wiejskie, w celu podnoszenia komfortu życia.

2.3.6. Komunikacja publiczna

Przez gminę Złotów przebiega jedna czynna linia kolejowa, z dworcem na terenie miasta Złotów. Na obszarze gminy nie ma żadnego przystanku kolejowego.

Osobowe usługi przewozowe na terenie powiatu sprawują głównie Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Pile, Wałczu, Chojnicach i Człuchowie. Mają one do dyspozycji nowoczesny dworzec autobusowy w Złotowie, lokalne dworce PKS w Jastrowiu, Krajence i Okonku oraz przystanki autobusowe w poszczególnych wsiach. Układ połączeń autobusowych nie jest dostosowany do obecnych granic powiatu. Szczególnie brakuje dogodnych połączeń zachodniej i zachodnio – północnej części powiatu ze Złotowem. Wprowadzona w 1999 roku na te trasy komunikacja prywatna nie sprawdziła się.

Usługi z zakresu publicznego transportu samochodowego świadczone są również przez podmioty prywatne zarejestrowane we wsiach: Międzybłociu – 2 firmy i w Świętej;

Inne usługi transportowe świadczą firmy znajdujące się we wsiach: Nowiny, Radawnica, Skic, Zalesie;

2.4. Zasoby środowiska

2.4.1. Rzeźba terenu

Na terenie gminy występują wszystkie formy polodowcowej rzeźby terenu:

- moreny czołowe, moreny denne, sandry oraz kemy należą do form akumulacyjnych, które powstały podczas cofania się lądolodu skandynawskiego;
- zastoiska powstały pod wpływem osadzania się drobnego materiału w zbiornikach wodnych;
- rynny jeziorne należą do form erozyjnych, powstałych przez wody z topniejącego lądolodu.

a) Moreny czołowe - są formami teoretycznie o najwyższych kulminacjach na terenie gminy Złotów. W północnej części, w okolicach Krzywej Wsi, morena czołowa charakteryzuje się znacznymi deniwelacjami terenu oraz dużym zróżnicowaniem w jego pokryciu. Dominują lasy i pola uprawne. Tam też znajduje się najwyższy punkt w gminie – Góra Brzuchowa. Taka sama forma występuje w centralnej części gminy w okolicach wsi Franciszkowo i Nowy Dwór. W tym miejscu teren podnosi się łagodnie i sama forma nie jest dobrze czytelna. Najwyższe punkty to 156 m. i 163 m. n.p.m. Morena pokryta jest w północnej części lasami, w południowej polami uprawnymi. W południowej części gminy, na pd. od Jeziora Sławianowskiego, znajduje się trzecia forma tego typu. Charakteryzuje się również dość dużym zróżnicowaniem wysokościowym. Najwyższe wzniesienie to 130 m n.p.m., a teren pokryty jest praktycznie w całości polami uprawnymi.

b) morena denna występuje niemal na terenie całej i gminy, poprzecinana jest drobniejszymi formami i to ona stanowi znaczącą większość na terenie gminy. Na terenie gminy Złotów można wyróżnić kilka typów moreny dennej:

- morenę denną o charakterze równinnym, która charakteryzuje się znikomymi deniwelacjami terenu oraz dość jednolitym pokryciu terenu. Tereny takie występują na południe od miasta Złotowa, od Zalesia przez Pieczynek, Błękwit i Klukowo, po Świętą. Formę dzieli dolina Rzeki Głomi w pobliżu Błękwit i Klukowa. Równinny teren sprzyja uprawom rolnym, toteż na formie tej znajduje się niewiele, wypartych właśnie przez role, płątów leśnych. Również podmokłości nie stanowią tu dużych i widocznych powierzchni. Podobna jednostka, o charakterystyce jw., znajduje się między miejscowościami Kaczochoy, Sławianowo i Sławianówko.
- morena denna falista, charakteryzuje się zróżnicowanymi wysokościami terenu oraz zróżnicowanym pokryciem terenu. Ze względu na występujące tu lepszej jakości gleby, znaczny teren zajmują pola uprawne. Lasy stanowią znaczną mniejszość, są rozbite na różnej wielkości fragmenty; lokalne obniżenia pokryte są przez użytki zielone.
- morena denna poprzecinana utworami sandrowymi. Jednostka ta znajduje się w północno-wschodniej części gminy pomiędzy miejscowościami Stare Dzierżążno, Stawnica, Dzierżążno, Płosków. Wyróżnia się kilka płątów moreny dennej, które górują lokalnie nad okolicą. Wokół płątów znajdują się małe, płytkie doliny wykorzystywane przez takie ciekі, jak: Łobżenica czy Głomia. Ze względu na rodzaj podłoża, teren zajmują w równej mierze pola uprawne i użytki zielone;

c) sandry - charakteryzują się nieznacznym zróżnicowaniem terenu. W miejscach gdzie wytworzyły się bogatsze gleby, teren zajmują pola uprawne, w większości przypadków są to lasy z przeważającym gatunkiem sosny zwyczajnej. Utwory sandrowe występują w większości dolin rzecznych, największą z nich jest Dolina Gwdy na północnym zachodzie, która pokryta jest całkowicie przez lasy. Mniejsze powierzchnie na terenie gminy to, wcześniej wspomniane doliny, a także płąt pomiędzy Świętą i Kleszczyną, ciągnący się od miejscowości Wąsosz na wschód, zahaczając Rudną. Odcinek ten zajmują głównie lasy;

d) zastoiska - zajmują stosunkowo nieduże powierzchnie gminy. Ze względu na swą niewielką przydatność w gospodarce, pokryte są głównie użytkami zielonymi, rzadziej lasami. Na terenie zastoisk występują również liczne rowy melioracyjne, niekiedy małe zbiorniki wodne. Występują między Kamieniem a Zyglągiem, Zyglągiem, Nowym Dworem, a Nowinami, na wschód od miejscowości Międzybłocie oraz między Wąsoszem, a Buntowem;

e) kemy - na terenie gminy Złotów znajduje się co najmniej jedna taka forma. Usytuowana jest w zakolu ciekі, przedłużenia rynny J. Zaleskiego, na wschód od Górznej. Teren pokryty jest wyłącznie lasem. Dodatkowo zaobserwowano jeszcze dwie podobne formy, o mniejszych rozmiarach. Jedna z nich znajduje się w Świętej, natomiast druga w Skicu;

f) rynny jeziorne, J. Zaleskiego i J. Sławianowskiego, które jednocześnie stanowią granicę pomiędzy innymi jednostkami.

2.4.2. Wody powierzchniowe

Wody powierzchniowe zajmują obszar 682,5 ha, co stanowi 2,34 % pow. gminy (dane UG Złotów 2009), w tym:

- wody stojące zajmują 198,3 ha,
- wody płynące zajmują 335,95 ha (w tym jeziora przepływowe),
- rowy zajmują 148,25 ha.

Przez teren gminy Złotów płyną rzeki - Głomia, Łobżonka, Łużanka, Smoła, Kocunia, Śmiardówka ze swoimi niewielkimi dopływami, zachodnia granica gminy biegnie wzdłuż rzeki Gwdy.

Cała powierzchnia gminy Złotów, z wyjątkiem niewielkiego fragmentu położonego przy wschodniej granicy (rejon miejscowości Rudna) położona jest w zlewni rzeki Gwdy. Wspomniany fragment leży w zlewni rzeki Łobżonki. Wody powierzchniowe z obszaru gminy spływają do rzeki Gwdy za pośrednictwem rzek: Głomi i jej dopływów – Kocuni i Śmiardówki w centralnej i południowej części oraz za pośrednictwem Debrzynki w części północnej. Zachodnia część gminy leży w bezpośredniej zlewni Gwdy, do której uchodzą bezpośrednio bardzo małe ciekі.

Do naturalnych zbiorników wodnych należą jeziora, nieliczne rozproszone śródpolne i śródleśne oczka wodne oraz stawy. Na terenie gminy Złotów znajduje się 15 jezior o powierzchni ponad 1 ha.: jez. Sławianowskie, jez. Zaleskie, jez. Ostrowite, jez. Skickie, jez. Górzno Górne, jez. Górzno Dolne, jez. Piaskowe, jez. Bielskie, jez. Buntowskie, Kleszczyński Staw (jez. Kleszczyna), zbiornik wodny w rezerwacie „Czarci Staw”, jez. Święta, jez. Piaski Średnie, Staw Młyński (obr. Stare Dzierżążno), zbiornik w Krzywej Wsi, jez. Łopienka.

Z tej ilości zaledwie trzy mają znaczącą powierzchnię i kubaturę misy jeziornej, są to: Sławianowskie (230,86 ha), Zaleskie (186,13 ha) i Ostrowite (37,59 ha). W pozostałej liczbie tylko 3 jeziora mają powierzchnię ponad 10 ha, 4 jeziora – powierzchnię od 5 do 10 ha. Pozostałe, to niewielkie oczka o powierzchniach od 1,6 do 3 ha. Trzy jeziora uznać należy za częściowo zeutrofizowane, charakteryzujące się zmiennością otwartego zwierciadła wody. Są to jeziora: Łopienka, Jez. Skickie, i Rezerwat.

2.4.3. Wody podziemne

Na terenie gminy znajdują się fragmenty dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych:

- *Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) – 127 o nazwie Złotów – Piła - Strzelce Krajeńskie;*

Woda w tym zbiorniku zalega na głębokości około 100 m ppt. Nie ma on dotychczas udokumentowanych zasobów, szacunkowo ocenia się, że wynoszą one 186 tys. m³/d. Zbiornik ten jest położony w centralnej części gminy. GWZP –127 to głęboka struktura porowa, zasobna w duże ilości wody, dobrze naturalnie izolowana od powierzchni terenu przez warstwy słabo przepuszczalne. W plejstocenie występują dwie warstwy wodonośne: przypowierzchniowa oraz warstwa międzyglinowa. Warstwa ta zbudowana jest z utworów piasków różnoziarnistych ze żwirami i często ma kontakt hydrauliczny z poziomem przypowierzchniowym. Miąższość waha się w granicach 5 – 20 m. Poziom czwartorzędowy charakteryzuje się stosunkowo niską wydajnością, eksploatowany jest niechętnie. (źródło: Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Złotów na lata 2006 – 2013).

Zbiornik i jego strefa zasilania nie mają ustanowionego obszaru ochronnego.

- *Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) – 126 o nazwie Szczecinek*

Położony w północno-zachodniej części gminy. Wody tego zbiornika zalegają w warstwach czwartorzędowych oraz w trzeciorzędowych na głębokości ok 100 m p.p.t. Szacunkowe zasoby wynoszą ok. 99 tys. m³/d. Zbiornik ten może być podatny na zanieczyszczenia przedostające się z powierzchni. Spowodowane jest to położeniem dość płytko górnej warstwy wodonośnej (ok. 30 m p.p.t.) oraz dużym udziałem osadów piaszczystych, które izolują go od powierzchni. Zbiornik tych wód stanowi obszar rezerw wód podziemnych dla terenu całego województwa wielkopolskiego. Dla GZWP 126 nie wyznaczono stref ochronnych.

2.4.4. Zasoby surowcowe

Na obszarze Gminy Złotów występują złoża piasków i żwirów, torfów oraz kredy jeziornej. Wszystkie te zasoby są jednowiekowe i pochodzą z okresu czwartorzędu. Na niektórych z nich prowadzone jest wydobywanie, niektóre zostały już zaniechane, a inne z kolei są jeszcze niezagospodarowane.

Tab. 1. Zasoby kopalin na terenie Gminy Złotów.

Nazwa złoża	Rodzaj kopaliny	Wiek kompleksu	Stan zagospodarowania złoża
Krzywa Wieś	pż – piaski żwiry	Q – czwartorzęd	Z – zaniechane
Górzna	p – piaski	Q	N
Górzna	t – torfy	Q	N – niezagospodarowane
Radawnica	pż – piaski żwiry	Q	N
Radawnica	T - torfy	Q	N
Skic	kj – kreda jeziorna t – torfy	Q	Z
Skic-Kujan	kj – kreda jeziorna t – torfy	Q	N N
Stawnica	t – torfy	Q	N
Święta	P - piaski	Q	Z
Stare Dzierżąno (Dzierżąno Pole A i B)	t – torfy	Q	G - zagospodarowane
Prochy – wąwóz	t – torfy	Q	N
Międzybłocie	t – torfy	Q	N
Kleszczyna	t – torfy	Q	N
Kamień	t – torfy	Q	N

Źródło: SUiKZP Gminy Złotów + uaktualnione informacje z Starostwa Powiatowego w Złotowie.

Wydane koncesje

Na terenie gminy zostały wydane dwie koncesje na wydobycie kopaliny pospolitej ze złoża torfu:

- „Dzierżąžno 1 (pole A)”, które znajduje się na działkach nr 199, 200, 270 i 271 obręb Stare Dzierżążno;
- „Dzierżążno 2 (pole B)”, które znajduje się na działkach nr 200, 271, 272, 273 i 274 obręb Stare Dzierżążno.

Koncesje ustanawiają dwa tereny górnicze:

- teren górniczy Dzierżążno 1 (pole A) o pow. 24 698,9 m² (w tym obszar górniczy – 19 869,3 m²);
- teren górniczy Dzierżążno 2 (pole B) o pow. 28 225,0 m² (w tym 2 obszary górnicze:
 - o Dzierżążno 2 pole B/obszar 1 - 17 833,39 m²,
 - o Dzierżążno 2 pole B/obszar 2 - 2 002,05 m²).

Złoże „Górzna”

Złoże kruszywa naturalnego posiada uproszczoną dokumentację geologiczną w kat. C1 zatwierdzoną decyzją Wojewody Piłskiego z dnia 1.08.1996 r. (lit. OS-IX-1/7514/96). Zasoby złoża zostały oszacowane na 27,6 tys natomiast zasoby bilansowe na 27,6 tys ton. Z dniem 9.09.2002 r. wygasła koncesja na wydobycie kruszywa naturalnego złoża „Górzna”, dla działki nr 214 w obrębie Górzna. Wskutek prowadzonych prac eksploatacyjnych powstało wyrobisko o rozmiarach około 50 x 70 m i głębokości ok. 5 m. Decyzja Nr 95/MS/R1/06 z dnia 2.10.2006 r. wydana przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu nakazuje ówczesnemu właścicielowi likwidację zakładu górniczego.

Złoże „Dzierżążno”

Na złożu torf wydobywany jest w dwóch miejscach: pola A i pole B.

Pole A „Dzierżążno 1” otrzymało koncesje na wydobycie torfu zgodnie z pismem Starosty Złotowskiego OS-III.751-11/07 z dnia 19.11.2007 r. Złoże to o powierzchni 1,98 ha znajduje się na działkach 199 i 200, które należą do osoby wnioskującej. Zasoby możliwe do wydobycia wynoszą 28 195 m³, przy wskaźniku wykorzystania złoża 0,896. Pole B „Dzierżążno 2” otrzymało koncesje od Starosty Złotowskiego na wydobycie torfu zgodnie z pismem OS-III.751-15/08 z dnia 7.11.2008 r. Obejmuje ono powierzchnie 1,9835 ha i znajduje się na działkach nr 200, 271, 272, 273 i 274, które należą do osoby wnioskującej. Zasoby możliwe do wydobycia wynoszą 37.555 m³, przy wskaźniku wykorzystania złoża 0,880. Następnie, zgodnie z pismem Marszałka Województwa Wielkopolskiego DSR.IV.7511-125/09, osoba wnioskująca otrzymuje koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie złoża torfu w miejscowości Stare Dzierżążno. Koncesja obejmuje teren o łącznej powierzchni 15,7044 ha, który znajduje się na działkach: Pole A – działki nr 212, 259, 263, 265; Pole B – działki nr 285, 286, 287; Pole C – działki nr 221, 222, 231, 232; Pole D – działki nr 234, 254, 255, 259; Pole E – działki nr 296, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 306, 314, 316, 317, 318, 319.

Złoże „Święta” : Złoże to posiadało koncesję na wydobycie kruszywa naturalnego piaszczystego; obszar i teren górniczy został wyznaczony przez Woj. Piłskiego zgodnie z decyzją z 30.07.1997 r. (pismo OS-IX-7515-K/1197). Następnie zgodnie z pismem z Nadleśnictwa Złotów z dnia 12.10.2009 r. działalność kopalni kruszywa „Święta” zostaje zamknięta. W złożu pozostało 68.004,9 ton zasobów bilansowych, nie podlega ono wykreśleniu z „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce”.

Złoże „Skic” („Skic E”) : Złoże kredy jeziornej i torfów „Skic” („Skic E”) zlokalizowane w okolicy wsi Skic posiada zatwierdzoną dokumentację zasobów przemysłowych kredy jeziornej i gytii wapiennej na złożu „Skic” Decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Pile z dnia 20.12.1989r. (OS-X-8513/28/89). W w/w decyzji ustalono zasoby przemysłowe dla złoża ustalone na 430,37 tys ton.

Złoże „Błękwit” i „Skic W”: Złoże kredy jeziornej „Błękwit” i „Skic W” w miejscowości Błękwit i Skic, posiadają zatwierdzoną dokumentację geologiczną złoża zatwierdzoną Decyzją Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 26.09.1973r. (KZK/012/K/2867/73). W w/w decyzji zasoby złóż zatwierdzono dla złoża „Błękwit” na 110 tys. ton zasobów w kategorii C₂. Dla złoża „Skic W” określono w wysokości 37 tys. ton zasobów bilansowych w kategorii C₂.

Złoże „Skic-Kujan”: Złoże kredy jeziornej i gytii wapiennej na złożu „Skic- Kujan” posiada dokumentację geologiczną zatwierdzoną przez Głównego Geologa Wojewódzkiego w Pile decyzją z dnia 13.12.1990.r. (OS-IX-G-8513/18/90). Zasoby przemysłowe złoża określono na 2.894,3 tys ton.

Dodatkowo na terenie Gminy Złotów znajdują się złoża torfu przewidziane do eksploatacji:

- „Stare Dzierżążno” – wydano koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie złoża;
- „Radawnica” – znajduje się ok. 2 km na wschód od miejscowości Radawnica i ok. 500 m na północ od miejscowości Kostrzyniec. Złoże znajduje się w bezodpływowym obniżeniu o charakterze

wytopiskowym, zajęтым przez użytki zielone. Złoże występuje w postaci 8 pól o powierzchni od 1,75 ha do 25 ha. Dodatkowo na 5 polach stwierdzona występowaniu gytie, jako surowiec towarzyszący;

- „Prochy – wawóz” – złoże zlokalizowane w podłużnym obniżeniu terenu, na północny-wschód od miejscowości Stawnica, północny-zachód od miejscowości Zakrzewo;
- „Stawnica” – złoże znajduje się na południe od miejscowości Stawnica, w podłużnym obniżeniu terenu, w którym zalegają torfy niskie o miąższości 1,4 m;
- „Międzybłocie” – złoże znajduje się między miejscowościami Międzybłocie i Płosków, na wschód od miasta Złotów, teren poprzecinany jest licznymi rowami melioracyjnymi;
- „Kleszczyna” – złoże znajduje się na południowy-zachód od miejscowości Kleszczyna, jest to dość rozległe obniżenie, przez które przepływa rzeka Kocunia;
- „Kamień” – złoże znajduje się między miejscowością Kamień, a miejscowością Zygląg, złoże składa się z ok. 9 pól, przez kilka z nich przepływa rzeka Smoła;
- „Górzna” – małe złoże pod miejscowością Górzna.

Ponadto istnieje jeszcze złoże „Skic – Kujan”, które było w przeszłości już eksploatowane. Znajduje się w podłużnym obniżeniu, przez które przepływa rzeka Skicka Struga i które ciągnie się z północy (miejscowość Kujan), na południe (Skic), teren J. Skickiego. Złoże to znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujasńskie”, i zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujasńskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2008 r. Nr 7, poz. 137), ustanawia się zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.

To samo dotyczy się zaniechanych w eksploatacji złóż: kredy jeziornej i torfów „Skic” („Skic E”), kredy jeziornej „Skic W” oraz złoże kredy jeziornej i gytii wapiennej „Skic – Kujan”.

2.4.5. Odnawialne źródła energii

Podstawowym aktem unijnym w zakresie odnawialnych źródeł energii jest Dyrektywa 2001/77/EC z 27.09.2001 roku w sprawie promocji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na wewnętrznym rynku energii elektrycznej Unii Europejskiej. Według dyrektywy odnawialne źródła energii oznacza odnawialne, niekopalne źródła energii. Zasoby odnawialne energii to wiatr, energia słoneczna, energia geotermalna, energia pływów i fal morskich, hydroenergia, biomasa, gaz uzyskiwany ze składowisk odpadów, ścieków oraz biogaz.

2.4.5.1. Energetyka wiatrowa

Kryteria lokalizacji parków wiatrowych na terenie gminy Złotów

1) Potencjał energii wiatru:

- w skali kraju gmina Złotów położona jest w III strefie energetycznej wiatru określonej jako strefa korzystna w 5 – punktowej skali,
- na terenie gminy Złotów wyróżnić można duże powierzchnie obszarów korzystnych dla lokalizacji parków wiatrowych o klasie szorstkości terenu -1.

2) Ograniczenia ekologiczne

- na północno - zachodnich obrzeżach gminy Złotów znajduje się fragment obszaru węzłowego sieci ECONET- Polska - 05K Dolina Gwdy. Jest to leśny obszar węzłowy o znaczeniu krajowym.
- korytarz ekologiczny rangi regionalnej, ważny dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt nachodzi na gminę Złotów z trzech stron (północ, zachód i wschód). Korytarz ten ma za zadanie zapewnić niezmienną ciągłość i spójność przestrzenną korytarzy ekologicznych oraz zredukować ujemne skutki izolacji cennych przyrodniczo obszarów. W znacznej mierze pokrywa się z OChK Pojezierza Wałeckiego i Doliny Gwdy. W południowo-zachodniej części gminy pokrywa się z obszarem OChK Doliny Łobżonki i Borów Kujasńskich oraz część proponowanego obszaru Natury 2000 PLH300040 „Dolina Łobżonki”.
- wzdłuż Gwdy przechodzi europejski korytarz migracyjny dużych zwierząt lądowych oraz znajduje się tam obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków.
- w południowej części gminy zlokalizowany jest także w okolicach Jeziora Sławianowskiego, rzeki Kocuni oraz Bagna Kocuńskiego obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków. (wg danych z projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego)
- ciągi korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym i system terenów osnowy ekologicznej gminy,

- lokalizacja, parametry techniczne elektrowni wiatrowych oraz inne zastosowane rozwiązania muszą zapewnić dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w przepisach odrębnych, na terenach podlegających ochronie akustycznej;

3) Uwarunkowania krajobrazowo kulturowe

- utrzymanie historycznie wykształconej sieci osadniczej;
- zachowanie walorów rekreacyjnych w najbardziej atrakcyjnych krajobrazowo częściach gminy;

4) Uwarunkowania o charakterze sozologicznym: zachowanie odległości minimum 400m od terenów zabudowy o funkcji mieszkaniowej ze względu na dopuszczalne normy hałasu;

Możliwości lokalizacji farm elektrowni wiatrowych w południowo – zachodniej części gminy, w rejonie wsi Klukowo – Błękwit – Pieczynek – Zalesie zostały skonkretyzowane w dwóch miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego:

- m.p.z.p. Gminy Złotów. dla terenów elektrowni wiatrowych w Gminie Złotów w obrębach **Pieczynek i Klukowo**, uchwała NR XXIII/187/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 sierpnia 2008r. Publikacja: Dz.Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 225, poz. 3735 z dnia 08 grudnia 2008r.
- Zmiana m.p.z.p. Gminy Złotów w rejonie miejscowości **Pieczynek, Klukowo i Błękwit**, uchwała nr XXXIV/293/09 Rady Gminy Złotów z dnia 27 sierpnia 2009 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3684 z 4 grudnia 2009.roku.

Na obszarach objętych ww planami planowana jest realizacja trzech zespołów elektrowni wiatrowych, w sumie 20 wież po 2 MW.

W m.p.z.p. przestrzeni rolniczo – leśnej wyłączonej z lokalizacji nowej zabudowy w Gminie Złotów, uchwała XVII/138/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 lutego 2008roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj.Wlkp. Nr 160 poz. 2733 z 23.09.2008 roku wskazano jeszcze dwie lokalizacje, w rejonie wsi Stawnica oraz w południowej części gminy w rejonie wsi Buntowo, Sławianowo i Kaczochoy. Oba te rejonu w trakcie analiz przeprowadzonych na potrzeby studium okazały się niekorzystne ze względu na uwarunkowania ekologiczne i wynikające z zasad ochrony przyrody. Obszar w rejonie wsi Buntowo – Sławianowo – Kaczochoy znajduje się w granicach obszaru ważnego dla gniazdowania i migracji ptaków, obejmującego południową część gminy Złotów, okolice Jeziora Sławianowskiego, rzeki Kocuni oraz Bagna Kocuńskiego, wyznaczonego w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego. Natomiast rejon w okolicy Stawnicy położony jest w sąsiedztwie ważnych korytarzy ekologicznych i licznych kompleksów leśnych.

2.4.5.2. Energetyka wodna

Na terenie powiatu złotowskiego poza niewielkimi elektrowniami wodnymi na rzece Gwdzie brak jest innych źródeł energii elektrycznej.

3. Diagnoza stanu istniejącego

Oceny stanu gminy dokonano w trakcie prac nad Programem Rozwoju Lokalnego gminy Złotów na lata 2006 – 2013 metodą analizy SWOT.

DZIEDZINA GOSPODARCZA

Mocne strony	Słabe strony
<p>Wysoki poziom produkcji rolniczej. Dobra struktura agrarna – duże ind. gospodarstwa rolne. Stosunkowo dobrze rozwinięty przemysł drzewny. Dobrze rozwinięta sieć sklepów spożywczo – przem. Polityka preferencyjna gminy – ulgi podatkowe. Dostęp do 2 dróg wojewódzkich. Przygotowane tereny dla budowy zakładów przemysłowych, rzemiosła i handlu. Niewykorzystane obiekty po byłych PGR-ach – dobre uzbrojenie techniczne tych obiektów. Położenie gminy wokół miasta Złotowa. Zachowanie spółdzielczości. Dużo taniej siły roboczej.</p>	<p>Mało zakładów pracy, brak przemysłu. Mała liczba podmiotów gospodarczych osób fizycznych. Niska jakość gruntów rolnych. Trudności ze zbytem produktów rolnych. Niski poziom wykształcenia, brak pracowników wysoko wykwalifikowanych. Brak własnych zasobów finansowych mieszkańców na inwestycje gospodarcze. Brak zewnętrznych inwestorów – brak środków finansowych na tworzenie nowych miejsc pracy. Niskie dochody gminy. Brak rozwiniętego przetwórstwa rolnego. Słaba organizacja rolnictwa, brak grup producentów.</p>

Dobre warunki do rozwoju turystyki i rekreacji. Względnie wysoki poziom zwodociągowania i kanalizacji. Wysoka produkcja trzody chlewnej. Dobre warunki do hodowli bydła mlecznego.	Wysokie oprocentowanie kredytów na działalność gospodarczą. Niskie ceny produktów rolnych. Niedostatecznie rozwinięta baza turystyczna.
Szanse	Zagrożenia
Wspólny rozwój miasta i gminy. Dużo terenów pod budowę nowych zakładów. Dostosowanie produkcji rolnej do potrzeb rynku. Duża jeziorność obszaru. Powiększanie i unowocześnianie gospodarstw rolnych. Rozwój drobnej produkcji chałupniczej. Rozwój turystyki i agroturystyki. Rozbudowa ośrodków rekreacyjnych i sportowych. Wykorzystanie obiektów po byłych PGR-ach. Rozwój sieci drogowej. Rozwój usług bytowych (fryzjer, szewc, mechanik samochodowy). Rozwój przetwórstwa rolnego. Organizowanie się rolników w grupy producentów. Podniesienie kwalifikacji rolników i mieszkańców wsi.	Brak stabilnej polityki rolnej. Zniechęcenie rolników złą koniunkturą dla rolnictwa. Wysokie koszty produkcji rolnej, niska dochodowość gospodarstw. „Zalewanie” rynku zachodnimi towarami. Ubożenie społeczeństwa. Niestabilne i wysokie oprocentowanie kredytów. Odływ siły roboczej poza granice kraju.

DZIEDZINA SPOŁECZNA

Mocne strony	Słabe strony
Poczucie bezpieczeństwa. Kontynuowanie tradycji. Dwa ośrodki zdrowia. Wysoki przyrost naturalny. Aktywna działalność LZS (Ludowych Zespołów Sportowych). Odpowiednia struktura oświaty. Dobrze działające przedszkola, szkoły, biblioteki. Szkoła blisko dziecka i młodzieży. Wysoki poziom kwalifikacji kadry pedagogicznej. Duże zaangażowanie społeczne nauczycieli, silne powiązania miejscowej ludności z rdzenną ludnością przedwojenną zamieszkałą obecnie za Zachodzie. Podwójne obywatelstwo części mieszkańców. Duże osobiste zaangażowanie wójta w problemy mieszkańców gminy. Duża aktywność liderów – radnych, sołtysów, dyrektorów na rzecz rozwoju gminy.	Niskie dochody własne gminy. Niewystarczająca opieka medyczna. Brak domu pomocy społecznej. Brak środków finansowych na opiekę społeczną. Ubóstwo ludności wiejskiej. Niedostateczna aktywność społeczna mieszkańców. Duże bezrobocie. Niski poziom wykształcenia mieszkańców. Krótkie okresy zatrudnienia. Słaba dostępność do dóbr kultury. Brak mieszkań komunalnych.
Szanse	Zagrożenia
Poprawa możliwości zarobkowania. Ustabilizowanie rynku pracy. Kształcenie młodzieży. Silne więzi lokalne. Powrót do tradycji. Przekwalifikowanie zawodowe i doksztalcanie dorosłych. Zaktywizowanie społecznej działalności mieszkańców gminy.	Wzrastające bezrobocie. Brak środków finansowych na profilaktykę zdrowotną. Zmniejszenia środków finansowych Powiatowego Urzędu Pracy na aktywizację zawodową. Brak środków finansowych na edukację. Dalsza degradacja zawodowa młodzieży. Regres kultury ludowej. Wzrost poczucia braku perspektyw rozwojowych mieszkańców wsi. Starzenie się wsi (ucieczka młodych). Pogarszający się stan zdrowia społeczeństwa.

DZIEDZINA EKOLOGICZNA

Mocne strony	Słabe strony
<p>Brak przemysłu ciężkiego powodującego skażenie środowiska.</p> <p>Duże walory krajobrazowe i ciekawe ukształtowanie terenu.</p> <p>Czyste powietrze, cisza, spokój.</p> <p>Lasy piękne i zasobne w runo leśne. Duża ilość jezior.</p> <p>Bogata szata roślinna. Duża ilość dzikich zwierząt.</p> <p>Niskie zużycie środków chemicznych w rolnictwie.</p> <p>Oczyszczalnia ścieków w Radawnicy.</p> <p>Duża powierzchnia obszarów prawnie chronionych.</p> <p>Mała gęstość zaludnienia.</p> <p>Wytyczone szlaki turystyczne</p>	<p>Niska świadomość mieszkańców w zakresie segregacji odpadów.</p> <p>Brak gazyfikacji.</p> <p>Niesprawna melioracja.</p> <p>Brak kanalizacji w niektórych wsiach.</p> <p>Niski stopień zalesienia gminy i brak nasadzeń drzew na gruntach klas V i VI.</p>
Szanse	Zagrożenia
<p>Powstanie składowiska odpadów.</p> <p>Rozwój gospodarstw ekologicznych.</p> <p>Rozwój infrastruktury wokół jezior.</p> <p>Budowa kanalizacji.</p> <p>Budowa oczyszczalni ścieków.</p> <p>Gazyfikacja gminy.</p> <p>Zwiększenie zasobów leśnych.</p> <p>Pozyskanie funduszy pomocowych UE.</p> <p>Rozwój przemysłu nie powodującego degradacji środowiska.</p> <p>Rozwój bazy turystycznej.</p> <p>Edukacja ekologiczna mieszkańców.</p>	<p>Nieodwracalna utrata dziedzictwa przyrodniczego.</p> <p>Niska opłacalność produkcji ekologicznej.</p> <p>Brak środków finansowych.</p> <p>Niska świadomość ekologiczna mieszkańców gminy.</p> <p>Degradacja środowiska przez turystów.</p>
DZIEDZINA TECHNICZNA	
Mocne strony	Słabe strony
<p>Telefonizacja gminy (100% wsi).</p> <p>Znaczne zwodociągowanie wsi.</p> <p>Oczyszczalnia ścieków w Radawnicy, Pieczynku, Sławianowie i Karczochach.</p> <p>Zwięzła zabudowa wiejska.</p> <p>Elektryfikacja.</p> <p>Dobra baza magazynowa.</p> <p>Zgodna z potrzebami sieć placówek oświatowych.</p> <p>Zainstalowanie światłowodów.</p>	<p>Zły stan dróg gminnych i powiatowych Brak dostatecznej liczby chodników.</p> <p>Słaba sieć komunikacji publicznej.</p> <p>Brak gazyfikacji.</p> <p>Przestarzałe linie energetyczne.</p> <p>Brak zakładu unieszkodliwiania odpadów</p> <p>Niska subwencja oświatowa.</p>
Szanse	Zagrożenia
<p>Telefonizacja.</p> <p>Budowa i remonty dróg.</p> <p>Pozyskanie środków finansowych z budżetu państwa i środków pomocowych.</p> <p>Wyznaczenie terenów pod inwestycje.</p> <p>Pozyskiwanie inwestorów.</p> <p>Zwodociągowanie prawie całego terenu gminy</p> <p>Budowa kanalizacji sanitarnej.</p>	<p>Brak środków finansowych.</p> <p>Możliwa degradacja środowiska.</p> <p>Niewłaściwe zagospodarowanie bazy po byłych PGR-ach (baza niezagospodarowana tylko w części po PGR Zalesie i silosy zbożowe w miejscowości Nowy Dwór)</p>

CZĘŚĆ III – KIERUNKI ROZWOJU GMINY ŻŁOTÓW

1. Cele rozwoju gminy

„Strategia Zrównoważonego Rozwoju Gminy Żłotów” została opracowana w latach 2000 – 2001 i jest w historii gminy Żłotów pierwszym wieloletnim programem działań obejmującym najważniejsze dziedziny życia społeczno – gospodarczego. W pracy nad Strategią uczestniczyli mieszkańcy gminy i jej ostateczny kształt został nadany przez grupę liderów: radnych, przedstawicieli instytucji, nauczycieli, przedsiębiorców, rolników, pracowników administracji Gminy.

Plan Rozwoju Lokalnego z 2006 r., jest kompleksowym dokumentem aktualizującym strategię społeczno-gospodarczą Gminy Żłotów na lata 2006-2013. Konstrukcja Planu Rozwoju Lokalnego, w znaczącym stopniu, opiera się na dokumentach wypływających z Narodowego Planu Rozwoju, czyli m.in.: Sektorowych Programach Operacyjnych.

Plan Rozwoju Lokalnego przedstawia sytuację społeczno-ekonomiczną Gminy, formułuje cele i zawiera opis strategii zmierzającej do osiągnięcia rozwoju społecznego, gospodarczego. Szacuje spodziewane efekty planowanych interwencji i wpływ na przebieg procesów rozwojowych, wskazuje kierunki zaangażowania środków funduszy strukturalnych i środków własnych gminy.

Cel strategiczny Planu Rozwoju Gminy formułowany z tej perspektywy określa się następująco:

GINA ŻŁOTÓW TO SILNY GOSPODARCZO I SPOŁECZNIE ZINTEGROWANY OBSZAR SPRZYJAJĄCY ROZWOJOWI ROLNICTWA, MAŁEJ I ŚREDNIEJ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI PRZY ZACHOWANIU NATURALNYCH WALORÓW PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWYCH. ŻŁOTÓW TO GMINA BEZPIECZNA I SPRZYJAJĄCA NOWEMU OSADNICTWU I ROZWOJOWI RÓŻNYCH FORM TURYSTYKI POBYTOWEJ

Realizacja celu strategicznego odbywać się będzie poprzez osiąganie celów cząstkowych, zdefiniowanych w odpowiedzi na zmiany zachodzące w gospodarce oraz wniosków wynikających z analizy słabych i mocnych stron Gminy, a także szans i zagrożeń przed nią stojących. W świetle powyższego sformułowano dwa podstawowe cele cząstkowe Planu Rozwoju Lokalnego Gminy na lata 2006-2013:

- Budowa i rozbudowa infrastruktury technicznej
- Budowa i rozbudowa infrastruktury społecznej i turystycznej

Budowa i rozbudowa projektowanej i istniejącej infrastruktury technicznej społecznej oraz turystycznej stanowi jeden z najważniejszych elementów szeroko pojętego rozwoju Gminy. W ramach Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Żłotów, programuje się następujące działania, zmierzające do kompleksowego rozwiązania istniejących problemów:

- Działanie 1 – obejmować będzie budowę i rozbudowę infrastruktury technicznej w zakresie systemów komunikacyjnych dróg gminnych z całością infrastruktury okołodrogowej.
- Działanie 2: obejmować będzie budowę i rozbudowę infrastruktury technicznej w zakresie kompleksowego skanalizowania Gminy.
- Działanie 3: obejmować będzie budowę i rozbudowę infrastruktury technicznej w zakresie kompleksowego zwodociągowania Gminy.
- Działanie nr 4: infrastruktura społeczna (turystyczne)

Oczekiwane efekty. Wzrost konkurencyjności gminy Żłotów. Polepszony zostanie dostęp przedsiębiorców i mieszkańców gminy do infrastruktury technicznej, społecznej i turystycznej. Zwiększona zostanie atrakcyjność inwestycyjna i turystyczna gminy. Podniesiony zostanie standard życia mieszkańców, szczególnie na obszarach wiejskich. Realizacja celu wpłynie na poprawę jakości środowiska.

Wizja zrównoważonego rozwoju Gminy Żłotów.

Wizja zrównoważonego rozwoju Gminy Żłotów została opracowana przez liderów społeczności lokalnej w ramach prac nad strategią rozwoju gminy z 2001 roku. Pragną oni, aby gmina do roku 2015 osiągnęła poziom rozwoju porównywalny z przeciętną gminą „unijną”. Są przekonani, że wspólnie pracując osiągną ład społeczny, gospodarczy, że zachowane będzie dziedzictwo kulturowe oraz czyste środowisko naturalne. Gmina zapewni swoim mieszkańcom bezpieczne życie a dzieciom i młodzieży wszechstronny rozwój. Gmina Żłotów powinna:

- posiadać szkoły i przedszkola dostosowane do standardów europejskich, świadczące najwyższej jakości usługi oświatowe,
- posiadać sprawną opiekę medyczną i socjalną, dostępną dla wszystkich mieszkańców bez względu na status społeczny i posiadane środki materialne,
- w racjonalny sposób mieć zagospodarowane użytki rolne, a grunty klas marginalnych zalesione; mienie po byłych pegeerach będzie zagospodarowane i będzie przynosiło mieszkańcom korzyści,
- mieć zlikwidowany problem bezrobocia, ludzie chcący pracować będą mieli pracę dającą satysfakcję i pozwalającą godnie żyć,
- mieć rozwiązany problem mieszkaniowy; stworzenie mieszkań komunalnych, spółdzielni mieszkaniowych, domów opieki dla seniorów, co zapewni dach nad głową każdemu mieszkańcowi gminy,
- posiadać sprawny system odbioru, składowania i unieszkodliwiania odpadów, możliwość pozyskania surowców wtórnych oraz sprawną oczyszczalnię ścieków wraz ze sprawnie działającą siecią wodociągową i kanalizacyjną,
- mieć tak rozwiniętą infrastrukturę, aby można było bezpiecznie się po Gminie poruszać i łatwo komunikować z dowolnym miejscem na świecie,
- posiadać system punktów skupu, przechowalni, przetworni, hurtowni i sklepów aby w sposób najbardziej efektywny wykorzystać surowce wyprodukowane na swoim terenie.
- mieć rozwiniętą bazę sportową, turystyczną i agroturystyczną pozwalającą mieszkańcom gminy na przyjemne spędzanie wolnego czasu oraz być atrakcyjną dla przyjezdnych turystów z zewnątrz,

2. Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno - przestrzennej

2.1. Strategiczne kierunki rozwoju gminy

- stworzenie warunków dla wszechstronnego rozwoju gospodarczego, szczególnie atrakcyjnych lokalnych warunków do podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz inwestowania, przygotowanie terenów dla potencjalnych inwestorów;
- stworzenie atrakcyjnych warunków osadniczych dla nowych mieszkańców, rozwój zabudowy mieszkaniowej w nawiązaniu do trendów wynikających z sąsiedztwa miasta;
- wykorzystanie szans rozwoju turystyki i agroturystyki, wynikających z zasobów dziedzictwa kulturowego, przyrody i krajobrazu gminy oraz szlaków turystycznych przebiegających przez gminę;
- rozwój rolnictwa, przetwórstwa i przechowalnictwa płodów rolnych w powiązaniu z dalszą restrukturyzacją nieruchomości po PGR – owskich;
- zapewnienie korzystnych zmian w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego, kształtowanie osnowy ekologicznej gminy, ochrona korytarzy ekologicznych będących podstawowym elementem osnowy ekologicznej gminy, zwiększenie lesistości gminy;
- ochrona przyrody i nieodnawialnych zasobów środowiska;
- wykorzystanie zasobów środowiska gminy Złotów szczególnie zasobów surowców i odnawialnych źródeł energii, lokalizacja farm elektrowni wiatrowych;
- poprawa jakości życia mieszkańców, a szczególnie podnoszenie walorów estetycznych wsi – porządkowanie przestrzeni publicznych, zagospodarowanie terenów rekreacyjnych co najmniej w podstawowym stopniu we wszystkich wsiach gminy;

2.2. Struktura sieci osadniczej

Ośrodkiem krystalizującym sieć osadniczą gminy Złotów jest miasto Złotów, skupiające większość usług, z których korzystają także mieszkańcy gminy. Na terenie gminy Złotów do dyspozycji mieszkańców pozostają usługi podstawowe z zakresu oświaty i wychowania oraz opieki zdrowotnej i kultury. Należy zauważyć, że sieć osadnicza nie ma struktury hierarchicznej. O charakterze i znaczeniu poszczególnych wsi decydują różne czynniki takie jak wyposażenie w usługi publiczne, liczba ludności, położenie w stosunku do miasta lub walorów rekreacyjnych a także aktywność społeczności lokalnych i ich liderów jakimi są między innymi sołtysi.

Główne elementy sieci osadniczej:

- strefa podmiejska Złotowa, w której rozwijają się działalności i przedsięwzięcia nie związane z produkcją rolną, obejmująca wsie Błękwit, Łopienko, Wielatowo, Dzierżążenko i Międzybłocie, a także wieś Święta.

W strefie tej będzie się rozwijać zabudowa mieszkaniowa – głównie jednorodzinna, na pograniczu z osiedlami mieszkaniowymi na terenie miasta a także jako nowe zespoły zabudowy we wsiach istniejących. W wyniku uzupełnień i rozwoju zabudowy wymienione wsie stracą swój rolniczy charakter na rzecz wielofunkcyjnych miejscowości;

- utrzymanie dominującej roli wsi Radawnica w północnej części gminy, jako dużej wsi, zapewniającej dostęp do podstawowych usług publicznych mieszkańcom tej części gminy (szkoła i ośrodek zdrowia);
- w południowej części gminy podstawowe usługi skupiają się w dwóch wsiach, tj. Świętej (m.in. gimnazjum i szkoła) i Kleszczynie (m.in. szkoła i ośrodek zdrowia);
- uzupełniającą rolę w obsłudze mieszkańców pełnią wsie ze szkołami i oddziałami przedszkolnymi tj: Sławianowo, Zalesie, Górzna, Stawnica,
- ze względu na kształtowanie się społeczności lokalnych istotne znaczenie w strukturze sieci osadniczej mają wsie sołeckie, które powinny być wyposażone co najmniej w świetlice wiejskie i wspólne tereny rekreacyjne, czyli przestrzenie publiczne ważne dla kształtowania się społeczności lokalnych;
- zmianie ulegać będzie rola wsi związanych z obsługą turystyki, będących ośrodkami zagospodarowania związanego z zabudową letniskową i obsługą szlaków turystycznych.

2.3. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów

2.3.1. Kierunki rozwoju osadnictwa, funkcji mieszkaniowych

- zabudowa mieszkaniowa i usługowa winna się koncentrować w istniejących wsiach i w ich najbliższym sąsiedztwie, z wykorzystaniem istniejących dróg, w tym dróg gminnych nie posiadających dotychczas statusu gminnej drogi publicznej;
- nowa zabudowa będzie realizowana głównie poprzez uzupełnienia i intensyfikację zabudowy w istniejących zespołach osadniczych,
- nowe tereny dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej wyznacza się głównie w okolicy miasta Złotów, tj. we wsiach Dzierżążenko, Błękwit, Święta i Międzybłocie;
- dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania istniejących ogrodów działkowych na cele zabudowy mieszkaniowej, dokonaną na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- dla zabudowy mieszkaniowej o charakterze letniskowym:
 - nad jez. Zaleskim (Zalesie, Błękwit, Pieczyn, Nowiny);
 - nad jez. Sławianowskim (Bługowo -wybudowanie i Buntowo – wybudowanie przy drogach do wsi Podróżna w gminie Krajenka oraz w Sławianowie;
 - nad jez. Piaskowym w Płoskowie,
 - nad jez. Śmiardówka – nie daleko Nowej Świętej;
 - we wsiach Rosochy i Wąsosz oraz w Krzywej Wsi;
- poza skupiskami zabudowy dopuszcza się rozwój zagospodarowania, w tym zabudowy związanej z podstawowymi funkcjami gminy jakimi są rolnictwo i leśnictwo, uzupełniająco agroturystyka; z ograniczeniami wynikającymi z przebiegu korytarzy ekologicznych określonych w studium a także terenów zarezerwowanych dla farm elektrowni wiatrowych;
- zakaz lokalizacji terenów zabudowy mieszkaniowej obowiązuje na obszarach farm elektrowni wiatrowych w rejonie Pieczynek – Błękwit – Klukowo, Franciszkowo-Nowy Dwór oraz Radawnica – Kamień - Górzna w strefie przekroczenia poziomu hałasu określonego w obowiązujących przepisach;

Polityka przestrzenna w odniesieniu do istniejącej zabudowy i zagospodarowania, powinna zmierzać do odnowy wsi, wzbogacenia przestrzeni publicznych, w tym:

- porządkowania struktury zabudowy, zmiany lub rozszerzenia funkcji itp. (dotyczy np. tworzenia bazy dla rozwoju turystyki, agroturystyki, usług, przetwórstwa),
- rewaloryzacji przestrzeni we wsiach, szczególnie dużych zespołów zabudowy wielorodzinnej w niektórych tzw. wsiach po-pegeerowskich, jak np. Józefowo, Pieczynek, Sławianowo, Stawnica, Nowiny i innych, w miarę pojawienia się problemów rozwoju społeczno – gospodarczego;
- porządkowania i estetyzacji terenów publicznych, z uwzględnieniem odnowy parków wiejskich, realizacji terenów rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży, miejsc skupiających życie społeczne wsi jak np. świetlice wiejskie;
- utrzymania zabytków a także detalu architektonicznego, obiektów małej architektury (krzyże, kapliczki przydrożne), szczególnie tych charakterystycznych dla lokalnej tradycji budowlanej,

Realizacja działania „Odnowa i rozwój wsi” tworzy warunki dla rozwoju społeczno-ekonomicznego obszarów wiejskich i aktywizacji ludności wiejskiej przez wsparcie inwestycyjne przyznawane na realizację projektów związanych z zagospodarowaniem przestrzeni publicznej, w tym utrzymaniem, odbudową i poprawą stanu dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego wsi oraz podniesienie atrakcyjności turystycznej obszarów wiejskich.

2.3.2. Kierunki rozwoju funkcji związanych z działalnością gospodarczą

1) rozwój funkcji związanych z działalnością gospodarczą (zabudowy techniczno – produkcyjnej i usługowej), nie związanych z produkcją rolną:

- w zespole wsi Błękwit – Klukowo, obsługiwanych przez drogę wojewódzką nr 188;
- w zespole wsi Dzierżążenko - Nowy Dwór - Franciszkowo, położonych przy drodze powiatowej Złotów – Łędycezek;
- wzdłuż północno – zachodniej granicy miasta, na terenach obejmujących Wielatowo i część Łopienka, w nowym zespole zabudowy , sąsiadującym z tego typu zabudową w Złotowie;
- we wsiach: Święta – projektowany zespół w południowej części wsi, Nowa Święta – w oparciu o istniejący zakład, w południowo zachodniej części wsi Radawnica;
- wykorzystanie nieruchomości po PGR-owskich , szczególnie we wsiach: Kamień, Pieczynek, Buntowo Gaj, Nowy Dwór, Klukowo, Sławianówko;

2) restrukturyzacja opuszczonych i zaniedbanych nieruchomości:

- Nowy Dwór – teren dawnego skupu zboża, niewykorzystany zespół silosów;
- Kamień – baza RSP; budynki od dłuższego czasu nie są użytkowane, niektóre popadają w ruinę;
- Stawnicki Młyn nad Łużanką – nieczynny młyn;
- Pieczynek – zabudowania po pegeerowskie (są w bardzo złym stanie, jest niewielkie prawdopodobieństwo że ze względów technicznych będą się nadawały do wznowienia działalności gospodarczej, dotyczy to budynków inwentarskich a także zespołu silosów zbożowych); nieczynna gorzelnia;
- Święta – silosy i magazyny zbożowe (przy drodze do Kleszczyny);
- Sławianowo – nieczynna gorzelnia , właściciel prywatny;
- Buntowo – nieużytkowane obiekty inwentarskie przy drodze do Kleszczyny;

3) rozwój zagospodarowania związanego z produkcją rolną:

- Ośrodki skoncentrowanej hodowli: Józefowo, Franciszkowo, Nowy Dwór, Nowiny, Górzna, Klukowo, Stawnica, Skic, Buntowo- PBR, Sławianowo, Kaczochoy;
- produkcja rolna w indywidualnych gospodarstwach rolnych, liczne zagrody związane z hodowlą zwierząt są skupione we wsiach : Rudna, Kleszczyna, Bługowo, Międzybłocie, Stawnica, Stare Dzierżążno, Zalesie, Górzna, Kamień, Radawnica, Krzywa Wieś, nadające tym wsiom typowo rolniczy charakter;

2.3.3. Kierunki rozwoju zagospodarowania związanego z turystyką i rekreacją

- Rozwój agroturystyki w gospodarstwach rolnych jako funkcji uzupełniającej; najlepsze warunki mają wsie położone na atrakcyjnych krajobrazowo terenach, nad jeziorami, szczególnie tam gdzie nie rozwijają się kierunki produkcji rolnej obniżające standard wypoczynku (w szczególności intensywne hodowla zwierząt);
- Rozwój usług turystycznych w nawiązaniu do walorów dziedzictwa kulturowego, a szczególnie założeń dworsko – folwarczno – parkowych, np. Grodno, czy zabytkowych zespołów jak np. Stawnicki Młyn;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowo – letniskowej j.w w ustępie dotyczącym rozwoju osadnictwa;
- Zagospodarowanie miejsc obsługi turystycznych szlaków wodnych:
 - W rejonie wsi Rudna (obsługa szlaku kajakowego na rzece Łobżonce);
 - W Bługowie (rejon Bługowo – wybudowanie przy drodze do Podróznej) nad jez. Sławianowskim;
- Zagospodarowanie okolic Brzuchowej Góry na cele rekreacyjne – trasy sportów zimowych;
- Zagospodarowanie północnego brzegu jez. Zaleskiego w rejonie Nowin – Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji;
- Zagospodarowanie szlaków turystycznych;

Szlaki rowerowe

1) Szlak GREENWAY Naszyjnik Północy - Szlak obejmuje swoim zasięgiem obszar 4 województw (zachodniopomorskie, kujawsko - pomorskie, wielkopolskie i pomorskie), przebiegając przez 30 gmin. Trasa rozpoczyna się w Debrznie (miasto z 5 tys. mieszkańców). Długość: główna oś szlaku - 870 km+ 3,500 km tras lokalnych. Główne miejscowości na trasie głównej osi szlaku, która jest oznakowana: Debrzno – Lipka – Zakrzewo - Złotów - Jastrowie - Borne Sulinowo - Czaplunek - Kalisz Pomorski - Drawsko Pomorskie - Połczyn Zdrój - Barwice - Szczecinek - Bobolice - Polanów - Biały Bór - Człuchów - Chojnice - Brusy – Karsin - Czersk - Tuchola - Kamień Krajeński – Debrzno. Przez teren gminy Złotów szlak biegnie na trasie w części zachodniej gminy po trasie niebieskiej leśnych tras rowerowych, w części południowej po trasie zielonej.

2) Przez teren gminy Złotów będą trasy „Rowerem przez lasy powiatu złotowskiego” zaprojektowane i oznakowane przez nadleśnictwa powiatu złotowskiego: Złotów, Lipka, Okonek, Jastrowie, Płynica oraz Nadleśnictwo Zdrojowa Góra. Trasy te zostały opublikowane na mapie tras rowerowych „Leśny Rajd Rowerowy Złotów”:

- Trasa niebieska : most na Gwdzie – Górzna – Zygląg – Łopienko – Złotów – Wąsosz – Rosochy – Krajenka;
- Trasa żółta: Górzna, Grudna, drogami leśnymi do Krzywej Wsi, przez Szwajcarię Kiełpińską do Kiełpina;
- Trasa zielona odcinek północny: Złotów – Dzierżążenko – Stare Dzierżążno – wzdłuż wschodniej granicy gminy do Krzywej Wsi – w kierunku Kiełpina jak trasa żółta, przez Szwajcarię Kiełpińską;
- Trasa zielona odcinek południowy: Złotów – Park Zwierzyniec – Błękwit – Święta – jez. Śmiarowskie - Płosków – przez okolice Ośrodka „Zabajka” w kierunku Zakrzewa;

Szlaki wodne

Niewątpliwie jedną z największych atrakcji turystycznych powiatu złotowskiego są trasy wodne. Przez teren gminy Złotów trasy te biegną po następujących rzekach i jeziorach:

1. Łobżonka – 62,3 km od miejsca poniżej Czyżkowskiego Młyna; szlak lekko uciążliwy, w dolnym biegu bardzo trudny, malowniczy dopływ Noteci. Na terenie powiatu odcinek początkowy do okolic wsi Rudna.
2. Gwda – Na około 35 km odcinku od Lędyczka do Tarnówki płynie ona przez teren powiatu złotowskiego. Na przebycie całego szlaku potrzeba około 5-6 dni, w tym w powiecie złotowskim 2 dni. Szlak nieco uciążliwy, urozmaicony. Miejsca dogodne do wodowania znajdują się w Lędyczku, Jastrowiu, Ptuszy i Płynicy (elektrownie wodne). Koniec szlaku w Ujściu przy Noteci.
3. Głomia – lewy dopływ Gwdy. Stanowi ciekawy, lecz dość uciążliwy szlak długości 36 km. Na jego przebycie potrzeba 2 dni. Rzeka nadaje się do spływów kajakowych przy wyższych stanach wód. Miejsca do wodowania znajdują się nad jez. Zaleskim w Złotowie, pośrednio w Krajence. Koniec szlaku przy ujściu Gwdy w Dobrzycy.
4. Kocunia – 37 km od jez. Borówno poprzez jez. Sławianowskie do rzeki Głomi w okolicach Krajunki. Szlak łatwy, w górnym biegu bardzo malowniczy.

Szlaki piesze

Powiat Złotowski jest bardzo atrakcyjnym i dostępnym terenem dla wycieczek pieszych. Na początek lub koniec każdego szlaku można dojechać koleją lub autobusem PKS.

1. Szlak Żółty - Złotów – Stawnica – Prochy – Zakrzewo - jez. Borówno - Kujan (29km);
 2. Szlak niebieski – wokół Złotowa, Złotów - jez. Zaleskie – Błękwit - Złotów (13km);
 3. Szlak czarny - Radawnica – Józefowo - Krzywa Wieś - Kiełpin (19 km);
 4. Szlak czerwony - Krajenka – Wąsosz – Święta – Złotów – Zalesie – Radawnica - Brzuchowa Góra – Krzywa Wieś- Grodno- Lędyczek (46 km) – szlak 2-dniowy, z możliwością noclegu w Złotowie lub Radawnicy.
- Do ciekawszych szlaków nie oznakowanych należą: - Głubczyn - jez. Wapieńskie - jez. Płotki (częściowo poza Powiatem) – 15 km; szlak Tarnówka – Osówka - Piecewo – 10 km; szlak Wersk - dolina Łobżonki - Rudna – 12 km; szlak Górka Klasztorna – Kunowo - Sławianowo (początek w Powiecie Piłskim) – 9 km.

2.3.4. Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii

A. W wyniku analizy istniejącego i potencjalnego zagospodarowania a także uwarunkowań ekologicznych i sozologicznych na terenie gminy Złotów wyodrębniono potencjalne rejony lokalizacji parków wiatrowych:

- w południowo – zachodniej części gminy, w rejonie wsi Klukowo – Błękwit – Pieczynek - Zalesie
- w północno zachodniej części gminy w rejonie wsi Górzna - Kamień – Radawnica,
- w centralnej części gminy, w rejonie wsi Franciszkowo i Nowy Dwór,

Dla terenów farm elektrowni wiatrowych obowiązuje sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszary lokalizacji samych elektrowni wiatrowych oraz teren oddziaływania, w szczególności przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Ustalenie lokalizacji

poszczególnych wież winno być poprzedzone screeniowaniem środowiska w zakresie dostosowanym istniejącej na danym terenie i w jego sąsiedztwie sytuacji.

B. Dopuszcza się lokalizację zespołów turbin wiatrowych poza rejonami wyznaczonymi w Studium, przy zachowaniu następujących zasad:

- Dopuszczalny poziom hałasu dla terenów zabudowy z funkcją mieszkaniową zgodnie z obowiązującymi przepisami, od istniejących lub planowanych zespołów zabudowy mieszkaniowej minimum 400m;
- Zachowanie minimum 200m od wyznaczonych w Studium korytarzy ekologicznych i płątów ekologicznych, od granicy lasu i niebędących lasem skupisk drzew o powierzchni 0,1 ha lub większej oraz w odległości mniejszej niż 200 m od brzegów zbiorników i cieków wodnych wykorzystywanych przez nietoperze;

- za wyjątkiem południowej części gminy, gdzie plan województwa wyznacza obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków,

C. Na terenie całej gminy w rozproszonej zabudowie zagrodowej i w zabudowie o funkcji przemysłowej lub usługowej dopuszcza się lokalizację pojedynczych małych turbin wiatrowych, stanowiących rozproszone źródła energii wykorzystywanej na potrzeby własne. Eksploatacja elektrowni wiatrowych nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

D. Instalacja wszystkich ww typów elektrowni uwarunkowana jest stwierdzeniem braku negatywnego oddziaływania na awifaunę i chiropterofaunę (nietoperze).

Możliwości lokalizacji farm elektrowni wiatrowych w południowo – zachodniej części gminy, w rejonie wsi Klukowo – Błękwit – Pieczynek – Zalesie zostały skonkretyzowane w dwóch miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego:

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów, dla terenów elektrowni wiatrowych w Gminie Złotów w obrębach Pieczynek i Klukowo, uchwała NR XXIII/187/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 sierpnia 2008r. Publikacja: Dz.Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 225, poz. 3735 z dnia 08 grudnia 2008r.
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w rejonie miejscowości Pieczynek, Klukowo i Błękwit, uchwała nr XXXIV/293/09 Rady Gminy Złotów z dnia 27 sierpnia 2009 roku, ogłoszona w Dz.Urz.Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3684 z 4 grudnia 2009.roku.

Na obszarach objętych ww planami planowana jest realizacja trzech zespołów elektrowni wiatrowych, w sumie 20 wież po 2 MW.

2.3.5. Powierzchniowa eksploatacja kopalin

Na obszarze Gminy Złotów występują złoża pisków i żwirów, torfów oraz kredy jeziornej. Wszystkie te zasoby są jednowiekowe i pochodzą z okresu czwartorzędu. Na niektórych z nich prowadzone jest wydobywanie, niektóre zostały już zaniechane, a inne z kolei są jeszcze niezagospodarowane. Współczesne potrzeby pozyskania kopalin, szczególnie kruszywa budowlanego, powodują zainteresowanie możliwością wydobywania kopalin poza dotychczas rozpoznanymi złożami. Ustala następujące zasady:

- dopuszcza się powierzchniową eksploatację kopalin w miejscach już udokumentowanych. Zakaz eksploatacji dotyczy złóż położonych w granicach obszarów chronionego krajobrazu. Zakaz ten wynika z § 3 ust. 1 pkt 4 zamieszczonego w Rozporządzeniu Nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2008 r. Nr 7, poz. 137), które to ustanawia zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.
- eksploatację torfów dopuszcza się poza obszarami chronionego krajobrazu; Przed rozpoczęciem eksploatacji torfu należy dokładnie rozpatrzyć czy wartości przyrodnicze torfowisk (siedlisko roślin i zwierząt, funkcje retencyjne) nie są cenniejszym elementem w funkcjonowaniu środowiska gminy, niż jako źródło wydobywania torfu.
- Na pozostałym terenie eksploatacja kopalin może zostać dokonana, z uwzględnieniem następujących kierunków rekultywacji terenu:
 - na terenach przestrzeni rolniczo – leśnej gminy, w kierunku rolniczym, leśnym lub związanym z retencją wody;
 - na pozostałym terenie zgodnie z przeznaczeniem ustalonym w Studium;

2.3.6. Parametry i wskaźniki urbanistyczne

Przepis urbanistyczny	Zabudowa mieszkaniowa niska	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	Zabudowa mieszkaniowo-usługowa	Zabudowa usługowa	Zabudowa przemysłowo-składowa
Maksymalna intensywność zabudowy	0,4	0,4	0,6	0,8	0,8
Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej	50	70	45	40	-
Minimalna wielkość nowo wydzielanych działek budowlanych w m ²	-	1000	800	1000	2500
Minimalny procentowy udział powierzchni terenów przeznaczonych na zieleni osiedlową i place zabaw					
Zieleni osiedlowa	20% zieleni osiedlowej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej				
Wielkość i liczba placów zabaw dla dzieci i młodzieży	15% z minimalnej powierzchni zieleni osiedlowej (j.w.) przeznaczone na place zabaw dla dzieci, 35% z minimalnej powierzchni zieleni osiedlowej dla młodzieży (w wieku 12-18 lat). Place zabaw urządzone w liczbie 1 plac dla dzieci i 1 plac dla młodzieży powyżej 2 500 m ² całkowitej powierzchni mieszkań, na każde kolejne 2 500 m ²				

Wyjaśnienia pojęć użytych w tabeli:

- „zabudowa mieszkaniowa niska” – należy przez to rozumieć budynki mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- „intensywność zabudowy” – należy przez to rozumieć wskaźnik powierzchni całkowitej kondygnacji nadziemnych zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej,

Minimalna liczba miejsc parkingowych dla samochodów osobowych

1. Zabudowa mieszkaniowa -: 1 miejsce na 1 mieszkanie, z wyjątkiem mieszkań socjalnych
2. Zabudowa mieszkaniowo – usługowa : ^{1 miejsce / mieszkanie + odpowiednia liczba miejsc parkingowych zgodnie z przeznaczeniem terenu pod usługi;}
3. Zabudowa usługowa
 - A. Biura i urzędy –15 miejsc parkingowych na 100 zatrudnionych
 - B. Obiekty handlowe –20 miejsc parkingowych na 1000 m² powierzchni sprzedaży
 - C. Gastronomia –12 miejsc parkingowych na 100 osób
 - D. Hotele i pensjonaty - 4 miejsca parkingowe na 10 miejsc hotelowych
4. Zakłady produkcyjne, składy, magazyny - 10 miejsc parkingowych na 100 zatrudnionych
5. Ogrody działkowe - 20 miejsc parkingowych na 100 działek;
6. Cmentarze – 15 miejsc parkingowych na 10 000 m² powierzchni cmentarza

2.4. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów wg wsi

2.4.1. Bielawa

Bielawa powstała w 1766 roku początkowo jako folwark. Położona jest na północny-zachód od Złotowa, 2 km od Radawnicy, przy drodze powiatowej nr 1023 (Bielawa – Radawnica), na skraju lasu. Bielawa jest wsią solecką. Liczba ludności jest ustabilizowana, w 2003 r. wynosiła 102, w 2008 – 104 osób, na koniec 2010r - 100 osób.

Bielawa to wieś oparta na założeniu folwarcznym, . Przeważają tu historyczne formy zabudowy, które stanowią w większości szerokofrontowe budynki proste, z dachami dwuspadowymi. Wśród istniejącej zabudowy wyróżnia się jeden budynek dawny folwark rycerski datowany na pierwsze ćw. XX w, oraz park dworski z końca XIX w. Założenie folwarczne pozostało czytelne, ale bez zabudowy gospodarczej, która uległa zniszczeniu. Budynek dworu pozostał nie przebudowany, ale jest zaniedbany. Na terenie wsi brak jakichkolwiek usług, zarówno publicznych jak i komercyjnych.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów.

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Odtworzenie zabudowy założenia części gospodarczej folwarku, z możliwością jego rozbudowy na działkach sąsiadujących od północy i wschodu; Zakłada się funkcje usługowe, produkcyjno – techniczne lub skoncentrowana produkcja rolna, funkcja mieszkaniowa wyłącznie jako towarzysząca ww funkcjom;
- Uzupełnienie zabudowy w ciągu istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej w pd. części wsi;
- Uporządkowanie przestrzeni publicznej, jaką jest zachowany plac w centrum założenia folwarcznego, na potrzeby mieszkańców wsi;
- Rewaloryzacja zabytkowego parku, zagospodarowanie sąsiedniej działki na cele publiczne – teren sportowo rekreacyjny ;
- Przeznaczenie na cele publiczne działki w centrum wsi – realizacja świetlicy wiejskiej;

Kierunki kształtowania środowiska

Bielawa położona jest w monotonnym krajobrazie strefy moreny dennej, na skraju porośniętej lasami strefy krawędziowej Pojezierza Krajeńskiego. Wysokości względne wahają się od ok. 160 m przy krawędzi do 149 m n.p.m. na południu. Obiekty i obszary podlegające ochronie:

- Lasy na zachodzie i północy należą do OChK Pojezierze Wałeckie i Doliny Gwdy.
- Od zachodniej po południową granicę wsi rozciąga się niewielki płat gleb klasy III.
- Grunty organiczne zajmują niewielkie płat, w znacznej mierze na terenach pobliskich łąk.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków - brak
2. Obiekty i obszary wskazane do ochrony: Założenie dworsko – parkowe, w tym dwór, mur., 1 ćw.XXw, park dworski, k.XIXw.
3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą całą wieś. Granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu z ujęciem wody w Radawnicy. W Bielawie zlokalizowana jest stacja podnoszenia ciśnienia, znajdująca się na działce w północno-wschodniej części miejscowości;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest budowa lokalnej, mechaniczno – biologicznej oczyszczalni ścieków wraz z kanalizacją w m. Bielawa. Wielkość projektowanej oczyszczalni 100 RLM, przepustowość $Q_{dmax} = 13,2 \text{ m}^3/\text{d}$.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231kV;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Bielawę przebiega droga powiatowa nr 1023P o przebiegu: dr. powiatowa nr 1021P-Bielawa-dr. powiatowa nr 1021P(Radawnica). Ze Złotowem wieś skomunikowana jest poprzez drogę powiatową nr 1023P, a dalej drogą powiatową nr 1021P Lędyczek-Złotów. Układ drogowy wsi nie wymaga rozbudowy.

2.4.2. Błękwit

Błękwit leży na południowo-zachód od miasta Złotowa. Obręb geodezyjny Błękwit graniczy bezpośrednio z miastem. Błękwit jest wsią sołecką. Ze względu na bliskie położenie w stosunku do miasta liczba ludności we wsi systematycznie się zwiększa, w 2003 r. wynosiła 227 osób, w 2008 – 292 osób, na koniec 2010r - 304 osoby.

Błękwit powoli stający się „sypialnią” Złotowa silnie rozwija się siłami mieszkańców, sami wykonali plac zabaw dla dzieci, jest boisko gminne (również jako plac imprez plenerowych), własnymi siłami również odremontowali budynek, w którym znajdują się autopoczta.

Wieś Błękwit składa się z kilku charakterystycznych zespołów zabudowy:

- Zespół zabudowy, głównie zagrodowej, w zachodniej części wsi z trójkątnym placem, na którym mieści się skrzyżowanie dróg nr 188 i nr 189; Kompozycję tego placu określają formy zabudowy – większość tu zlokalizowanych budynków to zabudowa parterowa ze stromym dachem o nachyleniu ok. 40°;
- Centrum wsi to rejon przy dawnej szkole, gdzie znajduje się nowa remiza strażacka i zlokalizowany jest nowy plac o funkcjach rekreacyjnych na które składają się plac zabaw dla dzieci i boisko sportowe – nowy „Orlik”. Tu również zachowała się zabudowa zagrodowa z początków XX wieku;
- Wschodnia część wsi wyróżnia się trójkątnym placem z kapliczką i remizą strażacką, oraz zespołem młyna nad rzeką Głomia; Plac ma pierzeję od wschodniej strony, wyznaczoną przez jednolitą w formie zabudowę parterową ze stromym dachem; W kierunku zachodnim rozciąga się widok na dolinę rzeki Głomii i miejsce po dawnym stawie młyńskim;
- Zachodnia część wsi to rozbudowujące się osiedle mieszkaniowe głównie z zabudową jednorodzinną wolnostojącą;
- W południowej części wsi, rozwijającej się wzdłuż drogi do Klukowa koncentruje się nowa zabudowa o charakterze mieszkaniowo usługowym i usługowym a także produkcyjno technicznym.
- Zespół zabudowy mieszkaniowo – letniskowej nad jeziorem Zaleskim (obwód Dzierżążenko) ;

Istniejące zagospodarowanie

- Wyposażenie w usługi publiczne
 - Na terenie wsi znajdują się: boisko sportowe „Orlik” – jedyny w gminie, plac zabaw i sala wiejska.
 - W zakresie opieki zdrowotnej we wsi funkcjonuje indywidualna praktyka lekarska, specjalistyczna Praktyka Położnej Podstawowej Opieki Zdrowotnej.
 - We wsi prężnie działają Ochotnicza Straż Pożarna i Koło Gospodyń Wiejskich. Coroczne pokazy sztuki kulinarnej, arcydzieł rękodzielniczych sztuki ludowej wspierane są spotkaniami z interesującymi ludźmi.
- Do szkoły dzieci uczęszczają do szkoły zlokalizowanej w miejscowości Święta.
- Inne usługi: na terenie wsi jest kilka sklepów, rozwijają się też punkty usługowe świadczące różne usługi np. z zakresu organizacji turystyki, naprawy kas fiskalnych itp.
- Rzemiosło, przemysł, inne funkcje reprezentowane są przez stosunkowo liczne warsztaty i zakłady takie jak: Błękwit – produkcja wyrobów ze skóry (firma REK-SWED) , stolarnia (w centrum wsi) , zd obróbki metalu współpracujący z METAL-PLASTEM w Złotowie (przy kapliczce), w zabudowaniach po dawnym młynie – skup makulatury, warsztat samochodowy;
- Na terenie wsi Błękwit nie ma większych obiektów związanych z hodowlą zwierząt;
- Wzdłuż nasypu kolejowego przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN150 przecinający obręb Błękwit na południe od wsi i dociera do stacji redukcji gazu, znajdującej się w północno – wschodniej części obrębu.
- Na północ i zachód od miejscowości biegną dwie linie wysokiego napięcia 110kV;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Głównym kierunkiem rozwoju wsi Błękwit będzie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowo – usługowa, zabudowa usługowa oraz zabudowa techniczno - produkcyjna.
- Rozwój zabudowy zagrodowej zakłada się w formie uzupełnień w istniejących gospodarstwach rolnych, z ograniczeniami dla lokalizacji ferm hodowlanych, których działalność nie może spowodować przekroczeń standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny:

- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej nieuciążliwej dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej- tj. nie powodującej przekroczeń standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny, w czterech zespołach :
 - kontynuacja rozwoju zespołu zabudowy w zachodniej części wsi,
 - nowy zespół zabudowy w północnej – zachodniej części wsi, po zachodniej stronie drogi nr 189;
 - rozwój zabudowy we wschodniej części wsi,
 - rozwój zabudowy w południowo wschodniej części wsi;
- Rozwój zabudowy usługowej i techniczno - produkcyjnej zakłada się w południowo zachodniej części wsi. Na południowy zachód od Błękwitu planowana jest realizacja farmy elektrowni wiatrowych. W strefie prognozowanego poziomu hałasu powyżej 40 db wyklucza się lokalizację terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Kierunki kształtowania środowiska

Błękwit leży na skraju równiny moreny dennej i doliny rzeki Głomi. Wysokości względne wahają się od ok. 116 m n.p.m. w zachodniej części do ok. 104 m. n.p.m. w dolinie rzeki. Otoczony jest od północy lasami, od zachodu i południa przez pola uprawne, od wschodu terenami zielonymi w postaci łąk i pastwisk.

W skład osnowy ekologicznej gminy wchodzi jej szczególnie aktywne elementy jakimi są:

- korytarz ekologiczny o znaczeniu gminnym, biegnący wzdłuż rzeki Głomii i powiązany z kompleksem łąk położonych na południe od istniejącej zabudowy wsi Błękwit;
- lokalne korytarze ekologiczne wzdłuż cieków będących dopływami rzeki Głomii, jeden w północnej części wsi, drugi w południowej.

1. Ochronie podlegają grunty organiczne występujące wzdłuż rzeki Głomi oraz na części użytków zielonych na południu miejscowości. W powiązaniu z nimi mogą występować złoża torfu.
2. Rozwój terenów zabudowy w sąsiedztwie drogi nr 188 dopuszcza się w odległości zapewniającej zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. W Błękwicie nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków;

2. zabytki wskazane do ochrony:

- Do czasów współczesnych zachowała się zabudowa zagrodowa pochodząca w większości z początków XX wieku;
- We wschodniej części wsi znajduje się zespół młyna, zabytkowa kapliczka i remiza strażacka.

3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część współczesnej wsi, w której znajdują się wszystkie wyżej wymienione zabytki. Granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczyнку;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Pieczyнку. Na terenie miejscowości Błękwit zlokalizowane są dwie przepompownie ścieków. Ponadto w granicach obrębu Błękwit znajduje się miejska oczyszczalnia ścieków, położona w południowo wschodniej części obrębu, przy drodze ze Złotowa do Wąsosa.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Błękwit przebiegają dwie drogi wojewódzkie numer 188 (Człuchów-Debrzno-Złotów-Piła) i 189 (Jastrowie-Złotów - Więcbork). Obydwe drogi prowadzą przez Złotów, więc połączenie wsi z miastem jest bardzo dobre.

Rozwój zabudowy w oparciu o istniejące drogi gminne, w uzasadnionych ekonomicznie przypadkach dopuszcza się wydzielenia dróg wewnętrznych do obsługi poszczególnych zespołów zabudowy. W trasie drogi wojewódzkiej nr 188 zakłada się realizację obwodnicy miasta Złotów, przebiegającej wzdłuż nasypu kolejowego, na południe od wsi.

2.4.3. Bługowo

Bługowo jest najbardziej na południe wysuniętą miejscowością gminy Złotów. Od reszty gminy oddziela je od północy jezioro Słowianowskie, na którym znajdują się most z drogą powiatową nr 1055P. Przez jezioro Słowianowskie, zwane też Wielkim, w okresie międzywojennym przebiegała granica polsko-niemiecka. W 1977 roku, zbudowano żelbetowy most, który zastąpił drewnianą konstrukcję z 1955 roku. Bługowo jest wsią sołecką. Liczba ludności wsi Bługowo wykazuje tendencję wzrostową : w 2003 r. wynosiła 255 osób, w 2008 – 282 osoby, na koniec 2010r - 283 osoby.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hodowla trzody chlewnej i bydła w indywidualnych gospodarstwach rolnych.
2. Usługi turystyczne – w jednym gospodarstwie prowadzona jest działalność agroturystyczna;
3. Zabudowa mieszkaniowa występuje głównie w zabudowie zagrodowej. Zabudowa zagrodowa rozmieszczona jest w dwóch zespołach: wieś skupiona przy przeprawie przez jezioro Sławianowskie, rozproszona zabudowa zagrodowa wzdłuż drogi gminnej nr 107717P prowadzącej do wsi Podróżna w gminie Krajenka;
4. Usługi publiczne – boisko sportowe, punkt biblioteczny, sala wiejska, plac zabaw. Działające we wsi Kolo Gospodyń Wiejskich od 1968 roku dba o rozwój sztuki rękodzielniczej i kulinarnej, jak również o festyny, zabawy okolicznościowe, rocznice, jubileusze i wystawy. Związek Młodzieży Wiejskiej za to odpowiedzialny jest za spotkania klubowe i dyskoteki. We wsi znajduje się kościół parafialny pod wezwaniem św. Jakuba oraz czynny cmentarz.
5. Usługi komercyjne – wypożyczalnia sprzętu wodnego, pole namiotowe;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – usługi stolarskie, usługi budowlano-przemysłowe,

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją centralnej części wsi pozostaje produkcja rolna związana z istniejącą zabudową zagrodową;
- W Bługowie zakłada się rozwój funkcji związanych z rekreacją i wypoczynkiem, obsługą szlaków turystycznych, a także agroturystyki w istniejących gospodarstwach rolnych, których działalność nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi, np. o charakterze mieszkaniowo letniskowym zakłada się w dwóch zespołach:
 - We wschodniej części wsi, w sąsiedztwie istniejącego gospodarstwa agroturystycznego;
 - W zachodniej części wsi, wzdłuż drogi do wsi Podróżna;
- Kierunki zagospodarowania przestrzeni publicznych:
 - Uporządkowanie i udostępnienie mieszkańcom brzegu jeziora w centrum wsi na odcinku od kościoła (na zachodzie) do ujścia rowu melioracyjnego (na wschodzie) np. w formie promenady z wykorzystaniem działki gminnej – droga i istniejących szpalerów drzew;
 - Zagospodarowanie fragmentu brzegu w zachodniej części jeziora jako ogólnodostępnego terenu rekreacyjnego, z możliwością zagospodarowania turystycznego jak np.: pole namiotowe, itp., związanego między innymi z obsługą szlaków kajakowych;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość od południa otaczają wzgórza skraju moreny czołowej, od północy rytna Jeziora Sławianowskiego. Wysokości względne wahają się pomiędzy 100 m n.p.m (poziom jeziora) do ok. 135 m n.p.m (wzgórza moreny czołowej przy południowej granicy gminy). Ochronie podlega lokalny korytarz ekologiczny wzdłuż Jez. Sławianowskiego.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny – pierwsze zapiski pochodzą z 1399 roku. Wieś stanowiła własność szlachecką, między innymi rodu Bługowskich, a później Radolińskich. Przez jezioro Sławianowskie, zwane też Wielkim, w okresie międzywojennym przebiegała granica polsko-niemiecka. Już w XV wieku istniała tutaj parafia.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków: kościół katolicki parafialny p.w. św. Jakuba wraz z terenem przykościelnym – 1864 –'69, nr rej. 177/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 04.06.2004 r. Neoromański kościół z 1864 roku pod wezwaniem św. Jakuba z trzema barokowymi ołtarzami, chrzcielnicą i żyrandolami z okresu Księstwa Warszawskiego usytuowany jest nad jeziorem. W ścianie zewnętrznej świątyni wmurowano tablicę upamiętniającą księdza Wojciecha Całkę, zamordowanego w 1939 r. przez hitlerowców w Górcie Klasztornej. Na cmentarzu znajduje się zabytkowa XIX-wieczna kolumna zwieńczona krzyżem, osadzona na czworobocznym cokole.

1. Zabytki wskazane do ochrony : budynki mieszkalne i gospodarcze w zabudowie zagrodowej z pocz. XX wieku;
2. Strefy ochrony konserwatorskiej
 - Wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu centralnej części wsi;
 - Wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych nad jeziorem na wschód od zabudowy wsi (tuż przy jeziorze znaleziono ślady grodziska wczesnośredniowiecznego) oraz na południe od zespołu zabudowy wsi Bługowo.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W przyszłości planuje się budowę sieci kanalizacji sanitarnej odprowadzającej ścieki z miejscowości do gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Bługowo obsługują drogi gminne numer 106032, 106033 i 107717, które łączą się z drogą powiatową numer 1055 (Buntowo - Bługowo). Nowa zabudowa będzie obsługiwana przez istniejące drogi gminne.

2.4.4. Buntowo

Buntowo składa się z dwóch oddzielnych zespołów zabudowy, tj.

- wsi nad jez. Sławianowskim powstałej w XV wieku ;
- oraz folwarku odległego od wsi o ok. 1 km tzw Buntowo Gaj.

Liczba ludności Buntowa jest ustabilizowana z lekką tendencją spadkową, w 2003 r. wynosiła 339, w 2008 – 331 osób, na koniec 2010r - 318 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hodowla trzody i bydła w formie skoncentrowanej w folwarku Buntowo Gaj, indywidualne gospodarstwa rolne we wsi Buntowo, m.in. hodowla zagrodowa trzody chlewnej;
2. Usługi turystyczne – gospodarstwo agroturystyczne nad jez. Sławianowskim;
3. Zabudowa mieszkaniowa – we wsi zabudowa zagrodowa, w folwarku zabudowa jednorodzinna i wielorodzinna w formie 2 i 3– kondygnacyjnych bloków;
4. Usługi publiczne: we wsi Buntowo sala wiejska, plac zabaw i boisko, punkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów, nad jeziorem z urządzone ogólnodostępne kąpielisko z pomostem;
5. Usługi komercyjne – sklep we wsi, na terenie folwarku – brak;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – firma ogólnobudowlana;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Buntowo pozostaje funkcja rolnicza opierająca się na produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych;
- Główną funkcją folwarku Buntowo pozostaje skoncentrowana produkcja rolna z możliwością rozwoju przetwórstwa rolno – spożywczego a także innych funkcji usługowych i produkcyjno – technicznych w powiązaniu z restrukturyzacją zagospodarowania terenów dawnego PGR –u, kompleksu położonego po północno – zachodniej stronie drogi do Kleszczyny;
- Rozwój różnych form agroturystyki, w tym związanych z położeniem wsi nad jez. Sławianowskim oraz w sąsiedztwie szlaków turystycznych;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi, np. o charakterze mieszkaniowo letniskowym zakłada się we wsi Bługowo, szczególnie w jej wschodniej części nad jeziorem;
- Kierunki zagospodarowania przestrzeni publicznych :
 - Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne i tereny ogólnodostępne (plaża i kąpielisko nad jez. Sławianowskim) we wsi Bługowo;
 - Wyposażenie folwarku Buntowo w urządzony, ogólnodostępny teren rekreacyjny;

Kierunki kształtowania środowiska

Buntowo położone jest na płaskim obniżeniu moreny dennej, które przecina rzeka Kocunia wypływająca z Jeziora Sławianowskiego. Miejscowość otaczają w dużej mierze użytki zielone w postaci łąk i pastwisk, głównie w dolinie rzeki Kocunia, Bagna Kocuńskiego, Jez. Buntowskiego i Jez. Sławianowskiego;

- W dolinie rzeki Kocuni przebiega lokalny korytarz ekologiczny, który łączy się z Jeziorem Sławianowskim i obejmuje płat gruntów pochodzenia organicznego usytuowany pomiędzy wsią Buntowo a folwarkiem.
- W parku dworskim folwarku Buntowo znajduje się pięć pomników przyrody.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny – pierwsze wzmianki jako Buntowo są z 1653 roku, natomiast pod wcześniejszymi nazwami Bontowo lub Bantowo występuje już w latach 1441-1442. W okresie międzywojennym funkcjonowała tutaj szkoła. Folwark Buntowo jest zdecydowanie późniejszy - park i dwór pochodzą z 2 poł. XIX wieku.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 518 decyzja z dnia 29.03.1985 r.
 - Zabytki archeologiczne :
 - A1 - Buntowo, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-362/640 z 20.12.1967r.,
 - A2 - Buntowo, osada wczesnośredniowieczna – stanowisko 4, nr rejestru A-363/641 z 20.12.1967r.,
2. Zabytki wskazane do ochrony
- Wieś Buntowo, gdzie znajdują się budynek d. szkoły podstawowej , mur., pocz. XX wieku, domy o konstrukcji szachulcowej lub mieszanej mur/szach z 1 poł XIX wieku, domy murowane z pierwszej ćwierci XIX wieku, zagroda nr 4, w tym dom, mur., I.30-te XX, obora, mur., 1935.
 - cmentarz ewangelicko – augsburski , poł XIX wieku, nieczynny;
 - Zespół folwarczno – parkowy Buntowo, na który składają się: dwór, mur., k.XIX oraz park dworski, 2 poł.XIX. , magazyn, mur. k.XIX, spichlerz, szach., 1853, stodoła, szach., 1853, chlew, mur., ok.1900, chlew, mur., ok.1900, kurnik, mur., ok.1900, obora, mur., ok.1900, transformator, mur., k.XIX, owczarnia z oborą, mur., k.XIX, domy mieszkalne, mur., k.XIX,
3. Strefy ochrony konserwatorskiej:
- wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej, zabytkowego układu wsi Buntowo oraz zabytkowego założenia folwarczno – parkowego w Buntowie;
 - w okolicy wsi Buntowo wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;
- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Buntowo z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Buntowo przebiega droga powiatowa numer 1050, która z jednej strony łączy wieś z sąsiednim Sławianowem, a z drugiej z zabudowaniami folwarku Buntowo. Obsługa istniejącej i nowej zabudowy z istniejących dróg publicznych, we wsi Butowo także z istniejących dróg na działkach będących własnością gminną.

2.4.5. Dzierżążenko

Dzierżążenko to rozległa miejscowość położona przy północnej granicy miasta Złotów, pomiędzy drogami ze Złotowa do Lędyczka – DP nr 1021P i ze Złotowa do Starego Dzierżążna (DG nr 106011P).

Podmiejskie położenie w stosunku do Złotowa sprawia, że liczba ludności tej miejscowości systematycznie wzrasta, w 2003 r. wynosiła 132 osoby, w 2008 – 168 osób, na koniec 2010r - 191 osób. Dzierżążenko jest wsią sołecką. Do sołectwa należą jeszcze miejscowości Wielatowo oraz Łopienko.

Istniejące zagospodarowanie:

1. Na wieś Dzierżążenko składają się:

- Wieś składająca się z kilku zagród położonych wzdłuż drogi biegnącej na skraju doliny rzeki Głomii;
- Zespół zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo usługowej rozwijający się przy granicy z miastem, wzdłuż ul. Zamkowej, jako kontynuacja typowo miejskiej zabudowy Osiedla Zamkowego w Złotowie;
- Zespół mieszanej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej skupiony przy zabytkowym wiatraku z kompleksem agroturystycznym „Henrykowo”;
- Rozproszona zabudowa zagrodowa;

2. Rolnictwo – produkcja rolna w zabudowie zagrodowej we wsi i rozproszonej wśród pól; Prawie połowa gospodarstw to duże gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 40 ha. Dominuje produkcja zbóż, hodowle trzody chlewnej oraz krów mlecznych.

3. Usługi turystyczne – agroturystyka „Henrykowo” ;

4. Usługi publiczne – sala wiejska

5. Usługi komercyjne – brak

6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – usługi stolarskie

Głównym problemem tej wsi jest proces suburbanizacji strefy podmiejskiej Złotowa. Proces ten wymaga uregulowania narzędziami planistycznymi, przede wszystkim sporządzenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego. Jest to atrakcyjne miejsce dla lokalizacji nowych inwestycji, tym bardziej że miasto Złotów jest w tym miejscu zabudowane praktycznie aż do samej granicy.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Funkcja rolnicza pozostaje funkcją dominującą w zabudowie zagrodowej skupionej we wsi Dzierżążenka oraz w zabudowie zagrodowej rozproszonej;
- Rozwój wielofunkcyjnego osiedla mieszkaniowego przy północnej granicy miasta:
 - W sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej należy kontynuować dotychczasowy sposób zabudowy.
 - Funkcje usługowe oraz zabudowę o charakterze produkcyjno – technicznym należy lokalizować bezpośrednio przy drodze stanowiącej przedłużenie ul. Zamkowej – założenie to nie dotyczy lokalizacji usług turystycznych lub zagospodarowania o charakterze agroturystycznym.
 - Po wschodniej stronie publicznej drogi gminnej do Starego Dzierżążna nową zabudowę należy lokalizować z dostępem do istniejących dróg gminnych (obecnie nie mających statusu publicznej drogi gminnej).
 - Nowy zespół zabudowy, będący kontynuacją Os. Zamkowego wymaga wydzielenia nowych dróg publicznych.
 - Oba zespoły zabudowy należy wyposażać w publiczne tereny rekreacyjne;
- Rozwój wielofunkcyjnego zespołu zabudowy, przy wiatraku, wyłącznie w oparciu o istniejące drogi gminne;

Kierunki kształtowania środowiska

Dzierżążenka położone jest w strefie moreny dennej falistej. Sama wieś leży na skraju doliny rzeki Głomii. Obszar moreny nie jest zbyt urozmaicony, wysokości względne wahają się między 130 m. a 135 m. n.p.m., w strefie dolinnej teren nachyla się ku wschodowi (od ok. 122 m. do ok. 115 m. n.p.m.). Od wschodu rozciąga się dolina rzeki Głomii, północną granicę wsi tworzy malownicza dolina cieką będącego dopływem Głomii. W obrębie moreny dennej teren użytkowany jest głównie jako grunty orne, natomiast doliny rzeczne to przede wszystkim użytki zielone. Obszary podlegające ochronie:

- Dzierżążenka otaczają dwa korytarze ekologiczne: od wschodu jest nim cała dolina rzeki Głomii, od północy dolina cieką będącego dopływem rzeki Głomii. Korytarz ekologiczny rzeki Głomii zapewnia ciągłość powiązań przyrodniczych otwartych terenów miasta Złotowa z otoczeniem i jest bardzo ważny dla zapewnienia prawidłowych warunków życia w mieście.
- grunty organiczne zajmują obniżenie dolinne Głomii oraz obniżenie na południu, są to w znacznej mierze użytki zielone;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków: wiatrak holender – 1905 r., nr rej. A – 69/122 decyzja z dnia 04.11.1956 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony: zagrody we wsi oraz zagroda w sąsiedztwie wiatraka, z pocz. XX wieku.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – w istniejącej zabudowie zagrodowej, w szczególności rozproszonej dopuszcza się do zbiorników bezodpływowych. W związku z planowanym rozwojem zabudowy w pobliżu miasta Złotów, zakłada się budowę sieci kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów. Dla zespołu zabudowy przy wiatraku możliwy jest wariant odprowadzenia ścieków do oczyszczalni w Radawnicy.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

- Przez teren Dzierżążenka przebiega fragment projektowanej obwodnicy miasta Złotów, łączącej DW nr 189 – do Jastrowia, drogę gminną nr 106016P do Łopienka, DG nr 1021P do Lędyczka i drogę gminną nr 106011 do Starego Dzierżążna. Klasa techniczna tej drogi powinna być dostosowana do potrzeb wynikających z planowanego obciążenia ruchem; wstępnie zakłada się drogę klasy Z – droga zbiorcza, Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki); drogę należy wyposażać w ścieżkę rowerową;
- Droga powiatowa nr 1021 P relacji Złotów – Lędyczek – planowana klasa techniczna – Z tj droga zbiorcza. Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki); drogę należy wyposażać w ścieżkę rowerową

- Droga gminna nr 106011P do Starego Dzierżązna : na odcinku z miasta do skrzyżowania z obwodnicą Złotowa należy zapewnić klasę techniczną Z – ulica zbiorcza. Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki. Na pozostałym odcinku klasa drogi może być niższa , L – droga lokalna.
- W układzie ulicznym poszczególnych zespołów zabudowy należy w pierwszej kolejności uwzględnić istniejące drogi gminne.

2.4.6. Franciszkowo

Franciszkowo położone jest przy drodze powiatowej numer 1021 ze Złotowa do Lędyczka. Liczba ludności jest ustabilizowana : w 2003 r. wynosiła 169, w 2008 – 170 osób, na koniec 2010r - 171 osób.

Na zabudowę wsi składają się

- Ciąg zagród położonych po zachodniej stronie drogi powiatowej nr 1021P ze Złotowa do Lędyczka;
- Założenie folwarczne we wschodniej części wsi, tuczarnii; składające się z budynków mieszkalnych (d. czworaki), parku dworskiego w d. dworem przebudowanym na budynek wielorodzinny, folwarku z zabudowaniami gospodarczymi; część zabudowań starego folwarku adaptowana jest na cele mieszkaniowe;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – uprawa roślin, skoncentrowana hodowla trzody chlewnej w zabudowaniach d. folwarku, produkcja ogólnorolna w indywidualnych gospodarstwach rolnych;
2. Usługi turystyczne – brak;
3. Usługi publiczne – Wieś posiada świetlicę, która jest miejscem spotkań i rozrywki. Przed świetlicą znajdują się plac zabaw dla dzieci, jak również boisko sportowe;
4. Usługi komercyjne – sklep;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład ślusarsko – stolarski;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Franciszkowo posiada duże predyspozycje do wielofunkcyjnego rozwoju możliwym przy ograniczeniu nakładów na cele publiczne związane z wydzieleniem nowych dróg. Główne kierunki rozwoju Franciszkowa:

- Rozwój zabudowy produkcyjno – technicznej usługowej po wschodniej stronie drogi Złotów – Lędyczek, z ograniczeniem obsługi komunikacyjnej poszczególnych posesji z tej drogi. Zakłada się rozbudowę układu drogowego w oparciu o istniejące drogi gminne, dotychczas nie posiadające statusu drogi publicznej ; funkcje mieszkaniowe jako towarzyszące zabudowie o funkcjach ww wymienionych;
- Uzupełnienia zabudowy związanej ze skoncentrowaną produkcją rolną lub produkcyjno – technicznej lub usługowej w rejonie dawnego folwarku;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne: świetlica wiejska z boiskiem i placem zabaw; Rewaloryzacja charakterystycznego centrum wsi – terenu położonego pomiędzy dwiema historycznymi drogami - jako wspólnej przestrzeni publicznej;
- Zagospodarowanie na cele rekreacyjne (boisko) terenu działki gminnej pod lasem;
- Dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej w ciągu istniejącej zabudowy po zachodniej stronie drogi powiatowej nr 1021P z zakazem organizacji nowych bezpośrednich zjazdów z tej drogi na poszczególne posesje;
- na wschód i na zachód od miejscowości przeznacza się tereny do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest w strefie moreny dennej falistej, której rzędne terenu wahają się między 138 m a 145 m n.p.m. Obok, w kierunku wschodnim, teren wznosi się, jako morena czołowa, do 156 m n.p.m. W części północno-wschodniej i południowo-zachodniej występują lasy, pozostały teren zajmują grunty rolne i tylko w niewielkim stopniu użytki zielone, jak łąki i pastwiska. Obniżenie we wschodniej części wskazuje na istnienie niegdyś niewielkiego zbiornika wodnego, który uległ całkowitemu zanikowi, obecnie przechodzi tamtędy rów melioracyjny. Obszar ten użytkowany jest jako łąki i pastwiska.

- od południowo wschodniej strony wsi przebiega lokalny korytarz ekologiczny w ciągu lokalnego obniżenia terenu, łączący się z kompleksem leśnym, położonym na wschód od Franciszkowa;
- w zachodniej części znajduje się obszar źródłiskowy rzeki Smoły, ujęty również jako korytarz ekologiczny rzeki Smoły;

- płyty gruntów organicznych występują na terenach użytków zielonych w zachodniej części oraz na niewielkich fragmentach w części wschodniej.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny: – osada rolnicza założona została po 1766 r. jako folwark należący do dóbr rycerskich w Radawnicy. Po II wojnie światowej dobra upaństwowiono. Niewielki założenie dworskie z parkiem krajobrazowym wykształciło się we wschodniej części osady przypuszczalnie w 2 połowie XIX wieku.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków – brak;

2. Zabytki wskazane do ochrony :

- zabudowa z pierwszego trzydziestolecia XX wieku;
- zespół folwarczny z parkiem krajobrazowym z 2 poł XIX wieku;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej: nie wyznacza się.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Franciszkowo zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga powiatowa nr 1021P ze Złotowa do Łędyzca – skrzyżowanie z DK nr 22, dla której ustala się następujące zasady:

- Utrzymanie tranzytowego charakteru drogi powiatowej nr 1021P.
- Zapewnienie klasy technicznej Z – droga zbiorcza, co oznacza ograniczenie możliwości lokalizacji bezpośrednich zjazdów na posesje z tej drogi.
- Należy zapewnić dojazd do drogi nr 1021 poprzez skrzyżowania z drogami lokalnymi obsługującymi poszczególne posesje;
- Ścieżka rowerowa wskazana co najmniej na odcinku Radawnica – Złotów;

Obsługa komunikacyjna nowego zagospodarowania z istniejących dróg gminnych, dotychczas nie posiadających statusu gminnej drogi publicznej;

2.4.7. Górzna

Górzna położona jest na północny-zachód od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej 189 do Jastrowia. Górzna jest wsią sołectką. Liczba ludności jest ustabilizowana: w 2003 r.- 611 osób, w 2008 r. - 614 osób, na koniec 2010r - 612 osób. Górzna jest ośrodkiem produkcji rolnej i przetwórstwa rolno – spożywczego, działają tu m. In. ferma drobiu, pieczarkarnia, hodowla strusi, stawy hodowlane, ubojnia drobiu, suszarnia pasz, skup i przetwórnia grzybów. We wsi działają również inne zakłady usługowe i budowlane. Wieś wyposażona jest w usługi publiczne – boisko, sala wiejska, szkoła z oddziałem przedszkolnym, kościół, cmentarz, park. W 1991 roku zakończono rozbudowę obiektu szkolnego, w którym uczą się dzieci z pobliskich wsi, między innymi z Nowin i Pieczyna.

- Centralna część wsi to zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej i usługowej: szkoła, kościół, sklepy ; Na krawędzi doliny leżącej po południowej stronie wsi znajduje się las gminny, wykorzystywany przez mieszkańców jako miejsce spacerów; W dolinie pozostałości młyna, staw młyński nie istnieje, jest zarośnięty krzewami i trzcinami, ale miejsce jego lokalizacji jest czytelne.
- Zachodnia część wsi powstała w okresie działania rolniczej spółdzielni produkcyjnej w Górznej. Jest to duży kompleks budynków gospodarczych i produkcyjnych, w których prowadzona jest m.in. hodowla drobiu. W pobliżu jest usytuowana zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, budynki stoją wzdłuż drogi do Jastrowia. Na skraju wsi od strony Jastrowia mieści się kompleks na który składają się gospodarstwo agroturystyczne i mały hotel z barem. W tej części wsi usytuowane jest duże boisko z parkiem, który został urządzony na terenie dawnego cmentarza;
- Wschodnia część wsi to dawne założenie folwarczne, znacznie przekształcone. Budynki gospodarcze są adaptowane na cele mieszkaniowe; W dolinie usytuowane są dwa jeziora Jez. Górzno Górne i jez. Górzno Dolne, położone w granicach rezerwatu Uroczysko Jary. Nad jeziorem nieurządzona plaża .
- ok. 1 km na północny wschód od wsi Górzna znajduje się przysiółek Zygląg, składający się z kilku zagród.
- Na zachód od Górznej przechodzi gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo -Szczecinek o średnicy DN250;
- Na wschód od wsi przebiega linia wysokiego napięcia 220kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400kV) relacji Piła Krzewina – Żydowo;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Z uwagi na dotychczasowy potencjał społeczno-gospodarczy zakłada się wielofunkcyjny rozwój wsi.

- Ośrodek skoncentrowanej produkcji rolnej w budynkach d. spółdzielni rolniczej z możliwością rozwoju funkcji związanych z produkcją rolną i obsługą rolnictwa, a także funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i usług turystycznych w północno - zachodniej części miejscowości;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo usługowej;
 - Uzupełnienia zabudowy w północnej i wschodniej części wsi z wykorzystaniem istniejących dróg gminnych;
 - Nowe osiedle mieszkaniowe w południowo – zachodniej części wsi;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia wsi w usługi publiczne;
- Urządzenie nowych terenów rekreacyjnych
 - Urządzenie parku leśnego na skarpie
 - Urządzenie terenu rekreacyjnego i kąpieliska nad Jez. Górzno Górne
- teren po eksploatacji złoża kruszywa naturalnego do rekultywacji ;
- na północ od wsi Górzna wyznacza się teren, z możliwością lokalizacji farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Krajobraz wsi od południowej strony jest bardzo urozmaicony – jest to strefa krawędziowa sporej doliny położonej po południowej stronie wsi, natomiast od północy wieś otaczają rozległe pola. Miejscowość położona jest w strefie moreny dennej oraz w pobliżu strefy krawędziowej Pojezierza Krajeńskiego i Doliny Gwdy. Od zachodu i wschodu wieś otaczają lasy, od północy grunty orne, a od południa użytki zielone jako łąki i pastwiska, w części na glebach pochodzenia organicznego. Ochronie podlegają:

- Dolina ze strumieniem, pobliskimi użytkami zielonymi wchodzi oraz jeziorami: Górzno Górne i Dolne wchodzi w skład lokalnego korytarza ekologicznego.
- W południowo-wschodniej części znajdują się dwa jeziora: Górzna Górne i Górzna Dolne - jeziora te znajdują się na terenie rezerwatu przyrody „Uroczysko Jary”.
- Zachodni kompleks leśny wraz z przyległymi terenami zielonymi wchodzi w skład OChK Pojezierze Waleckie i Dolina Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Zabytki w rejestrze zabytków:

- Górzna nie posiada ani obiektów ani obszarów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków;
- Zabytki archeologiczne w rejestrze zabytków: A3- grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-364/642 z 20.12.1967r., wczesnośredniowieczne grodzisko – Burgberg.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zespół folwarczno-parkowy w tym: stajnia ze stodołą, ob. budynek mieszkalno-gospodarczy, mur., 4 ćw.XIX, budynek inwentarski, ob. mieszkalno-gospodarczy, mur., 4 ćw.XIX, stodoła, ob. budynek mieszkalny, mur., 4 ćw.XIX, dom mieszkalny, mur., 4 ćw.XIX, domy robotników folwarcznych, czworaki, mur., 4 ćw.XIX, dom robotników folwarcznych, mur., 4 ćw.XIX, dom mieszkalny, mur., 4 ćw.XIX, budynek inwentarski, mur., 4 ćw.XIX, park dworski, poł.XIX - zniszczony; Część budynków gospodarczych jest adaptowana na cele mieszkaniowe;
- budynki: murowany kościół ewangelicki z 2 połowy XIX wieku, murowany budynek poczty z początków XX wieku, murowana szkoła z około 1900 r., murowane domy z początków XX wieku, domy mieszkalne z XIX i XX wieku
- Cmentarze: czynny cmentarz katolicki z 1841 roku, nieczynny cmentarz ewangelicko augsburski z połowy XIX wieku, przekształcony w park z placem zabaw dla dzieci;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej obejmującą swym zasięgiem centralną i wschodnią część miejscowości;
- w okolicy wsi Górzna wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice stref zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczyнку;

- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Górzna zlokalizowane są trzy przepompownie ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez Górznię przechodzi droga wojewódzka numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork), do której dochodzą dwie drogi gminne numer 106013, łącząca z Nowym Dworem i numer 106012 łącząca z Kamieniem. Rozwój zabudowy zakłada się w oparciu o istniejące drogi gminne nie posiadające statusu gminnej drogi publicznej.

- ograniczenie bezpośrednich wjazdów na działki z drogi nr 189, planowana klasa drogi G – droga główna, wyposażenie tej drogi w ścieżkę rowerową – do Złotowa i chodniki co najmniej w granicach terenu zabudowanego wsi
- modernizacja drogi gminnej nr DP 106013P z Górznej do Nowego Dworu; Do czasu realizacji północnej obwodnicy Złotowa ciąg dróg: DW nr 189 – Górzna – Nowy Dwór – Stare Dzierżążno – Stawnica – DW nr 188 może pełnić funkcję obwodnicy Złotowa.

2.4.8. Grodno

Grodno to najbardziej na północ wysunięta wieś w gminie Złotów. Przynależy do sołectwa w Krzywej Wsi. Liczba ludności wykazuje tendencję wzrostową: w 2003 r. wynosiła 84 osoby, w 2008 r. - 98 osób, na koniec 2010r - 101 osób. Wieś składa się z założenia dworsko – parkowo - folwarcznego oraz kilku budynków mieszkalnych : po północnej stronie drogi we wsi są to zabudowania z czasów powstania folwarku, w formie zabudowy jednorodzinnej, po południowej stronie drogi budynki wielorodzinne powstałe w czasach funkcjonowania PGR – ów (bloki 2 – kondygnacyjne). We wsi nie ma żadnych usług typu sklep, nie ma też usług publicznych. Dzieci wykorzystują do zabawy mały placik we wsi.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- usługi turystyczne, agroturystyka w oparciu o zespół dworsko – parkowo – folwarczny;
- rozwój zabudowy mieszkaniowo – letniskowej

Kierunki kształtowania środowiska

Grodno położone jest na zachodnim skraju małowicznej Szwajcarii Kiełpińskiej, na urozmaiconym terenie moreny czołowej i moreny dennej. Wokół wsi są głównie pola uprawne. Od północnej i zachodniej strony wieś otaczają lasy położone na Obszarze Chronionego Krajobrazu Pojezierze Wałęckie i Dolina Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Zespół dworsko – parkowy w Grodnie, w skład którego wchodzi: dwór, kuźnia oraz park powstał w połowie XIX wieku. Prawdopodobnie po połowie XIX wieku wybudowano dwór. Od roku 1945 Grodno znalazło się w obrębie państwa polskiego. Majątek przejęły na początku lat 50 – tych XX w. PGR, a we dworze zamieszkały 4 rodziny. Od roku 2001 dwór wraz z parkiem i zabudowaniami gospodarczymi znajduje się w rękach prywatnych. Kuźnia powstała pod koniec XIX wieku zaś park pochodzi z okresu budowy dworu i posiada licznie zachowany starodrzew. Wszystkie w/w elementy stanowią jednorodny stylistycznie zespół dworsko – parkowy jako przykład XIX – wiecznych rezydencji charakterystycznych dla północno – zachodniej Polski.

1. Obiekty i obszary w rejestrze zabytków:

- zespół dworsko – parkowy, w skład którego wchodzi: dwór mur., poł.XIXw., kuźnia mur., k.XIXw., oraz park z ok. poł. XIX w., nr rej. 211/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 14.12.2004 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony: założenie folwarku i zespół zabudowy mieszkaniowej ;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej obejmującą swym zasięgiem zespół dworsko – parkowo – folwarczny oraz zabudowę mieszkaniową we wsi ;
- Na wschód od wsi Grodno wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej skupisk stanowisk archeologicznych ;

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest budowa lokalnej, mechaniczno – biologicznej oczyszczalni ścieków o wielkości 80 RLM wraz z kanalizacją w m. Grodno. Przepustowość projektowanej oczyszczalni: $Q_{\text{dmax}} = 10,56 \text{ m}^3/\text{d}$;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Dojazd do wszystkich posesji we wsi zapewnia publiczna droga gminna. Rozwój projektowanego zagospodarowania nie wymaga rozbudowy układu drogowego wsi.

2.4.9. Grudna

Miejscowość Grudna położona jest przy zachodniej granicy gminy Złotów, w środku lasu nad rzeką Gwdą, pomiędzy dwoma zalewami: Zalewem Jastrowskim i Zalewem Grudniańskim. We wsi jest leśniczówka, pensjonat, w trakcie realizacji jest zespół zabudowy mieszkaniowo – letniskowej. Rzeką Gwdą jest atrakcyjnym szlakiem spływów kajakowych. Na południe od zespołu zabudowy mieszkaniowo letniskowej przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo -Szczecinek o średnicy DN250

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Usługi turystyczne
- Zabudowa mieszkaniowo – letniskowa;

Kierunki kształtowania środowiska

- Grudna położona jest na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie, Dolina Gwdy”;
- Wzdłuż rzeki Gwdy przebiega korytarz ekologiczny,
- na terenie obszaru chronionego krajobrazu obowiązuje zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, ustalenie to nie dotyczy mpzp uchwalonych przed wejściem w życie rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego Nr 212/06 z dnia 29 listopada 2006r

Dziedzictwo kulturowe : W Grudnej nie ma zabytków wskazanych do ochrony;

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest budowa lokalnej, mechaniczno – biologicznej oczyszczalni ścieków wraz z kanalizacją w m. Grudna. Wielkość projektowanej oczyszczalni 80 RLM, przepustowość $Q_{dmax} = 10,56 \text{ m}^3/\text{d}$;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Od strony gminy Złotów do Grudnej można dojechać ogólnodostępnymi drogami leśnymi od strony wsi Radawnica lub wsi Kamień.

2.4.10. Józefowo

Duża wieś położona 3km od Radawnicy. W przeszłości było pegeerowską wsią – mieściła się tu siedziba przedsiębiorstwa PGR. Liczba ludności wykazuje tendencję spadkową : w 2003 r. wynosiła 586, w 2008 – 535 osób, na koniec 2010r - 523 osoby. Józefowo jest wsią sołeczką od 1999 roku.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – skoncentrowana hodowla trzody chlewnej w zabudowaniach d. PGR – u; Nieruchomości d. bazy PGR – u w części nie są obecnie zagospodarowane i wykorzystywane.
2. Zabudowa mieszkaniowa – Zdecydowana większość zabudowy we wsi to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna - charakterystyczne dwu i trzy- piętrowe bloki mieszkalne, pochodząca z czasów, w których funkcjonował tu PGR. Po zachodniej stronie wsi kompleks ogrodów działkowych. Na północnym skraju wsi znajdują się dwie zagrody.
3. Usługi publiczne – W budynku świetlicy wiejskiej działa Centrum Kształcenia utworzone w ramach projektu „Wioska internetowa – kształcenie na odległość na terenach wiejskich” – projekt współfinansowany przez UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. We wsi działa Ludowy Zespół Sportowy „Victoria” , mający swoje boisko we wsi.
4. Usługi komercyjne – sklep (jeden jest czynny, dwa nieczynne wg stanu na październik 2009r.), stacja benzynowa;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – przedsiębiorstwo Marko działające w obiektach po b. warsztatach PGR – owskich, zajmujące się metaloplastyką i malowaniem proszkowym elementów metalowych i okuć meblowych,

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje , przeznaczenie terenów

- Restrukturyzacja zagospodarowania części nieruchomości d. bazy PGR – owskiej;
- Rozwój zabudowy przemysłowo – technicznej po wschodniej stronie drogi Radawnica – Kiełpin;
- Zagospodarowanie przestrzeni publicznej we wsi w formie parku z urządzeniami rekreacyjnymi w pasie terenu wzdłuż drogi, biegnącego od małego płąta lasu na południowym skraju wsi do boiska położonego na północnym skraju wsi.

Kierunki kształtowania środowiska

Józefowo leży w strefie mało urozmaiconego krajobrazu równiny morenowej, wysokości względne oscylują pomiędzy 137 m a 145 m n.p.m. W otoczeniu wsi grunty orne stanowią znaczną większość, od południa wieś otacza las.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Na terenie wsi Józefowo nie ma zabytków wskazanych do ochrony. Z dawnego założenia folwarcznego zachowały się jedynie dwa budynki gospodarcze, nie przedstawiające istotnej wartości zabytkowej.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Józefowo zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;
- Zaopatrzenie w ciepło – z lokalnej kotłowni usytuowanej we wsi.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga powiatowa numer 1026, zapewniając dojazd do większości posesji we wsi Józefowo. Uporządkowania wymaga układ drogowy na terenie bazy d. PGR – u , co może ułatwić zagospodarowanie poszczególnych terenów i budynków a także ewentualne zmiany własnościowe (np. sprzedaż części nieruchomości z dostępem do drogi publicznej).

2.4.11. Kaczochoy

Kaczochoy (d. nazwa PGR Karolewo) to mała wieś położona w południowo wschodniej części gminy Złotów. Kaczochoy wchodzi w skład sołectwa Sławianowo. Liczba mieszkańców wsi jest ustabilizowana i na koniec 2008 roku wynosi 88 osób, a na koniec 2010r - 89 osób. Wieś składa się z kilkunastu zabudowań z czego mniej niż połowa to zabudowa zagrodowa składająca się co najmniej z budynku mieszkalnego i budynku gospodarczego, pozostałe działki zabudowane są tylko budynkiem mieszkalnym . Zabudowania usytuowane są przy drodze gminnej nr 106028, tworząc prosty typ wsi jakim jest ulicówka.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Głównymi funkcjami wsi Kaczochoy pozostają dotychczasowe funkcje, tj funkcja mieszkaniowa i rolnicza – związana z zabudową zagrodową ;
- Rozwój zabudowy dopuszcza się po obu stronach drogi prowadzącej przez wieś z zachowaniem dotychczasowego układu wsi tj. ulicówki;
- Przy skrzyżowaniu drogi gminnej i powiatowej, w rejonie projektowanej oczyszczalni ścieków dopuszcza się rozwój funkcji usługowych oraz produkcyjno technicznych;
- Restrukturyzacja zagospodarowania dawnego folwarku z zachowaniem jego historycznego układu w kierunku odtworzenia produkcji rolnej lub innych funkcji np. usług turystycznych czy zabudowy produkcyjno – technicznej;
- Urządzenie terenu rekreacyjnego jako przestrzeni publicznej służącej wszystkim mieszkańcom wsi (boisko, plac zabaw itp.);

Kierunki kształtowania środowiska

Kaczochoy położone są w strefie moreny dennej falistej. Krajobraz jest mało urozmaicony , w okolicy dominują rozległe pola uprawne, a po zachodniej stronie wsi kompleks łąk na gruntach organicznych.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Na terenie wsi znajduje się zabytkowy zespół budowlany jakim jest zespół folwarczny, na który składały się co najmniej trzy budynki. Do czasów współczesnych (wizja lokalna w październiku 2009 r.) zachował się tylko budynek gospodarczy mur/kam.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – w miejscowości Kaczochoy zlokalizowane gminne ujęcie wody wraz ze Stacją Uzdatniania Wody. Z ujęcia woda dostarczana jest do miejscowości: Kaczochoy, Buntowo, Bługowo,

Kleszczyna, Sławianowo, Skic. Na ujęciu zlokalizowane są dwie studnie o łącznych zatwierdzonych zasobach 105,2m³/h.

- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kaczochoy z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochoch (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Do oczyszczalni będą odprowadzane ścieki z miejscowości: Kaczochoy, Rudna, Skic, Kleszczyna, Sławianowo, Nowa Święta, a w przyszłości również Buntowo. Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Wieś położona jest blisko skrzyżowania dróg: drogi gminnej nr 106028 i drogi powiatowej nr 1050P. Wieś ma kształt ulicówki i wszystkie zabudowane posesje mają bezpośredni dostęp do publicznej drogi gminnej.

2.4.12. Kamień

Kamień jest wsią sołecką, położoną w północno zachodniej części gminy, w sąsiedztwie kompleksu leśnego, który jest częścią Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy. Liczba ludności w 2003r. wynosiła 278, w 2008 – 250 osób, na koniec 2010 roku – 265 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna – w bazie RAS większość budynków jest nieużytkowana, hodowla bydła mlecznego, żywca mieszanego, produkcja jaj konsumpcyjnych, hodowla boczniaków;
2. Zabudowa – w przeważającej ilości zabudowa zagrodowa, jak również jednorodzinna i wielorodzinna - 2 kondygnacyjna;
3. Usługi publiczne – sala wiejska, boisko, plac zabaw, punkt biblioteczny, We wsi jest także kościół;
4. Usługi komercyjne – sklep
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kamień to wieś przedstawiająca plan zbliżony do owalnicy, pochodząca z XIII w., jest wraz z Kleszczyną jedna z najstarszych wsi w gminie.

- We wschodniej części wsi przebiega linia wysokiego napięcia 220kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400kV) relacji Piła Krzewina – Żydowo;
- Na zachód od miejscowości przechodzi gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo -Szczecinek o średnicy DN250;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi pozostają funkcja rolnicza związana z istniejącą zabudową zagrodową a także bazą nieruchomości RSP;
- Restrukturyzacja nieruchomości RSP, kierunek restrukturyzacji jest dowolny – z wykluczeniem funkcji mieszkaniowych (funkcje usługowe, produkcyjno – techniczne, magazyny, skoncentrowana produkcja rolno , przetwórstwo rolno - spożywcze);
- Nowa zabudowa w formie uzupełnienia istniejącej zabudowy, w większości zagrodowej;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne, urządzenie przestrzeni publicznej w centrum wsi z wykorzystaniem działki gminnej (istniejący plac zabaw);
- Na polach wokół wsi dopuszcza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość znajduje się w strefie przykrawędzowej oddzielającej Pojezierze Krajeńskie od Doliny Gwdy. Teren wokół wsi użytkowany jest głównie jako grunty orne, w południowej części, wzdłuż cieków, występują łąki oraz pastwiska. Niewielki płat na południu zajmuje las. Grunty organiczne występują wzdłuż cieków na północy oraz południu.

- Wzdłuż cieków, które płyną na południe od wsi, przechodzi lokalny korytarz ekologiczny.
- W odległości ok. 500 m na północno-zachód znajduje się duży kompleks leśny wchodzący w skład OChK Pojezierze Wałeckie i Doliny Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pierwsze wzmianki o Kamieniu datowane są na 1225 rok. Nazwa wsi ewoluowała, od Camyonki (rok 1366), Camena, Kamionka po Kamień w roku 1766. W XVIII wieku, powstał tutaj niewielki folwark z jednym łanem, a osada należała do klucza radawnickiego dóbr złotowskich. Pod koniec XIX wieku liczba mieszkańców zbliżała się

do granicy 400. Pierwszy kościół powstał w Kamieniu na początku XVII wieku, a w końcu tego wieku przeszedł w ręce protestantów. Obecna świątynia posiada wyposażenie z początku XIX wieku. W przykościelnej dzwonnicy wiszą dwa dzwony z 1632 i 1666 roku. Na cmentarzu zachowały się krzyże żeliwne z drugiej połowy XIX wieku.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków

- zespół kościoła ewangelickiego, ob. rzymskokatolickiego fil. p.w. św. Małgorzaty w Kamieniu, w skład którego wchodzi: kościół, dzwonnica i cmentarz przykościelny nieczynny z 1803 r., obecnie nr rej. 175/Wlkp./A decyzja WWKZ z dnia 31.05.2004 r. (kościół wpisany został do rejestru zabytków decyzją z dnia 02.04.1959 r.)

2. Zabytki wskazane do ochrony

- szkoła, mur., pocz.XX.
- dom Nr 21, o konstrukcji szachulcowej, ok.1850.
- kilkanaście domów murowanych z pierwszej ćwierci XX wieku, budynki gospodarcze;
- cmentarz ewangelicko - augsburski, nieczynny, XIX/XX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej

- Wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu wsi. W granicach strefy ochrony konserwatorskiej jest także nieczynny cmentarz;
- Na południe od wsi wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej skupisk stanowisk archeologicznych;

- granice stref ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Kamień zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez Kamień przebiega droga powiatowa numer 1025, która kieruje się w stronę Radawnicy. Do wsi dochodzą drogi gminne o numerach:

- 106006 w kierunku drogi wojewódzkiej numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork);
- 106007 wiodąca do Zygląga, następnie przechodząc w drogę numer 106012 dochodzi do Górznej;
- 106008 do Nowego Dworu;

Rozwój zagospodarowania przewidzianego w Studium nie wymaga wytyczenia nowych dróg. Dojazd do poszczególnych nieruchomości zapewniają istniejące drogi publiczne oraz drogi gminne nie posiadające statusu drogi publicznej.

2.4.13. Kleszczyna

Miejscowość leży na południowy-wschód od Złotowa, przy drodze powiatowej nr 1050 i 1053. W latach 1945-54 i 1973-1976 miejscowość była siedzibą [gminy Kleszczyna](#). Duży ośrodek wiejski, relatywnie dobrze wyposażony w usługi publiczne. Liczba ludności w 2003 r. wynosiła 460, w 2008 – 480 osób, na koniec 2010 roku – 479 osób. Kleszczyna jest wsią solecką. Wieś Kleszczyna składa się z kilku części:

- Wieś Kleszczyna - zabudowa usytuowana jest wzdłuż dwóch dróg; ze Świętej do Buntowa i z Kleszczyny do Skica. Przy skrzyżowaniu w centrum wsi koncentruje się większość usług jak sklep, kościół. Zabudowa we wsi to zabudowa zagrodowa jak i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. W południowej części wsi znajduje się małe jezioro Kleszczyński Staw, które nie jest wykorzystywane do celów rekreacyjnych. Z kolei przez północną część wsi przepływa Kanał Wielki (
- Kleszczyna Średnia – zespół zabudowy powstały wokół nie istniejącego już SKR-u. Funkcjonuje tu stacja paliw, zakład usługowy – Agroma, zajmujący się m.in. handlem częściami zamiennymi do maszyn i urządzeń rolniczych. Zabudowa ciągnie się wzdłuż drogi powiatowej nr 1053P Kleszczyna – Buntowo, w części jest to zabudowa zagrodowa, w części zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; Charakterystycznym elementem krajobrazu tej części Kleszczyny są domy z płaskimi dachami (tzw. klocek), zrealizowane w II poł XX wieku, zapewne w czasach prosperity SKR-u; Jest tu także budynek wielorodzinny;
- Kleszczyna Dolna - zespół rozproszonej zabudowy zagrodowej usytuowany w zachodniej części obrębu;
- Nowa Kleszczyna – zespół zabudowy we wschodniej części Kleszczyny, usytuowany przy drodze z Kleszczyny do Skica; w większości jest to zabudowa zagrodowa;
- Kleszczyna Górna – zespół zabudowy przy drodze z Kleszczyny do wsi Kaczochoy; w większości jest to zabudowa zagrodowa;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hodowla krów mlecznych (gospodarstwa posiadają certyfikaty produkcji mleka),
2. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa, wielorodzinna 2kondygnacyjna, jednorodzinna
3. Usługi publiczne – szkoła – pomnik Tysiąclecia z oddziałem przedszkolnym. Działa tu Ochotnicza Straż Pożarna, jak również Koło Gospodyń Wiejskich. Obok remizy znajdują się punkt filialny Biblioteki Publicznej w Radawnicy i punkt pocztowy. Znajduje się tu też ośrodek zdrowia, zapewniający podstawowe potrzeby w tym zakresie oraz punkt apteczny. W zakresie sportu i rekreacji wieś wyposażona jest w boisko sportowe. W centrum wsi znajduje się zabytkowy kościół p.w. Chrystusa Króla;
4. Usługi komercyjne – sklep, bar,
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład kowalsko-ślusarski produkujący kontenery i metalowe konstrukcje, zatrudniający ok. 15 osób, fabryka styropianu Megabud;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Równorzędnymi funkcjami we wsi pozostają:
 - Funkcje rolnicze w oparciu o istniejącą zabudowę zagrodową, szczególnie w Kleszczynie Dolnej, Kleszczynie Górnej i Nowej Kleszczynie;
 - Funkcje mieszkaniowe, skoncentrowane w centralnej części wsi Kleszczyna;
 - Funkcje przemysłowo usługowe rozwijające się w sąsiedztwie istniejącego zagospodarowania tego typu w Kleszczynie Średniej;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej zakłada się w południowo – wschodniej części wsi, nad jeziorkiem Kleszczyński Staw;
- W zakresie usług publicznych zakłada się:
 - utrzymanie istniejącego wyposażenia, w szczególności w zakresie usług opieki zdrowotnej, istniejący ośrodek zdrowia obsługuje cała południową część gminy Złotów;
 - podwyższenie standardu zagospodarowania boiska sportowego,
 - zagospodarowanie placu zabaw dla dzieci np. w sąsiedztwie szkoły;
 - urządzenie nowych terenów rekreacyjnych nad jeziorkiem Kleszczyński Staw (działka nr 273, możliwe pozyskanie tej działki na cele publiczne w drodze zamiany na gminną działkę nr 296 lub 341);

Kierunki kształtowania środowiska

Kleszczyna znajduje się na niewielkim wyniesieniu moreny dennej pomiędzy dwoma, równoległymi obniżeniami po północnej i południowej stronie. Wysokości względne są dość zróżnicowane i wahają się pomiędzy 113 m w północnej części i 108 m w południowo-wschodniej do 102 m. n.p.m. w centrum i na południu. Teren wokół użytkowany jest głównie jako grunty orne, w obniżeniach oraz wzdłuż rowów dominują łąki i pastwiska. Jedno z tych obniżeń w południowej części wsi zajmuje Kleszczyński Staw (Jez. Kleszczyńskie). Lasy zajmują tylko niewielkie skrawki w południowo-zachodniej części. Ochronie podlegają:

- lokalny korytarz ekologiczny przebiega wzdłuż płynącego przez miejscowość, ciek Kanału Wielkiego;
- Przy drodze do Wąsoszka stoi potężny dąb „Jan” – pomnik przyrody;
- grunty organiczne występują w stosunkowo niewielkich aczkolwiek licznych płatach wokół całej wsi. Zajmują one tereny cieków wodnych oraz obniżeń z rowami melioracyjnymi;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Kleszczyna istniała już w 1260 r. – jest to jedna z najstarszych wsi w gminie. W średniowieczu prowadził tędy szlak handlowy z Wielkopolski ku wybrzeżu środkowego Bałtyku (Od Kalisza, poprzez Łobżenicę, Złotów, Jastrowie do Kołobrzegu) Takie położenie przyczyniało się do szybkiego rozwoju wsi. W okresie międzywojennym wieś była prężnie działającym ośrodkiem polskości. Prowadzono rozległą działalność oświatową kulturalną oraz dokształcającą w zakresie nowoczesnego rolnictwa.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków

- kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki fil. p.w. Chrystusa Króla, 1873 – '76 r., nr rej. A – 17/501 decyzja z dnia 25.11.1965 r - o szachulcowej konstrukcji, jednonawowy, o krótkim prezbiterium, przy kościele znajduje się dzwonnica, drewno, 2 poł.XIX.

2. Zabytki wskazane do ochrony

- kapliczka mur., 2 poł.XIX.
- Liczne budynki mieszkalne i gospodarcze z XIX wieku , najstarsze z I poł XIX wieku o konstrukcji szachulcowej, (wg wizji lokalnej przeprowadzonej w październiku 2009 roku na potrzeby opracowania

niniejszego studium we wsi Kleszczyna jest jeden budynek o konstrukcji szachulcowej, w bardzo złym stanie);

- Liczne budynki z I ćw XX wieku, w tym budynki mieszkalne i gospodarcze (murowane) a także kuźnia, poczta, stara szkoła
- Cmentarz ewangelicko augsburski, nieczynny, poł.XIX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część współczesnej wsi, w której znajduje się większość wyżej wymienionych zabytków;
- w okolicy wsi Kleszczyna wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kleszczyna z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna - Wieś obsługują istniejące drogi, tj:

- drogi powiatowe, numer 1050 kierunek Święta – Skic i nr 1053 kierunek Buntowo PGR,
- drogi gminne publiczne tj: droga gminna numer 106062, a do Sławianowa droga gminna numer 106028, przebiegająca przez Kaczochy.
- gminne drogi niepubliczne obsługujące rozproszoną zabudowę, głównie Kleszczyny Dolnej;

2.4.14. Klukowo

Niewielka wieś położona około 5 km na południowy - zachód od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej numer 188 w kierunku Krajunki. Jest miejscowością typowo rolniczą. Po upadku państwowych gospodarstw rolnych, gospodarze przejęli ziemię, tym samym powiększając swoje gospodarstwa. Mieszkańcy z braku zakładów pracy szukają zatrudnienia w Złotowie, Krajence i Pile. Liczba ludności jest ustabilizowana w 2003r – 233 osoby, w 2008r - 234 osoby, na koniec 2010 roku – 231 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – uprawa roli

.2. Usługi turystyczne – agroturystyka

3. Zabudowa mieszkaniowa –

- we wschodniej części wzdłuż drogi wojewódzkiej numer 188 zabudowa zagrodowa,
- w zachodnio-północnej części wsi przeważa zabudowa wielorodzinna 3-kondygnacyjna z przylegającymi do niej ogródkami działkowymi

4. Usługi publiczne – plac zabaw

5. Usługi komercyjne – sklep

6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – pomiędzy Klukowem, a Pieczyńkiem, jak również po południowo-zachodniej stronie Klukowa została zaplanowana farma wiatrowa;

7. Infrastruktura ponadlokalna:

- Na północ od miejscowości przechodzi gazociąg wysokiego ciśnienia o średnicy DN150;
- Na zachód od Klukowa przebiega linia wysokiego napięcia 110kV;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowania terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- główną funkcją wsi pozostaje funkcja rolnicza opierająca się na produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych
- uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej we wsi
- restrukturyzacja zagospodarowania terenów dawnego PGR-u
- urządzenie terenu jako przestrzeni publicznej dla mieszkańców Klukowa
- tereny na zachód od Klukowa przeznaczają się na lokalizację farm elektrowni wiatrowych

Kierunki kształtowania środowiska

1. Miejscowość położona na skraju równiny moreny dennej i doliny rzeki Głomi. Teren pochyla się z kierunku północno-zachodniego (osiągając maksymalnie 120 m. n.p.m.) w stronę wschodnią (110 m. n.p.m.).

- w otoczeniu głównie grunty orne, tereny zielone stanowią niewielkie arealy - łąki na południu i pastwiska na północnym-wschodzie,
- niewielkie płyty leśne na południowym-wschodzie,
- grunty organiczne na wschodzie, wzdłuż Doliny rzeki Głomi oraz w pobliskim obniżeniu poprzecinanych kanałami melioracyjnymi,
- lokalny korytarz ekologiczny biegnie doliną Głomi obejmując obniżenie na południowym-wschodzie,

2. Rozwój terenów zabudowy w sąsiedztwie drogi nr 188 dopuszcza się w odległości zapewniającej zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny- Pierwsze wzmianki o osadzie pochodzą z 1604 i 1618 roku. We wsi znajdował się folwark, należący do właścicieli majątku w Krajence oraz 5 zagród chłopskich.

W Klukowie nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków. Do czasów współczesnych zachowały się następujące obiekty zabytkowe wskazane do ochrony.

- zespół folwarczny z początków XX w, w tym : murowane budynki mieszkalne , -murowane budynki gospodarcze, murowane domy z lat 20 XX wieku, park dworski z połowy XIX wieku;
- grodzisko wczesnośredniowieczne .

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Pieczyнку;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Pieczyнку. Na terenie miejscowości Klukowo zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga wojewódzka numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła). Droga gminna numer 106021 prowadzi do Zalesia przez wieś Pieczynek.

2.4.15. Krzywa Wieś

Krzywa Wieś jest malowniczo położona, wśród lasów i wzgórz morenowych Szwajcarii Kiełpińskiej,. Na południe od wsi wznosi się Brzuchowa Góra (208 m n.p.m.), najwyższe wzniesienie na Złotowszczyźnie. Sołectwo obejmuje Krzywą Wieś i Grodno. Brak zakładów pracy, natomiast prosperują tu gospodarstwa rolne. Liczba ludności jest ustabilizowana: w 2003 r. wynosiła 136 osób, w 2008 – 141 osoby, na koniec 2010 roku – 133 osoby.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – indywidualne gospodarstwa rolne – hodowla trzody chlewnej i krów mlecznych.
2. Usługi turystyczne – we wsi jest gospodarstwo agroturystyczne z winnicą, będącą nietypowym akcentem wyróżniającym tą wieś.
3. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa, jednorodzinna;
4. Usługi publiczne – sala wiejska, boisko, kościół, cmentarz;
5. Usługi komercyjne – brak (sklep nieczynny)
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Rozwój usług turystycznych, agroturystyki i zabudowy mieszkaniowo – letniskowej;
- Przygotowanie rekreacyjnych tras turystycznych do uprawiania sportów zimowych na stokach Brzuchowej Góry.
- W zakresie zagospodarowania na cele usług publicznych i kształtowania przestrzeni publicznych:
 - Utrzymanie istniejącego wyposażenia wsi w usługi publiczne (boisko, świetlica wiejska) ;
 - Zagospodarowanie na cele publiczne terenów w centrum wsi (zieleń parkowa, tereny rekreacyjne) ;
 - Zagospodarowanie terenów nad jeziorkiem na cele ogólnodostępnej plaży;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest na urozmaiconym terenie moreny czołowej i moreny dennej. Wysokości względne, na terenie samej wsi są bardzo zróżnicowane i wynoszą od ok. 175 m n.p.m. w południowej części do ok. 145 m.

n.p.m. w północnej. Wieś otoczona jest w większości przez lasy, łąki i pastwiska, grunty orne stanowią mniejszość, po zachodniej i wschodniej stronie;

- wzdłuż podłużnego obniżenia na wschodzie przechodzi lokalny korytarz ekologiczny;
- dolina na północy i wschodzie charakteryzuje się dużymi spadkami;
- przez lasy na zachodzie przechodzi granica OChK Pojezierze Wałeckie i Doliny Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków – brak;

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- neogotycki kościół pw. Św. Małgorzaty, zbudowany w 1914 r. na miejscu kościoła z XV w.
- d. szkoła, mur., 1 ćw.XX.
- domy i zagrody, większość l.20-te XXw.
- we wsi, zachowało się kilka chałup szachulcowych z XIX wieku.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej;
- wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W miejscowości nie planuje się rozbudowy gminnej sieci kanalizacji sanitarnej. Przewiduje się budowę kanałów grawitacyjnych i lokalnej oczyszczalni ścieków na terenie miejscowości.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Krzywa Wieś biegnie droga gminna numer 106002 w kierunku Kiełpina i 106003 do drogi powiatowej numer 1026 (Radawnica – Józefowo – Kiełpin). Do wsi dochodzi droga powiatowa numer 1024, która łączy się z drogą powiatową numer 1021, dzięki której możliwy jest dojazd do Złotowa lub Łędyczka.

Rozwój zagospodarowania zakłada się w oparciu o istniejące drogi gminne, dotychczas nie posiadające statusu drogi publicznej.

2.4.16. Międzybłocie

Miejscowość leżąca na wschód od Złotowa, tuż za granicą administracyjną. Powstała z osuszenia rozległych błot, ciągnących się w kierunku wschodnim do Śmiardowa Złotowskiego. Walorem Międzybłocia są użytki zielone. Międzybłocie jest wsią sołecką. Liczba mieszkańców wsi zmniejsza się, w 2003 r. wynosiła 230 osoby, a w 2008 wynosi 219 osób, na koniec 2010 roku – 216 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – małe gospodarstwa rolne, hodowla bydła mlecznego
2. Usługi turystyczne – agroturystyka
3. Zabudowa mieszkaniowa występuje głównie jako rozproszona zabudowa zagrodowa;
4. Usługi publiczne – życie kulturalne rozwija się w świetlicy wiejskiej, w której organizowane są zarówno zebrania jak i potańcówki, boisko, usługi pielęgniarstwa Środowiskowo - Rodzinnej
5. Usługi komercyjne – brak
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – tartak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Głównymi funkcjami miejscowości pozostają dotychczasowe, czyli funkcja mieszkaniowa i funkcja rolnicza opierająca się na produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach
- Rozwój zabudowy dopuszcza się po obu stronach drogi publicznej gminnej prowadzącej do miasta Złotów, jak również po obu stronach drogi gminnej numer 106017, na północ od skrzyżowania z wyżej wymienioną drogą. Na południowym odcinku drogi gminnej numer 106017 dopuszcza się jedynie uzupełnienie i rozbudowę poszczególnych zagrod po jej wschodniej stronie., zważając na grunty organiczne.
- Możliwość rozbudowy istniejącego zakładu (tartak) w obrębie działki 566/2 i częściowo 566/1.

Kierunki kształtowania środowiska

Międzybłocie położone jest w strefie piasków i żwirów sandrowych oraz w pobliżu utworów zastoiskowych, które wypełniają obniżenie na wschodzie. Wysokości względne oscylują pomiędzy 120 m a 115 m n.p.m. Łąki i pastwiska w obniżeniu na wschodzie, grunty orne (wraz z niewielkimi kompleksami leśnymi) na zachodzie i południu. Przez Międzybłocie przepływa Kanał Śmiardowski, uchodzący na terenie miasta Złotów do Głomi.

- Międzybłocie otaczają korytarze ekologiczne od południa wzdłuż Kanału Śmiardowskiego i od wschodu na kompleksie łąk na gruntach organicznych;
- na północ od miejscowości znajduje się rezerwat przyrody „Czarci Staw”,

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Miejscowość powstała w drugiej połowie XIX wieku w wyniku osuszenia rozległych błot, ciągnących się w kierunku wschodnim do Śmiardowa Złotowskiego. Nie ma żadnego śladu po założeniu dworsko-parkowym zlokalizowanym w południowo-zachodniej części miejscowości.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg gminny z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W związku z planowaną intensyfikacją zabudowy w miejscowości Międzybłocie, proponuje się budowę urządzeń zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków z miejscowości do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów (ewentualnie, w przypadku trudności technicznych bądź innych związanych z realizacją wariantu odprowadzenia ścieków komunalnych do kanalizacji miejskiej, należy przewidzieć włączenie do układu grupowego z oczyszczalnią w Kaczochach).

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Międzybłocie przebiega droga gminna numer 106017, która łączy się od północy z drogą wojewódzką numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła), a od południa z drogą wojewódzką numer 189(Jastrowie – Złotów – Więcbork). Istnieje sieć połączeń, za pomocą autobusów PKS i Publicznego Transportu Samochodowego, którym zajmują się dwie firmy.

2.4.17. Nowa Święta

Wieś położona jest 9 km na południowy-wschód od Złotowa, przy nieczynnej już linii kolejowej Złotów – Więcbork i przy drodze powiatowej numer 1051. Liczba ludności wsi jest ustabilizowana - w 2003 r. wynosiła 393 osoby, w 2008 – 376 osób, na koniec 2010 roku – 392 osoby. Nowa Święta jest wsią sołecką. Wschodnia granica obrębu geodezyjnego Nowa Wieś jest równocześnie granicą gminy, od północy przylega jezioro Śmiardówka, położone już na terenie sąsiedniej gminy, tj gminy Zakrzewo.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – duże gospodarstwa rolne prowadzące hodowlę bydła mlecznego, opasowego i trzody chlewnej.
2. Zabudowa mieszkaniowa:
 - w centralnej części wsi przeważa zabudowa zagrodowa, położona wzdłuż głównej ulicy we wsi
 - nowe budynki realizowane są jako zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, na południowych obrzeżach wsi;
 - występuje również zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – jeden budynek „kolejowy”, drugi położony za tartakiem;
 - kilkanaście zagród rozproszonych jest w południowo zachodniej części obrębu;
 - przy zagrodach nad jeziorem Śmiardówka wytyczono kompleks działek dla zabudowy o charakterze letniskowym; w trakcie realizacji jest kilka budynków, większość działek nie jest zabudowana. Obszar ten jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
3. Usługi publiczne – boisko, park, świetlica wiejska w budynku dawnej szkoły, plac zabaw;
4. Usługi komercyjne – sklep;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład produkcyjno – usługowy „Klon”. Jest to duży zakład, zatrudniający około 300 osób.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- funkcje produkcyjno techniczne i usługowe rozwijające się w oparciu o istniejący zakład produkcyjno – usługowy „Klon”;
- zabudowa mieszkaniowa – rekreacyjna nad jeziorem Śmiardówka;

- uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej we wsi ;

Kierunki kształtowania środowiska

Nowa Święta leży w strefie piasków i żwirów sandrowych, na stonkowo płaskim terenie. Od północy i wschodu wieś otaczają lasy, teren od zachodu i południa użytkowany jest głównie jako grunty orne. Łąki i pastwiska stanowią niewielki udział. Wschodnia granica gminy jest również granicą OChK Doliny Łobżonki i Borów Kujawskich. Ochronie podlega lokalny korytarz ekologiczny w dolinie rzeczki Śmiardówki i jej dopływów, tam też zalegają grunty pochodzenia organicznego. Od strony północnej, korytarz obejmuje fragmenty lasów przylegających do, znajdującego się poza granicami gminy, Jeziora Śmiardówka.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Wieś Nowa Święta powstała w XIX wieku, w 1837 roku w wyniku parcelacji gruntów wsi Święta. Jako pierwsi osadzili się tu Niemcy, jednak stopniowo miejsce zajmowali Polacy. W 1930 roku we wsi otwarto polską szkołę.

1. W Nowej Świętej nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków.

2. Do czasów współczesnych zachowały się następujące obiekty zabytkowe, wskazane do ochrony:

- Zespół szkoły podstawowej, na który składają się: szkoła, mur., l.20-te XX i dzwonnica, mur., l.20-te XX.
- Stacja kolejowa, mur., pocz.XX.
- Zabudowa wzdłuż drogi we wsi pochodząca z końca XIX i początków XX wieku
- Cmentarz katolicki, nieczynny, poł.XIX.

3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część współczesnej wsi, w której znajdują się wszystkie wyżej wymienione zabytki. Granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w miejscowości Święta;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie projektu budowlanego jest rozbudowa gminnego systemu kanalizacji sanitarnej z podłączeniem m. Nowa Święta do grupowego układu kanalizacji sanitarnej z oczyszczalnią ścieków w Kaczochach;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga powiatowa numer 1051 do Świętej, i łączy się z drogą powiatowa numer 1050. Obok przebiega droga gminna numer 106024 będąca łącznikiem dróg powiatowych numer 1051 i 1050.

2.4.18. Nowiny

Wieś jest położona na północny – zachód od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej numer 189 w kierunku na Jastrowie. Sołectwo jest jednym z młodszych w gminie, powstało w 2000 roku. Liczba ludności ma tendencję wzrostową: 2003 rok - 308 osób, 2008 rok - 311 osób, na koniec 2010 roku – 326 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – produkcja zbóż, hodowla krów mlecznych w formie skoncentrowanej na w zabudowaniach d. folwarku i w nowszych budynkach. Ferma została mocno rozbudowana i planowana jest dalsza jej rozbudowa;. Większość ziemi, należąca niegdyś do państwowych gospodarstw rolnych jest zagospodarowana przez prywatną firmę.

2. Zabudowa mieszkaniowa: od strony zachodniej dominuje zabudowa wielorodzinna, charakterystyczna bloki, budowane za czasów pegeeru, w środkowej części jest zabudowa zagrodowa i jednorodzinna

3. Usługi publiczne – Przy blokach urządzono atrakcyjny plac zabaw dla dzieci, a po drugiej stronie znajduje się pełnowymiarowe boisko piłkarskie z bardzo dobrą nawierzchnią płyty i murowaną szatnią. Wiejski stadion służy przede wszystkim miejscowym piłkarzom. W sali wiejskiej znajduje się pkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów

4. Usługi komercyjne – sklep, usługi transportowe, biuro rachunkowe, mechanika pojazdowa

5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – przedsiębiorstwo Rolno -Handlowo-Gospodarskie, zakład budowlany.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi pozostaje skoncentrowana produkcja rolna (hodowla) z możliwością rozbudowy fermy w kierunku północnym, za folwarkiem z możliwością lokalizacji funkcji usługowych i techniczno produkcyjnych. Północny kierunek rozbudowy farmy jest korzystny ze względu na oddalenie od istniejącej zabudowy wielorodzinnej;

- Rozwój zabudowy z funkcją mieszkaniową jako towarzyszącą funkcjom usługowym i produkcyjno-technicznym w części południowo-wschodniej; dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania istniejących ogrodów działkowych na cele zabudowy mieszkaniowej, dokonaną na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- urządzenie terenu rekreacyjnego jako przestrzeni publicznej służącej wszystkim mieszkańcom wsi (boisko, plac zabaw itp.);
- Nad Jez. Zleskim nowy gminny kompleks rekreacyjny (Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji) w powiązaniu z usługami turystycznymi i/lub agroturystyką, których realizacja jest planowana na półwyspie, na wysokości wsi Zalesie leżącej po drugiej stronie jeziora.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest przy obniżeniu lokalnym z utworami zastoiskowymi, na skraju moreny dennej. Na południu przebiega rynna Jez. Zaleskiego. Wysokości względne wahają się od 130 m do 125 m n.p.m. Na północnym-zachodzie znajduje się dość rozległe obniżenie terenu, które zajmują łąki, pastwiska oraz różnego rodzaju zielone nieużytki. Pozostały teren wokół Nowin zajmują grunty orne.;

- w odległości ok. 0.5 km na zachód znajduje się rezerwat „Uroczysko Jary”,
- lokalny korytarz ekologiczny przebiega wzdłuż zachodniego obniżenia i łączy m.in. Jezioro Zaleskie z rezerwatem przyrody „Uroczysko Jary”;
- ochronie również podlegają grunty organiczne występujące na północy, jako jeden, duży płat i wzdłuż obniżenia na zachodzie;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Nowiny (niem. Nowinien) – folwark powstał w 2 ćw. XIX wieku. Najstarszą zachowaną do dziś zabudowę czyli budynki inwentarskie, dom rządcy i kolonia mieszkaniową wzniesiono prawdopodobnie na przełomie XIX i XX wieku. Obiekty zabytkowe wskazane do ochrony: zespół folwarczny, w tym: murowane budynki mieszkalne z 2 ćw. XIX wieku, murowane budynki gospodarcze z 2 ćw. XIX wieku

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczyнку;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Nowiny zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez Nowiny przebiega droga wojewódzka numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork) łącząca bezpośrednio z jednej strony z Górną, a z drugiej ze Złotowem. Możliwość transportu dzięki działającym firmom świadczącym usługi transportowe. Planowana jest budowa ścieżki rowerowej Złotów – Nowiny. Lokalizacja zagospodarowania nad Jez. Zaleskim wymaga realizacji nowej drogi gminnej.

2.4.19. Nowy Dwór

Nowy Dwór położony 6 km na północ od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1021 – do Lędyczka. Wieś sołecka. Liczba ludności ma tendencję wzrostową i wynosiła: w 2003 r. wynosiła 251 osoby, w 2008 – 248 osób, na koniec 2010 roku – 259 osób. Wieś składa się z trzech zespołów zabudowy :

- Zabudowa zagrodowa wzdłuż drogi do Starego Dzierżążna;
- Zespół zabudowy związany z folwarkiem, który założono w 1700 roku założono folwark, na który składają się: dwór przebudowany na budynek wielorodzinny, park dworski wpisany do rejestru zabytków, folwark z zabudową gospodarczą oraz kolonia mieszkalna;
- Zabudowa przy skrzyżowaniu dróg z Górnej i drogi do Lędyczka, na którą składają się: suszarnia pasz, magazyny zbożowe – obecnie nie użytkowane, budynek d. remizy strażackiej, sklep, boisko, świetlica wiejska.

W granicach obrębu Nowy Dwór jest również gospodarstwo agroturystyczne „Henrykowo” zlokalizowane w zespole przy zabytkowym wiatraku i opisane w rozdziale dot. wsi Dzierżążenko. Na południowy - zachód od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110kV;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hurtownia jelit spożywczych do produkcji wędlin, magazyny zbożowe, masarnia, ubojnia zwierząt rzeźnych. W zabudowie zagrodowej hodowla trzody chlewnej, bydła, krów mlecznych, hodowla szynszyli a także stawy hodowlane. W obrębie sołectwa znajdują się leśnictwo Nowy Dwór oraz szkółka leśna, produkująca sadzonki, drzewa i krzewy ozdobne.

2. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa i jednorodzinna wzdłuż drogi do Starego Dzierżążna, zespół zabudowy jednorodzinnej przy założeniu dawnego folwarku (czworaki),
3. Usługi publiczne – sala wiejska, boisko;
4. Usługi komercyjne – sklep,
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Nowy Dwór posiada duże predyspozycje do wielofunkcyjnego rozwoju. Główne kierunki rozwoju Nowego Dworu:

- Uzupelnienie zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej wzdłuż drogi do Starego Dzierżążna;
- Rozwój zabudowy produkcyjno – technicznej , usługowej po wschodniej stronie drogi Złotów – Lędyczek, z ograniczeniem obsługi komunikacyjnej poszczególnych posesji z tej drogi. Zakłada się rozbudowę układu drogowego w oparciu o istniejące drogi gminne, dotychczas nie posiadające statusu drogi publicznej ; funkcje mieszkaniowe jako towarzyszące zabudowie o funkcjach ww wymienionych;
- Uzupelnienia zabudowy związanej ze skoncentrowaną produkcją rolną lub produkcyjno – technicznej lub usługowej w rejonie dawnego folwarku;
- Restrukturyzacja zagospodarowania terenu suszarni pasz – funkcje dowolne z zakresu produkcyjno – technicznych lub usługowych;
- Rewitalizacja zespołu dworsko – parkowego , w szczególności zabytkowego parku;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne: świetlica wiejska z boiskiem i placem zabaw; przekształcenie fragmentu lasu obok boiska w park wiejski; Wskazane uzupelnienie tego zespołu zagospodarowania o funkcje usługowe, w szczególności z zakresu usług turystycznych (np. pensjonat, gastronomia itp.) z towarzyszącą funkcją mieszkaniową;
- Na płn.-wsch. i na pld.-zach. miejscowości dopuszcza się elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej falistej, w sąsiedztwie (na północy) znajduje się morena czołowa z kulminacją rzędu 156 m i 163 m n.p.m. Teren opada w kierunku południowym i południowo-wschodnim w stronę lokalnego, podłużnego obniżenia terenu. Teren wokół Nowego Dworu użytkowany jest głównie rolniczo, grunty orne stanowią znaczną część otoczenia. Duży, zwarty kompleks leśny znajduje się na północnym-zachodzie oraz zachodzie. W obniżeniu urządzono stawy hodowlane.

- Lokalny korytarz ekologiczny przebiega w obniżeniu terenu otaczającym Nowy Dwór od wschodu i południa , który zapewnia powiązania z korytarzem ekologicznym w dolinie rzeki Głomii.
- Grunty organiczne występują w lokalnych obniżeniach terenu, zajęte są głównie przez łąki i pastwiska.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 418 decyzja z dnia 12.03.1982 r.
- A13 - Nowy Dwór, stan. 6, cmentarzysko kurhanowe, nr rejestru 10/Wlkp./C decyzja z dnia 17.12.2002 r.
- A14 - Nowy Dwór, stan. 7, cmentarzysko kurhanowe, nr rejestru 11/Wlkp./C z dnia 17.12.2002 r.

2. Obiekty zabytkowe wskazane do ochrony:

- szkoła, mur., l. 20 – te XX w. obecnie świetlica wiejska
- Zespół dworsko folwarczny , nas który składają się dwór, ob. dom mieszkalny, mur. pocz. XX w. park dworski, poł. XIX w. – wpisany do rejestru zabytków pod nr A – 418 decyzją z dnia 12.03.1982 r. podwórze folwarczne z: zabudowaniami gospodarczymi : przebudowaną chlewnią, owczarnią wraz z kuźnią , transformatorem, częściowo zmienioną hydrofornią, przebudowaną oborą
- kolonia mieszkalna z lat 30-tych XX wieku z chlewikami .
- Cmentarz ewangelicki z pocz. XX w

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania o zatwierdzonych zasobach 32,0 m³/h, zaopatrujące w wodę mieszkańców Nowego Dworu, Międzybłocia, Płosków, St. Dzierżążna, Dzierżążenka oraz Stawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Planowana jest rozbudowa gminnego systemu kanalizacji sanitarnej z podłączeniem m. Nowy Dwór do grupowego układu kanalizacji z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy (aktualnie na etapie koncepcji);

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiegają drogi powiatowe numer 1029 – kierunek Stare Dzierżążno i numer 1021 do Lędyczka (skrzyżowanie z drogą nr 22) – Złotów oraz droga gminna nr DP 106013P Nowy Dwór – Górzna.

- Dla drogi nr 1021 ze Złotowa do Lędyczka – skrzyżowanie z DK nr 22 obowiązuje:
 - Utrzymanie tranzytowego charakteru drogi powiatowej nr 1021,.
 - Zapewnienie klasy technicznej Z – droga zbiorcza, co oznacza ograniczenie możliwości lokalizacji bezpośrednich zjazdów na posesje z tej drogi.
 - Należy zapewnić dojazd do drogi nr 1021 poprzez skrzyżowania z drogami lokalnymi obsługującymi poszczególne posesje;
 - Ścieżka rowerowa wskazana co najmniej na odcinku Radawnica – Złotów;
- Obsługa komunikacyjna nowego zagospodarowania z istniejących dróg gminnych, dotychczas nie posiadających statusu gminnej drogi publicznej;
- modernizacja drogi gminnej nr DP 106013P z Górznej do Nowego Dworu; Do czasu realizacji północnej obwodnicy Złotowa ciąg dróg: DW nr 189 – Górzna – Nowy Dwór – Stare Dzierżążno – Stawnica – DW nr 188 może pełnić funkcję obwodnicy Złotowa. Wskazane wyposażenie drogi w ścieżkę rowerową;

2.4.20. Pieczyn

Pieczyn położony jest w środkowo-zachodniej części gminy Złotów, ok 0,5km od jeziora Zaleskiego. Liczba mieszkańców ma tendencję wzrostową w 2003 roku wynosiła 38 osób, a w 2008 - 46 osób, na koniec 2010 roku – 47 osób. Część wschodnią zajmuje zespół dworsko - folwarczny z parkiem, z budynkami w złym stanie technicznym i z nowo wybudowaną stacją podnoszenia ciśnienia, pozostała część wsi to zabudowa zagrodowa i jednorodzinna. We wsi brak jakichkolwiek usług, brak zagospodarowania do użytku wspólnego mieszkańców wsi (jak boisko czy plac zabaw). Na południowy - zachód od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110kV.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- kontynuacja zabudowy południowej części miejscowości, w ramach uzupełniania zabudowy we wsi zakłada się niewielkie możliwości rozwoju zabudowy mieszkaniowej lub mieszkaniowo letniskowej;
- rehabilitacja przestrzeni zespołu dworsko-folwarcznego, podniesienie jego standardów estetycznych i technicznych zabudowy;
- usytuowanie usług publicznych w północno-wschodniej części miejscowości ;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej. Wysokości względne wahają się od 120 m do ok. 126 m n.p.m. W odległości ok. 600 m na południowy-wschód znajduje się rytna Jeziora Zaleskiego. W użytkowaniu dominują grunty orne, niewielkie fragmenty zajmują użytki zielone jak łąki czy pastwiska.

- korytarz ekologiczny obejmuje podłużne obniżenie wykorzystywane przez niewielki ciek, stanowiący dopływ Jez. Zaleskiego,
- w odległości ok. 650 m na północny-wschód zlokalizowany jest rezerwat przyrody „Uroczysko Jary”.
- Gleby organiczne występują w niewielkim płacie w obniżeniu na południu;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pieczyn (Ludwikowo, niem. Luisenhof) – osada rolnicza założona w 1851 r. W roku 1922 dobra wchodziły w skład domeny należącej do księcia Friedricha Leopolda von Preussen. W roku majątek 1945 przejął Skarb Państwa. W latach 60 – tych XIX wieku w osadzie tej powstało założenie ogrodowo – dworskie.

1. W Pieczynie nie ma obiektów ani obszarów wpisanych do rejestru zabytków.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zabudowa mieszkaniowa z XIX wieku i XX wieku
- zespół dworsko – parkowo - folwarczny w tym: murowane budynki mieszkalne z połowy XIX wieku, murowane budynki gospodarcze z połowy XIX wieku, park dworski z lat 60 XX wieku

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Pieczynku. Na terenie miejscowości zlokalizowana jest stacja podnoszenia ciśnienia.
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W przyszłości przewiduje się rozbudowę gminnego systemu kanalizacji sanitarnej z podłączeniem m. Pieczyn do grupowego układu kanalizacji z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga gminna numer 106014, łącząca Zalesie z drogą wojewódzką numer 189 (Jastrowie - Złotów - Więcbork). Istniejąca zabudowa jak i nowa obsługiwana będzie w oparciu o istniejące drogi gminne nie mające statusu drogi publicznej.

2.4.21. Pieczynek

Położony 5 km na południowy – zachód od Złotowa. Miejscowość z najkrótszą historią, jako samodzielne sołectwo funkcjonuje od 2002 roku. Układ typowy dla wsi popegeerowskich. W południowo – wschodnim końcu, zlokalizowana jest gorzelnia, pozostałe budynki PGR-u i pozostałości po parku dworskim. Wcześniej Pieczynek był osadą pegeerowską i funkcjonował w strukturach PGR Zalesie. W północno- zachodniej części dominuje zabudowa wielorodzinna i otaczające ją ogródki działkowe, w części środkowej znajdują się usługi publiczne wraz z zabudową jednorodzinna i zagrodową. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003r. wynosiła 299, w 2008 - 302 osób, na koniec 2010 roku – 307 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo –zabudowania po PGR – owskie są w złym stanie technicznym , w znacznej części nieużytkowane.
2. Zabudowa : zabudowa jednorodzinna oraz zabudowa wielorodzinna , 2 i 3 kondygnacyjna
3. Usługi publiczne – w centralnej części wsi znajduje się świetlica wiejska, zaadaptowana po byłym przedszkolu - miejsce spotkań, organizacji imprez i zabaw, na obrzeżach: boisko, plac zabaw,
4. Usługi komercyjne – sklep spożywczo-przemysłowy
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – pomiędzy Klukowem, a Pieczyńkiem, i po zachodniej stronie samego Pieczyńka zaplanowana została farma wiatrowa.

We wsi znajduje się grupowa oczyszczalnia ścieków obsługująca centralna – południową część gminy Złotów. Na północ od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110kV.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje , przeznaczenie terenów

- restrukturyzacja dawnego zespołu dworsko –parkowo –folwarcznego, w miarę możliwości z zachowaniem historycznego układu, na terenie folwarku i bazy po PGR – owskiej dopuszcza się wszystkie funkcje usługowe i produkcyjno-techniczne.
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne;
- Na pld.-wsch. i na pld.-zach. wyznacza się tereny do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej opadającej w kierunku północnym, ku zbiornikowi Jez. Zaleskiego. Wysokości względne wahają się od 130 m do 125 m n.p.m. Teren wokół wsi to przede wszystkim grunty orne. Występują również pojedyncze drzewa wzdłuż dróg oraz zielone nieużytki na terenie wsi. Ochronie podlega korytarz ekologiczny wzdłuż rowu melioracyjnego ciągnącego się od wsi w kierunku północnym, do zbiornika J. Zaleskiego, wokół nieliczne płyty gleb klasy III

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. W Pieczyńku nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków.
2. Zabytki wskazane do ochrony: zespół dworski – parkowo – folwarczny w tym: murowana gorzelnia z XIX wieku, obiekty gospodarcze z XIX wieku, budynki mieszkalne z XIX wieku, park dworski z XIX wieku.
3. Strefy ochrony konserwatorskiej - dla ochrony zabytkowego układu wsi ustala się strefę ochrony konserwatorskiej, oznaczoną na rysunku Studium odpowiednim symbolem.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody z dwiema studniami głębinowymi o łącznych zatwierdzonych zasobach 55,4 m³/h, zaopatrujące w wodę mieszkańców Pieczyńka oraz miejscowości Błękwit, Klukowo, Zalesie, Nowiny i Górzna.
- Odprowadzenie ścieków – w miejscowości zlokalizowana jest mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków o przepustowości Q_{śrd} = 130m³/d, do której odprowadzane są systemem kanalizacji sanitarnej grawitacyjno – tłocznej ścieki z Pieczyńka, Błękwitu, Klukowa, a w najbliższej przyszłości również z m. Zalesie.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś Pieczynek przebiega droga gminna numer 106021 prowadząca od Zalesia do Klukowa. Krzyżuje się ona z drogą gminna numer 106022, która dochodzi do drogi powiatowej numer 1042 kierunek Złotów – Zalesie.

2.4.22. Płosków

Nieduża miejscowość położona 4 km od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej numer 188. Płosków jest wsią stolecką. Zabudowa wsi jest rozproszona - poszczególne zagrody oddalone są od siebie nawet o kilometr. Okalające ze wszystkich stron lasy stanowią bardzo dobre warunki dla grzybiarzy i myśliwych. Miejscowość o charakterze rolniczym. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003 r. wynosiła 54 osoby, a w 2008 r. - 62 osoby, na koniec 2010 roku – 67 osób.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Rozwój zabudowy mieszkaniowej dopuszcza się po obu stronach drogi gminnej numer 106018, jak również we fragmencie przy drodze gminnej nie mającej statusu drogi publicznej, biegnącej od drogi wojewódzkiej nr 188, przy zachodnim brzegu jeziora Piaskowego, do drogi gminnej nr 106018.
- Rozwój istniejącej funkcji usługowej zlokalizowanej na północ od jeziora Piaskowego przy drodze wojewódzkiej numer 188.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest na piaskach i żwirach sandrowych, które tworzą dość rozległy teren. Wysokości względne wahają się od ok. 119 m do 114 m n.p.m. Od północy rozciągają się lasy, od południa i południowo-zachodu użytki zielone w postaci łąk i pastwisk, od wschodu użytki rolne oraz lasy. W sąsiedztwie znajduje się niewielki zbiornik wodny – Jezioro Piaskowe,

- korytarze ekologiczne przebiegają zarówno po zachodniej jak i wschodniej stronie wsi Płosków
- wokół całej wsi znajdują się grunty organiczne pomijając tereny leśne i część pól uprawnych;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

W Płoskowie nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków, ani do ewidencji zabytków.

Dla ochrony historycznego układu wsi proponuje się zabudowę wzdłuż drogi gminnej numer 106018, zachowując tym samym układ wsi typu ulicówka.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór. Na odcinku między m. Płosków a Stawnicą zlokalizowana jest stacja podnoszenia ciśnienia;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W studium planuje się rozbudowę urządzeń zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków z miejscowości Płosków poprzez Międzybłocie do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów;

Obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga gminna numer 106018, która z jednej strony dochodzi do drogi wojewódzkiej numer 188, a z drugiej do drogi wojewódzkiej numer 189. Do poszczególnych zabudowań prowadzi droga gminna nie mająca statusu drogi publicznej.

2.4.23. Radawnica

Radawnica położona jest przy drodze powiatowej numer 1028 ze Złotowa do Łędyczka. Przez jej środek przepływa strumyk Lisia Struga. Wieś ma kształt czworoboku, tworzą go cztery ulice – Młyńska, Mostowa, Kościelna i Złotowska. Liczba ludności ma tendencję spadkową: w 2003 r. wynosiła 605, w 2008 – 583 osób, na koniec 2010 roku – 577 osób. Radawnica jest jedną z najstarszych miejscowości gminy Złotów, pierwsze wzmianki o niej pochodzą z 1432 roku. Według historyków Radawnica powstała na miejscu jeziora. We wsi jest wiele chałup szachulcowych z XIX w. W neogotyckim pałacu mieści dziś Uniwersytet Ludowy, w przypałacowym parku znajduje się ciekawy neogotycki budynek dawnej kuźni. Zagrody usytuowane są wzdłuż ulic otaczających dolinę, w której być może było pierwotnie jezioro, tak więc zasadnicza, zachodnia część to wieś o układzie dwu ulicowym. Północno wschodnia część wsi to duży zespół pałacowo – parkowo – folwarczny. Kompleks pałacu z parkiem jest dobrze zachowany – objęty ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków. Kompleks folwarczny jest nieco zniekształcony – przez środek przechodzi droga publiczna, powstały też nowe zabudowania o formie architektonicznej zdecydowanie obcej temu fragmentowi wsi. Całość założenia folwarcznego jest czytelna, zachowała się większość obiektów tworzących ten folwark. W centrum wsi dwa zabytkowe kościoły, zabytkowy cmentarz z bramą, kapliczka oraz założenie d. szkoły polskiej.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – we wsi prężnie działają indywidualne gospodarstwa rolne; Duże zagrody koncentrują się wzdłuż ulic Kościelnej i Młyńskiej; Radawnica słynie z hodowli koni, dzięki prywatnej stadninie jednego z gospodarzy.

2. Usługi turystyczne – dodatkowa działalność w budynku d. pałacu.

3. Zabudowa mieszkaniowa – wzdłuż ulic Kościelnej i Młyńskiej zabudowa zagrodowa, jako uzupełnienie zabudowa jednorodzinna – głównie w rejonie nowej szkoły, zabudowa wielorodzinna: przy skrzyżowaniu ulic Złotowskiej i Młyńskiej (budynki 2 kondygnacyjne oraz 1 bud. przy nowej szkole);

4. Usługi publiczne – pkt apteczny, ośrodek zdrowia, Ochotnicza Straż Pożarna, sala wiejska, boisko, cmentarz, park, kościół, Ośrodek Medycyny Roślinnej, Prywatna Praktyka Stomatologiczna. W nowoczesnym kompleksie usytuowanym w południowo – wschodniej części wsi mieszczą się: gimnazjum obsługujące północną część gminy Złotów, szkoła podstawowa i oddziały przedszkolne. Przy szkole są duże rezerwy terenowe na urządzenie terenów sportowych i rekreacyjnych.

Radawnica jest siedzibą parafii rzymsko-katolickiej pw. św. Barbary. We wsi są dwa kościoły; Św. Barbary i Stanisława Kostki. Parafia ma dwa kościoły filialne we wsi Kamień i Kiepin. Działa tu Biblioteka Publiczna Gminy Złotów im. ks. dra Bolesława Domańskiego. Znajduje się w kompleksie szkolnym. W Radawnicy znajduje się siedziba Koła Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, których członkami są ludzie ze wsi terenu gminy Złotów. Koło to należy do Rejonowego Zarządu PZERil w Złotowie. Działa na rzecz osób trzeciego wieku, ale i osób chorych, niepełnosprawnych. Organizują uroczystości z okazji Dnia Seniora, Dnia Inwalidy, Dnia Matki, spędzają czas na wycieczkach krajoznawczych, spotkaniach opłatkowych, z okazji Dnia Babci i Dziadka i innych. W d. pałacu mieści się Uniwersytet Ludowy, prowadzący edukację pomaturalną w zakresie terapii zajęciowej, rehabilitacji, turystyki i informatyki. Część działalności Uniwersytetu finansowana jest przez Powiat Złotowski.

5. Usługi komercyjne – sklepy spożywcze i przemysłowe, Pkt. Skupu Żywca, usługi weterynaryjne, usługi rolnicze

6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – masarnia, piekarnia Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska, gorzelnia, tartak, fryzjer, mechanika pojazdów.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Wieś Radawnica posiada predyspozycje do wielofunkcyjnego rozwoju:

- Główną funkcją zachodniej części wsi, zdominowanej przez istniejącą zabudowę zagrodową pozostaje funkcja rolnicza z intensywną produkcją rolną, w tym hodowlaną; w tej części wsi zakłada się możliwości rozbudowy istniejących gospodarstw rolnych i uzupełniania zabudowy zagrodowej w ciągu istniejącej zabudowy wzdłuż ulic Kościelnej i Młyńskiej;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo usługowej zakłada się w południowo – wschodniej części wsi, w okolicy istniejącego kompleksu szkoły i terenów rekreacyjno sportowych;
- Rozwój zabudowy produkcyjno – technicznej i usługowej zakłada się w następujących rejonach:
 - w południowo zachodniej części wsi,
 - we wschodniej części wsi – jako kontynuacja funkcji założenia folwarcznego;
 - w północno wschodniej części wsi, wzdłuż drogi do Józefowa;
- w zakresie usług publicznych kontynuacja rozwoju zagospodarowania kompleksu terenów szkolnych i rekreacyjno – sportowych;
- Na północy i pñ.-zach. miejscowości wyznacza się tereny do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych;
- Na zachód od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 220kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400kV) relacji Piła Krzewina – Żydowo.

Kierunki kształtowania środowiska

Radawnica leży w strefie moreny dennej, przez środek której przebiega, ze wschodu na zachód, pas utworów piaszczysto-żwirowych pochodzenia sandrowego. Wysokości względne wahają się od 124 m. w centrum miejscowości, do 131 m. n.p.m. na obrzeżach północnych i południowych. Środek wsi to obniżenie z przepływającym strumieniem Lisia Struga. Tereny wokół wsi są użytkowane jako pola uprawne, w śródpolnych obniżeniach, wzdłuż cieków wodnych, nawet w centrum wsi, występują użytki zielone. Większe płaty leśne znajdują się na południowych krańcach Radawnicy, mniejsze rozrzucone są głównie na południowym-zachodzie.

- lokalny korytarz ekologiczny przebiega w dolinie, przez którą przepływa strumyk Lisia Struga niżenia;
- grunty organiczne zajmują głównie tereny użytków zielonych m.in. wzdłuż, przebiegającego przez centrum wsi, obniżenia położone są na gruntach pochodzenia organicznego ;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Nazwa wsi zmieniała się, w ciągu wieków były Radwnice, Radwnicza, Radownica, czy też Radawnitz. Pierwsza źródłowa wzmianka o miejscowości pochodzi z 1432 roku, a źródła kościelne podają, że w 1618 roku było tutaj 18 zagród chłopskich, 9 ogrodniczych i 4 zakłady rzemieślnicze, mieszkało 20 rodzin. W tym czasie, nad

strumieniem pracował młyn z jednym kołem. Do 1719 roku Radawnica należała do klucza złotowskiego, a właścicielami dóbr były rody Grudzińskich i Działyńskich. W tymże roku Radawnicę wraz z okolicznymi miejscowościami kupił podpułkownik wojsk polskich Jan Wigand, który występował pod przybranym nazwiskiem Osten Sacken. Założył on folwark z kompleksem zabudowań, wybudował okazały pałac. Po latach dobra radawnickie trafiły w ręce hrabiego Józefa Grabowskiego, prawnuka Jana Wiganda. Hulaszczy tryb życia hrabiego doprowadził w 1884 roku do przejęcia majątku przez Niemców. W owym czasie, prosperowało tu sporo gospodarstw chłopskich, była też szkoła, leśnictwo, plebania, drewniany kościół oraz wciąż imponujący swym wyglądem i przepychem architektonicznym pałac z kompleksem zabudowań parkiem. W latach międzywojennych XX wieku wieś była bardzo silnym ośrodkiem polonijnym. Działało stowarzyszenie „Rodło”, istniała polska szkoła i ochronka, świetlica z czytelnią, a Towarzystwo Młodzieży Polskiej prężnie rozwijało działalność kulturalną i sportową oraz prowadziło zajęcia z dokształcenia rolniczego.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- kościół parafialny p.w. św. Barbary z terenem cmentarza przykościelnego, 1887 – '88 r., nr rej. 515/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 05.06.2007 r.
- kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki, pomocniczy p.w. św. Stanisława Kostki z terenem przykościelnym, 1927 – '28 r., nr rej. 516/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 05.06.2007 r.
- zespół pałacowo – parkowy, z pałacem powstałym ok. 1775 r. oraz parkiem założonym w 1 poł. XVII w., nr rej. A – 37/503 decyzja z dnia 25.11.1965 r. oraz nr rej. A – 419 decyzja z dnia 12.03.1982 r. W skład zespołu wchodzi:

2. Obiekty i obszary zabytkowe

- zespół pałacowo – parkowo – folwarczny, w tym pałac i park wpisane do rejestru zabytków oraz zabytkowy zespół budowlany jakim jest zespół folwarczny, na który składają się: gorzelnia, mur., XIX, obora, mur., 2 poł.XIX, chlewnia, mur., 2 poł.XIX, stodoła, mur., 2 poł.XIX, dom inspektora, mur., 2 poł.XIX, dom mieszkalny, mur., 2 poł.XIX. Obok zagroda nr 16 z domem, mur., 4 ćw.XIX i stodołą, mur pruski, 4 ćw.XIX.
- przy ul. Człuchowskiej domy mur./drewno/rygl., ok.1920.
- przy ul. Kościelnej: domy i zagrody mur., lata 20-te i 30-te XXw., domy o konstrukcji szachulcowej z 2 i 3 ćw XIX wieku, plebania mur lata 20-te XX wieku;
- przy ul. Młyńskiej: młyn mur., pocz.XXw, domy mur., 1 ćw.XX w.;
- przy ul. Złotowskiej: domy i zagrody mur., lata 20-te i 30-te XXw., cmentarz katolicki, czynny poł. XIX w.;
- w centrum wsi pomnik ku czci Bojowników o Wolność i Polskość;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś Radawnica i zespół pałacowo – parkowo – folwarczny;
 - w okolicy wsi Radawnica wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;
- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania, zaopatrujące w wodę mieszkańców Radawnicy oraz miejscowości Grodno, Bielawa, Kamień, Józefowo, Krzywa Wieś i Franciszkowo. Na ujęciu zlokalizowane są dwie studnie o łącznych zatwierdzonych zasobach 170,4 m³/h.
- Odprowadzenie ścieków – w miejscowości zlokalizowana mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków o przepustowości: Q dśr = 460m³/d, do której odprowadzane są systemem kanalizacji sanitarnej grawitacyjno – tłocznej ścieki z Radawnicy, Józefowa, Franciszkowa, Kamienia, Górznej oraz Nowin. Na terenie miejscowości znajdują się dwie przepompownie ścieków;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Radawnicę przebiega droga powiatowa numer 1021 Złotów – Lędyczek (skrzyżowanie z drogą krajową nr 22). Dla drogi nr 1021P ustala się następujące zasady:

- Utrzymanie tranzytowego charakteru drogi powiatowej nr 1021P.
- Zapewnienie klasy technicznej Z – droga zbiorcza, co oznacza ograniczenie możliwości lokalizacji bezpośrednich zjazdów na posesje z tej drogi.
- Należy zapewnić dojazd do drogi nr 1021 poprzez skrzyżowania z drogami lokalnymi obsługującymi poszczególne posesje;
- Ścieżka rowerowa wskazana co najmniej na odcinku Radawnica – Złotów;

Ponadto przez wieś przebiegają drogi:

- droga powiatowa numer 1026 biegnie przez Józefowo w kierunku Kiełpina,
- droga powiatowa numer 1028 do Starej Wiśniewki,
- droga powiatowa numer 1025 do Kamienia,
- droga gminna numer 106005 prowadzi do Grudnej.,

- obsługujące istniejące przy nich zagospodarowanie.

Projektowane kierunki rozwoju zagospodarowania wsi Radawnica nie wymagają wytyczania nowych dróg, za wyjątkiem dróg obsługujących działki przylegające bezpośrednio do drogi powiatowej nr 1021 w południowej części wsi.

2.4.24. Rudna

Rudna to najbardziej na wschód wysunięta wieś w gminie Złotów. Położona 19 km od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1038. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003 r. wynosiła 308, w 2008 – 317 osób, na koniec 2010 roku – 323 osoby. Rudna jest wsią solecką. Tuż za wsią, po jej wschodniej stronie przepływa rzeka Łobżonka. Od północy i wschodu wieś otaczają lasy. Wieś z XV w., rozplanowana jako owalnica, z planem czytelnym do czasów współczesnych. Wzdłuż drogi do Skica znajduje się rozproszona zabudowa zagrodowa – wybudowania Kobylnik. Znakomite walory turystyczno – krajoznawcze tworzą rozległe i różnorodne lasy, obfite w jagody, grzyby i zwierzynę łowną.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – małe gospodarstwa rolne, hodowla trzody chlewnej;
2. Usługi turystyczne – zaplecze dla spływów kajakowych odbywających się na rzece Łobżonce.
3. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa;
4. Usługi publiczne – sala wiejska, Ochotnicza Straż Pożarna, boisko; na wjeździe do wsi od strony północnej znajduje się kościół urządzony we współczesnym budynku;
5. Usługi komercyjne – sklepy;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi jest funkcja rolnicza związana z istniejącymi gospodarstwami rolnymi,
- rozwój funkcji związanych z rekreacją i wypoczynkiem, obsługą szlaków turystycznych a także agroturystyki;
- Uzupełnienia zabudowy z zachowaniem zabytkowego rozplanowania wsi jako owalnicy;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi, np. o charakterze mieszkaniowo - letniskowym w północnej części wsi wzdłuż drogi w rejonie kościoła, oraz za placem sportowym;
- **Usługi turystyczne, obsługa szlaku kajakowego na Łobżonce;**
- Urządzenie terenu z istniejącym boiskiem jako przestrzeni publicznej dla mieszkańców Rudnej, określającej kompozycję nowej części wsi;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży na skraju moreny dennej falistej oraz doliny rzeki Łobżonki. Rudną otaczają od północy i wschodu lasy, grunty orne znajdują się na zachodzie, a na południu, w obniżeniu występują łąki i pastwiska.

- Wzdłuż doliny Łobżonki przebiega granica proponowanego obszaru Natura 2000 PLH300040 „Dolina Łobżonki”. cały teren miejscowości znajduje się w granicach „Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łobżonki i Borów Kujawskich”.
- Dolina rzeki Łobżonki stanowi naturalny korytarz ekologiczny wraz z rowem melioracyjnym na południu.
- Grunty organiczne występują wzdłuż doliny rzeki Łobżonki, na wschodzie, oraz wzdłuż podłużnego obniżenia na południu, wykorzystywanego przez odwadniający rów.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pierwsza wzmianka o wsi Rudna pochodzi z 1491 roku, wieś należała do dóbr Złotowskich. Nazwa wsi wskazuje na miejsce gdzie wydobywano i przetapiano rudę darniową występującą między innymi w dolinie rzeki Łobżonka. W okresie międzywojennym wieś była ośrodkiem ruchu polonijnego. Działało tu Towarzystwo Młodzieży Polskiej i młodzieżowy klub sportowy

1. W Rudnej nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków.
2. Zabytki wskazane do ochrony:

- Budynek szkoły podstawowej, mur., pocz. XX wieku z drewnianą dzwonnica naprzeciwko;
- Liczne budynki mieszkalne i gospodarcze w większości z pierwszego dwudziestolecia XX wieku;
- Cmentarz ewangelicko - augsburski, nieczynny, z poł.XIX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi (dobrze zachowana owalnica) ustala się strefę ochrony konserwatorskiej;
- przy drodze do Skica wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;
- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kleszczyna z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Rudną przebiega droga powiatowa numer 1038 (Lipka – Łobżenica) i droga gminna numer 106025 prowadząca do wsi Skic. Rozwój zabudowy zakłada się w oparciu o obsługę komunikacyjną z istniejących dróg gminnych.

2.4.25. Skic

Wieś Skic położona na południe od lasów kujańskich, na południowy – wschód od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1050. Skic jest wsią solecką. W skład sołectwa wchodzi również popegeerowska wieś – Sławianówko. Liczba ludności wykazuje tendencję spadkową, w 2003 r. wynosiła 504, w 2008 – 471 osób, na koniec 2010 roku – 467 osób. W krajobrazie wsi Skic wyróżniają się następujące zespoły zabudowy:

- Część północna zdominowana przez bryłę kościoła usytuowanego przy drodze do Rudnej, na zapleczu którego znajduje się charakterystyczny pagórek porośnięty lasem, gdzie wśród drzew widoczne są pozostałości cmentarza; Drugim charakterystycznym elementem tej części wsi jest rejon dawnego młyna na Skickiej Strudze; wzdłuż drogi z Kleszczyny do Rudnej zabudowa zagrodowa.
- Środkowa część wsi to zespół zabudowy zagrodowej;
- W południowej części wsi usytuowany jest folwark o dość dobrze zachowanym układzie historycznym z parkiem wpisanym do rejestru zabytków; w sąsiedztwie w czasach użytkowania folwarku przez PGR-y powstała zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – produkcja roślinna, na terenie wsi nie ma większych obiektów związanych z hodowlą zwierząt;
2. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa, jednorodzinna
3. Usługi publiczne – świetlica wiejska, która pełni funkcję nie tylko sali spotkań, ale również do organizacji różnego rodzaju uroczystości, plac zabaw, park, kościół z czynnym cmentarzem, boisko, punkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów; oddział przedszkolny szkoły w Kleszczynie;
4. Usługi komercyjne – sklep;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Skic pozostaje funkcja rolnicza w oparciu o istniejącą zabudowę zagrodową jak i aktywizację zagospodarowania na terenie dawnego folwarku;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi dopuszcza się przy drodze w kierunku Sławianówka oraz jako uzupełniania w istniejącej zabudowie;
- Rozwój funkcji mieszkaniowych na zasadzie uzupełnień w istniejącej zabudowie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- do zachowania i rewitalizacji pozostają tereny istniejącej zabudowy wielorodzinnej;

- utrzymanie istniejącego wyposażenia wsi w usługi publiczne; rezerwacja działki gminnej na rozbudowę cmentarza przy kościele;
- Na terenie dawnego folwarku dopuszcza się zagospodarowanie funkcje związane z produkcją rolną a także rozwój zabudowy usługowej i techniczno - produkcyjnej.

Kierunki kształtowania środowiska

Skic leży w strefie moreny dennej falistej z licznymi obniżeniami. Przez wieś przepływa rzeka Kocunia, która w swoim górnym biegu nosi nazwę Skickiej Strugi. Wokół wsi sieć cieków, rowów melioracyjnych jest wyjątkowo bogata. Teren wokół użytkowany jest głównie rolniczo. W obniżeniach występują łąki, pastwiska oraz podmokłe nieużytki. Na wschód od wsi, pośród rozległego obniżenia znajduje się małe i praktycznie zarośnięte Jez. Skickie. Większy kompleks leśny znajduje się na północ od Skica.

- przez Skic, wzdłuż drogi nr 1050P, przebiega granica „Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łobzonki i Borów Kująskich”.
- lokalne korytarze ekologiczne przebiegają w dolinach cieków otaczających Skic, tj rz. Kocunia (Skicka Struga) i jej dopływów, Kanału Wielkiego (rz. Śmiardówka).
- grunty organiczne występują głównie wzdłuż obniżeń terenu m.in. obniżeniu doliny rzeki Kocunia. Dodatkowo występują w mniejszych, lokalnych obniżeniach użytkowanych jako łąki czy pastwiska.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Skic (niem. Kietz) – folwark wzmiankowany w źródłach w 1430 r. W roku 1537 pojawiła się pierwsza wzmianka jednocześnie o wsi i o folwarku, nazywana wówczas Szkic. Przez kilkaset lat był ośrodkiem kompleksu folwarków znanych pod nazwą klucza skickiego, który był własnością różnych rodów szlacheckich. Znaczniejszy rozwój miejscowości nastąpił w XIX wieku. Istniały tu wówczas gorzelnia, browar i młyn wodny na Sickiej Strudze. W okresie międzywojennym wieś była znacznym ośrodkiem życia polonijnego -w 1929r. otwarto tu szkołę polską.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków :

- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 520 decyzja z dnia 29.03.1985 r. Park dworski w Skicu powstał najprawdopodobniej w 2 połowie XIX wieku w stylu krajobrazowym w okresie, kiedy majątek był w posiadaniu rodziny Dobberstein. Założenie to mogło powstać w wyniku przekształcenia starszego układu, którego pozostałością być może są dwie okazałe lipy rosnące w jego obrzeżu od strony dziedzica gospodarczego. Obecnie są to jedynie pozostałości parku z budynkiem mieszkalnym wzniesionym na miejscu dworu i zabudową folwarczną.
- Do rejestru zabytków wpisane są zabytki archeologiczne :
 - A5 - Skic, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-366/646 z 20.12.1967r., (położone poza wsią przy drodze do wsi Rudna);
 - A6 - Skic, osada wczesnośredniowieczna – stanowisko 2, nr rejestru A-367/647 z 20.12.1967r.,
 - A7 - Skic, osada otwarta – stanowisko 3, nr rejestru A-368/648 z 20.12.1967r.,
 - A8 - Skic, osada otwarta – stanowisko 4, nr rejestru A-369/649 z 20.12.1967r.,

2. Zabytki wskazane do ochrony :

- zespół folwarczny: na który składają się gorzelnia, mur., 1900, dom, mur., 1893, stodoła, mur., 1893, wielofunkcyjny budynek gospodarczy, mur., k.XIX, domy mieszkalne (czworaki) k. XIX wieku, park dworski z 2 poł.XIX. wpisany do rejestru zabytków;
- zespół zabudowy związany z nieistniejącym młynem ;
- dom szachulcowy Nr 63, z 1 poł. XIX wieku;
- domy i zagrody we wsi z pierwszego dwudziestolecia XX wieku;
- zabytkowe cmentarze, w tym cmentarz ewangelicko augsburski z pocz XX wieku (na górcie za kościołem) oraz cmentarz epidemiczny katolicko ewangelicki z II poł XIX wieku za zagrodą przy krzyżu (dz. Nr 127);

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś Skic i jej najbliższe otoczenie, w tym strefę ekspozycji widokowej sylwety zabudowy wsi, rejon lokalizacji stawu młyńskiego, pagórek ze stanowiskami archeologicznymi wpisanymi do rejestru zabytków
- w okolicy wsi Skic wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg w ujęciu w Kaczochach;

- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kleszczyna z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Wieś obsługiwana jest przez drogę powiatową numer 1050, łączącą Skic z Kleszczyną i Buntowem, drogę gminną numer 106025 do Rudnej i drogę gminną numer 106026 z Kleszczyny.

2.4.26. Sławianowo

Sławianowo położone jest w południowej części gminy Złotów, na północnym brzegu jeziora Sławianowskiego. Wieś średniej wielkości, rolnicza. W latach 1920 – 39 przez jezioro przebiegała granica polsko-niemiecka. Sławianowo jest wsią sołecką. W skład sołectwa wchodzi miejscowość Kaczochy. Liczba ludności w Sławianowie ma tendencję malejącą, w 2003 r. wynosiła 394 osoby, w 2008 – 360 osób, na koniec 2010 roku – 357 osób

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – na bazie dawnego PGR -u powstało duże gospodarstwo rolne z fermą hodowlaną specjalizującą się w hodowli bydła; w indywidualnych gospodarstwach rolnych prowadzi się między innymi hodowlę zarodową trzody chlewnej,
2. Usługi turystyczne – nad jeziorem Sławianowskim dawny ośrodek wypoczynkowy został przekształcony w zespół indywidualnych domków letniskowych, z urządzoną plażą i kąpieliskiem, drugie kąpielisko jest zorganizowane na odcinku brzegowym jeziora wzdłuż posesji szkoły;
3. Zabudowa mieszkaniowa – na terenie wsi występują wszystkie formy zabudowy mieszkaniowej tj zabudowa mieszkaniowa w zabudowie zagrodowej, zabudowa jednorodzinna, zabudowa wielorodzinna powstała w związku z funkcjonowaniem PGR-u w formie 3 kondygnacyjnych bloków,
4. Usługi publiczne – wieś wyposażona w większość podstawowych usług publicznych, tj: szkołę podstawową z oddziałem przedszkolnym, duże boisko sportowe z którego korzystają m.in. piłkarze LZS „Krajna”. Działa tu Koło Gospodyń Wiejskich, a OSP ma swoją remizę, w domu prywatnym znajduje się punkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów. Ponadto jest tu kościół parafialny z czynnym cmentarzem. Życie kulturalne skupia się w budynku szkoły podstawowej, gdzie znajduje się także świetlica wiejska, miejsce spotkań, imprez i zabaw.
5. Usługi komercyjne – sklep
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – gorzelnia nieczynna

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje przeznaczenie terenów

- Wielofunkcyjny rozwój wsi z ustaleniem stref rozwoju poszczególnych funkcji:
 - zespół dworsko parkowy wraz z pozostałymi zabudowaniami dawnej bazy PGR –u jako ośrodek skoncentrowanej produkcji rolnej, z możliwością rozwoju funkcji usługowych i produkcyjno – technicznych;
 - strefa istniejącej zabudowy zagrodowej z produkcją rolną w gospodarstwach indywidualnych; w ciągu zagród położonych pomiędzy drogą i jeziorem istnieją korzystne warunki dla rozwoju agroturystyki;
 - rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – letniskowej a także usług turystycznych (np. pensjonaty) w rejonach nie narażonych na uciążliwości wynikające z prowadzonej hodowli zwierząt w gospodarstwach rolnych , tj. w zachodniej części wsi w sąsiedztwie szkoły;
- Rewitalizacja popegeerowskiego zespołu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; obszar rewitalizacji powinien obejmować osiedle mieszkaniowe wraz z ogrodami działkowymi.
- Zachowanie istniejących publicznie dostępnych fragmentów brzegu jeziora Sławianowskiego, ukształtowanie nowego fragmentu przestrzeni publicznej nad jeziorem na odcinku pomiędzy cmentarzem i szkołą, jako miejsca nadającego wsi Sławianowo indywidualny charakter wsi letniskowej, w powiązaniu z realizacją projektowanego zespołu zabudowy. Zagospodarowanie tego rejonu wsi winno być poprzedzone sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- Odsunięcie nowej zabudowy od brzegu jeziora na minimum 30m od granicy działki jeziora;

Kierunki kształtowania środowiska

Sławianowo usytuowane jest w strefie moreny dennej falistej, która obniża się z północy na południe w kierunku rynny Jez. Sławianowskiego. Okolice Sławianowa to przede wszystkim rozległe pola uprawne.

- W parku dworskim znajdują się cztery pomniki przyrody;

- Lokalny korytarz ekologiczny rynną J. Sławianowskiego.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- kościół katolicki, par. p.w. św. Jakuba Apostoła, 1806 r., nr rej. A – 32/186 decyzja z dnia 02.04.1959 r. ,
- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 521 decyzja z dnia 29.03.1985 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony

- Zabytkowy zespół budowlany w rejonie kościoła parafialnego p.w. Św. Jakuba Apostoła, na który składają się: kościół, szachulcowy z 1806 r., dzwonnica drewniana z 1858 r. z dzwonami – jednym z 1621 roku i dwoma z XVIII wieku, czynny cmentarz katolicki z pocz. XIX wieku z kapliczką cmentarną z przełomu XIX i XX wieku, plebania - budynek murowany z pocz. XX w. z budynkiem gospodarczym, mur., XIX w.
- Zespół dworsko – parkowo – folwarczny, na który składają się: dawny dwór, obecnie budynek administracyjny, z pocz. XX w., gorzelnia, mur., 1902r., magazyn, mur., ok.1900r., magazyn, mur., ok.1900r., kuźnia, mur., 1890r., stolarnia, mur./drewno, ok.1900r., stodoła, drewno, 1915r., obora, mur., ok.1900r., transformator, mur., ok.1900r., owczarnia, mur., ok.1900r., dom mieszkalny, mur., ok.1900r., park dworski, k.XIXw.
- Zespół zagród (część z II poł. XIX wieku, część z początku XX wieku) usytuowanych po obu stronach głównej ulicy we wsi, charakterystycznie poszerzonej, do formy podłużnego placu; W XVII wieku w Sławianowie mieszkało siedmiu kmieci, którzy gospodarowali na łącznym obszarze siedmiu łąnów.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej: dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część wsi z trzema charakterystycznymi zespołami zabudowy.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – w miejscowości zlokalizowana jest jedna przepompownia oraz oczyszczalnia ścieków, do której odprowadzane są ścieki wyłącznie z miejscowości Sławianowo. Po wybudowaniu oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego), oczyszczalnia w Sławianowie zostanie wyłączona z eksploatacji (oczyszczalnia w złym stanie technicznym, nie spełniająca standardów), a ścieki z miejscowości będą odprowadzane na projektowaną oczyszczalnię. Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Droga powiatowa numer 1050 biegnąca wzdłuż jeziora łączy Sławianowo z Buntowem , natomiast droga gminna numer 106028 kieruje się na Kleszczynę.

W samej wsi układ drogowy w dużej mierze powstał poprzez podziały gruntów dawnego PGR-u, co powoduje że miejscami jest nadmiernie skomplikowany. Planowana nowa zabudowa będzie w większości obsługiwana przez istniejące drogi publiczne lub drogi wewnętrzne.

2.4.27. Sławianówko

Sławianówko położone jest w południowo wschodniej części gminy Złotów, ok. 0,5 km od brzegu jez. Sławianowskiego, co wskazuje na pewien potencjał w zakresie rozwoju zabudowy o charakterze letniskowym. Liczba mieszkańców wsi jest ustabilizowana i wynosi 42 osoby -stan na koniec 2008 roku), na koniec 2010 roku – 43 osoby. Jest to jedna z najmniejszych wsi w gminie Złotów. Wieś składa się z pozostałości folwarku i 4 budynków mieszkalnych, piąty budynek mieszkalny znajduje się w obrębie założenia d. folwarku.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Rozwój zabudowy dopuszcza się po obu stronach drogi prowadzącej przez wieś z zachowaniem dotychczasowego układu wsi tj. ulicówki;
- Restrukturyzacja zagospodarowania dawnego folwarku z zachowaniem jego historycznego układu w kierunku odtworzenia produkcji rolnej lub innych funkcji np. usług turystycznych czy zabudowy produkcyjno – technicznej;
- Urządzenie istniejącego boiska – placu zabaw, jako przestrzeni publicznej mieszkańców Sławianówka.

Kierunki kształtowania środowiska

Sławianówko usytuowane jest w strefie moreny dennej falistej, która obniża się z północy na południe w kierunku rynny Jez. Sławianowskiego. W okolicy dominują rozległe pola uprawne.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Na terenie wsi znajdują się pozostałości folwarku: dom mieszkalny i stodoła. Czytelne jest też miejsce w którym było niewielkie założenie parkowe.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – do zbiorników bezodpływowych. Ze względu na niewielką liczbę mieszkańców w miejscowości, podłączanie do zbiorczego systemu odprowadzania ścieków jest ekonomicznie nieuzasadnione, toteż przewiduje się, że zbiorniki bezodpływowe nadal będą stanowiły odbiorniki ścieków;
- W miejscowości nie planuje się rozbudowy gminnej sieci kanalizacji sanitarnej. Ewentualnie przewiduje się kanały grawitacyjne z odprowadzeniem do lokalnej kontenerowej oczyszczalni ścieków.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga gminna nr 106029, z której jest wjazd na wszystkie zabudowane posesje. Droga ta powinna uzyskać kategorię publicznej drogi gminnej aż do wsi Sławianowo, zarówno ze względu na obsługę zabudowy w Sławianówku jak i ze względu na wskazane połączenie ze Sławianowem, gdzie znajdują się ważne usługi publiczne (szkoła) oraz tereny rekreacyjne nad jez. Sławianowskim.

2.4.28. Stare Dzierżążno, Nowe Dzierżążno

Stare Dzierżążno położone jest przy drodze powiatowej nr 1022P, prowadzącej ze Złotowa do Stawnicy. Jest wsią solecką. Sołectwo obejmuje Nowe Dzierżążno, niewielką popegeerowską osadę, położoną, na skraju lasu nad rzeczką Łużanką, przy granicy z gminą Zakrzewo. Liczba ludności Starego Dzierżążna zmniejsza się: w 2003 r. wynosiła 126, w 2008 – 106 osób, na koniec 2010 roku – 102 osoby. Wieś małowiczko położona w urozmaiconym krajobrazowo terenie.

Stare Dzierżążno składa się z dwóch charakterystycznych zespołów zabudowy:

- wschodnia część wsi to pozostałości założenia dworsko – folwarczno – parkowego. Do czasów współczesnych zachował się budynek dworu, zabudowania gospodarcze adaptowane na cele mieszkaniowe i mieszkaniowo – letniskowe – wyznaczające kształt podwórza folwarcznego, ogólne zarys kompozycji parku, którego głównym elementem był staw, istniejący.
- zachodnia część to zespół zabudowy zagrodowej – wieś w kształcie ulicówki.

Nowe Dzierżążno składa się z kilku zagród. Ładne położenie tego przysiółka daje szansę na rozwój zabudowy o charakterze letniskowym. W Starym Dzierżążnie są niektóre usługi publiczne, tj: sala wiejska i Ochotnicza Straż Pożarna. Brakuje terenów rekreacyjnych - przestrzeni publicznej skupiającej mieszkańców wsi.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Stare Dzierżążno pozostaje funkcja rolnicza; jako funkcję uzupełniającą można wskazać agroturystykę, organizowaną w powiązaniu z istniejącą zabudową zagrodową.
- Założenie dworsko – folwarczno – parkowe w Starym Dzierżążnie wskazane do rewaloryzacji, zalecane funkcje to zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowo – usługowa, mieszkaniowo – letniskowa i usługi turystyczne lub agroturystyka;
- Uzupełnienie wyposażenia wsi w usługi publiczne – projektowany teren rekreacyjno – sportowy, poza zespołem zabudowy, w południowej części wsi;
- Lokalizacja nowej zabudowy poza ciągiem korytarza ekologicznego i płatami gruntów organicznych, z zabudowy wyklucza się również strefy ochrony ekspozycji wsi, mieszczące się w granicach strefy ochrony konserwatorskiej;
- Nowe Dzierżążno ze względu na atrakcyjny krajobraz ma warunki dla lokalizacji zabudowy o charakterze letniskowym, jako uzupełnienie ciągu zabudowy istniejącej wzdłuż drogi gminnej;

Kierunki kształtowania środowiska

Stare Dzierżążno leży na piaskach i żwirach sandrowych otoczonych utworami gliniastymi moreny dennej. Dodatkowo teren przecina podłużne obniżenie, którym płynie ciek odwadniający łąki i uchodzi do pobliskiej rzeki

Łużanki. Łąki i pastwiska znajdują się na północnym-zachodzie oraz wzdłuż cieku. Nowe Dzierżążno otaczają lasy. Pozostała część to grunty orne.

- Wzdłuż cieku przepływającego pomiędzy zespołem dworsko – folwarczno – parkowym a wsią wyznacza się korytarz ekologiczny;
- Ochronie podlegają gleby pochodzenia organicznej, w większości położone w granicach korytarza ekologicznego lub osnowy ekologicznej gminy;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Dawna nazwa Dziewierzno, Derisno, Droszno. Najstarsza informacja źródłowa o miejscowości pochodzi z 1578 roku. Do schyłku XVIII wieku jedynie 9-łanowy folwark z młynem o jednym kole, należący do dóbr złotowskich. Wówczas mieszkało w nim 115 ludzi.

1. Na terenie wsi Stare Dzierżążno i Nowe Dzierżążno nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków;
2. Zabytki wskazane do ochrony

- Zespół dworsko – parkowo - folwarczny, w tym: dwór mur., ok. 1900r., budynek folwarczny nr 4, kamień, pocz. XX wieku (adaptowany na cele mieszkaniowe), pozostałe zachowane budynki gospodarcze, pozostałości parku;
- Budynek szkoły podstawowej, mur, pocz. XX wieku;
- Zabudowania we wsi – większość to budynki mieszkalne murowane z pocz. XX wieku; zachował się również budynek o konstrukcji szachulcowej z 2 poł. XIX wieku;
- Zabytkowe cmentarze ewangeliczne, po jednym w Starym Dzierżążnie i w Nowym Dzierżążnie, nieczynne z poł. XIX wieku;

3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś, zespół dworsko – parkowo – folwarczny oraz cmentarz, łącznie z przedpolami ekspozycji sylwet wsi Stare Dzierżążno, oznaczoną na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W przyszłości, po wybudowaniu odcinka sieci kanalizacji sanitarnej Stawnica - Złotów, przewiduje się odprowadzenie ścieków w systemie grawitacyjno-pompowym z m. Stare Dzierżążno do Stawnicy, a dalej do miejskiego systemu kanalizacyjnego w m. Złotów;
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Stare Dzierżążno obsługiwane jest przez istniejące drogi publiczne (głównie powiatowe):

- Droga ze Złotowa do Stawnicy,
- Droga z Nowego Dworu do Stawnicy;
- Droga ze Starego Dzierżążna do Starej Wiśniewki, która jest jednocześnie jedynym dojazdem do wsi Nowe Dzierżążno.

Planowany rozwój zabudowy nie wymaga rozbudowy układu drogowego we wsi.

2.4.29. Stawnica

Stawnica jest rozległą wsią, jej centralna część z dawnym folwarkiem leży nad rzeką Głomią. Wieś średniej wielkości, typowo rolnicza. Liczba ludności ma lekką tendencję spadkową, w 2003 roku wynosiła 597 osób, a w 2008 roku - 592 osoby, na koniec 2010 roku – 583 osoby. Stawnica jest wsią sołecką.

Na wieś Stawnica składają się następujące zespoły zabudowy:

- Wieś rozciągająca się przy drodze ze Stawnicy do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 188 (do Człuchowa). W tej części wsi występuje zabudowa zagrodowa (w większości) a także zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Znajduje się tu również szkoła, kościół i cmentarz. Na południowo wschodnim skraju wsi realizują się nowe budynki – w zabudowie jednorodzinnej. Ciąg zabudowy kończy dawna baza SKR, gdzie znajduje się skup makulatury i prowadzony jest wyrób drewna kopalnianego.
- Zespół dworsko – folwarczno – parkowy - po PGR-owski. Zabudowania folwarku wykorzystywane są jako ferma hodowlana, dwór mocno przebudowany pełni funkcję budynku wielorodzinnego, park jest dość dobrze zachowany, ale nie całe założenia;

- Zespół zabudowy w większości wielorodzinnej w południowej części wsi, usytuowany przy drodze do Złotowa, z przynależnymi do niej ogrodami działkowymi, wyposażony w boisko (położone przy kapliczce);
- Stawnicki Młyn – zespół zabudowy położony nad rzeką Łużanką, młyn jest nieczynny; obszar dawnego stawu młyńskiego został urządzony jako stawy hodowlane;
- Przysiółek Stawnica Wybudowanie położony przy drodze ze Stawnicy do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 188 (do Człuchowa), na który składają się: kilka zagród i kilka posesji z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (niektóre w trakcie budowy).
- Ośrodek „Zabajka” położony po południowo wschodniej stronie drogi nr 188 do Człuchowa, nad jez. Piaskowym (Ośrodek „Hipomedical” s.c. Centrum Rehabilitacji i Hipoterapii „Zabajka”). Nad jeziorem Piaskowym jest dzikie kąpielisko, z którego korzystają nie tylko mieszkańcy nieodległych wsi ale również Złotowa.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – produkcja ogólnorolna i hodowlana (bydło, trzoda) w formie skoncentrowanej na terenie b. PGR-u i folwarku oraz w zabudowie zagrodowej poszczególnych rolników, stawy hodowlane,
 2. Usługi publiczne –, boisko, sala wiejska, Ochotnicza Straż Pożarna, cmentarz, kościół, plac rekreacyjno-sportowy, szkoła podstawowa, oddział przedszkolny
 3. Usługi komercyjne – sklep, usługi leśne, Ośrodek „Hipomedical” s.c. Centrum Rehabilitacji i Hipoterapii „Zabajka”;
 4. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład rolno – handlowy Henryk Stokłosa, Zakład Usług Mechanicznych, wyrób drewna kopalnianego i skup makulatury w dawnej bazie SKR-u
- W granicach obrębu geodezyjnego Stawnica znajduje się również obszar projektowanego międzygminnego składowiska odpadów Związku Gmin Krajny.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Wielofunkcyjny rozwój wsi z ustaleniem stref rozwoju poszczególnych funkcji:
 - zespół dworsko parkowy wraz z pozostałymi zabudowaniami dawnej bazy PGR –u jako ośrodek skoncentrowanej produkcji rolnej, z możliwością rozwoju funkcji usługowych i produkcyjno – technicznych;
 - strefa istniejącej zabudowy zagrodowej z produkcją rolną w gospodarstwach indywidualnych; w istniejącej zabudowie zagrodowej;
 - rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej wzdłuż drogi nr 1039P, również we fragmencie wzdłuż drogi wojewódzkiej numer 188, jednakże wjazd na działki nie powinien się odbywać z drogi wojewódzkiej;
 - dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania istniejących ogrodów działkowych na cele zabudowy mieszkaniowej, dokonaną na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
 - urządzenie terenu z istniejącym boiskiem jako przestrzeni publicznej dla mieszkańców
- Rewitalizacja popegeerowskiego zespołu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; obszar rewitalizacji powinien obejmować osiedle mieszkaniowe wraz z ogrodami działkowymi.
- restrukturyzacja zagospodarowania nieczynnego młyna "Stawnicki Młyn nad Łużanką", ze względu na walory krajobrazowe zalecany kierunek zagospodarowania to usługi turystyczne i agroturystyka;

rozwój turystyki, rozbudowa funkcji hotelowych w oparciu o Ośrodek „Zabajka” oraz zagospodarowanie rekreacyjne brzegu Jez. Piaskowego;

Kierunki kształtowania środowiska

Okolice wsi Stawnica charakteryzują się malowniczym krajobrazem, wynikającym głównie z sąsiedztwa różnorodnych form rzeźby i pokrycia terenu, gdzie faliste i pagórkowate pola moreny dennej sąsiadują z równinnymi sandrami z bogatą siecią cieków i rowów, rozległymi łąkami i licznymi enklawami leśnymi. Teren wokół miejscowości jest urozmaicony a wysokości względne wahają się od 123 m. do 110 m n.p.m. Powierzchnie moren, o względnie małych amplitudach wysokości względnych, pokrywają grunty orne, w obniżeniach terenu są łąki, pastwiska. Po północno zachodniej stronie wsi rozciąga się dolina rzeki Głomii, od północy rzeki Łużanki, w samej wsi cieku bez nazwy (rów melioracyjny). Ochronie podlegają:

- korytarze ekologiczne obejmującą najbardziej aktywne przyrodniczo tereny w rozległych dolinach rzeki Głomii i Łużanki oraz lokalnego cieku przepływającego przez wieś;

- na północy, w miejscu przecięcia się rzeki Łuzanka i drogi powiatowej nr 1029P, nie daleko Stawnickiego Młyna znajduje się pomnik przyrody – okazała lipa ;
- gleby pochodzenia organicznego (w większości na podłożu torfów) zalegające w dolinach wymienionych rzek, w tym duży płat w środku wsi;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pierwsze historyczne wzmianki o Stawnicy pochodzą z 1491 roku (jako Sthawnicza, Stawnicza, Stesnitz, Stewnitz). W XVI wieku wieś obejmowała 16 łanów. W tym okresie nad Głomią nieopodal osady wybudowano młyn o 2 kołach zwany „Grzymek”, któremu Augustyn Działyński 29 stycznia 1754 r. nadał przywilej. W 1695 roku w Stawnicy siedziało 9 kmieci. Folwark powstał sto lat później. W 1864 roku liczyła 480 mieszkańców. Przy dworze znajduje się niewielki park. Przy wjeździe leży głaz, na którym widnieje data – 1795. W okresie międzywojennym w Stawnicy bardzo prędko rozwijał się ruch polonijny. W czerwcu 1929 roku otworzono tu szkołę polską, do której uczęszczało 40 dzieci.

1. Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski z 2 połowy XIX wieku (nr rej. A – 460 decyzja z dnia 11.10.1983 r.); powstał prawdopodobnie w 3 ćwierci XIX w. w stylu krajobrazowym. Z niemieckich map archiwalnych wynika, iż po stronie zachodniej dworu znajdował się bądź to sad bądź ogród warzywny, zaś za dworem zastrzewienia parkowe. Do czasów obecnych zachował się liczny starodrzew.
- trzy stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków położone na wschód od wsi w zakolu rzeki Głomii na wzniesieniu, Zamkowa Górze, będącej pozostałością grodziska wczesnośredniowiecznego :
 - A-9 - cmentarzysko ciałopalne – stanowisko 2, nr rejestru A-370/292 z 22.08.1960r.,
 - A10 - grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 3, nr rejestru A-371/650 z 20.12.1967r.,
 - A11 - osada wczesnośredniowieczna – stanowiska 5 i 6, nr rejestru A-372/651 z 20.12.1967r.,

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- Zabytkowe budynki:
 - murowana kapliczka z początku XX wieku
 - murowana szkoła podstawowa z lat 20-tych XX wieku
 - murowane domy z końca XIX i początków XX wieku, murowano-drewniane domy z 2-giej połowy XIX wieku, -szachulcowy dom z 2-giej połowy XIX wieku
- zespół folwarczny w tym:
 - murowane budynki gospodarcze z końca XIX wieku
 - murowane domy mieszkalne z końca XIX wieku
 - murowany transformator z końca XIX wieku
- murowany młyn – Stawnicki Młyn , z końca XIX wieku
- cmentarz ewangelicko-augsburski z połowy XIX wieku – nieczynny;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś i zespół dworsko – parkowo - folwarczny, w której znajdują się wszystkie wyżej wymienione zabytki.
- w okolicy wsi Stawnica wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt kanalizacji sanitarnej w systemie grawitacyjno – tłocznym z odprowadzeniem ścieków z miejscowości Stawnica do kanalizacji sanitarnej miasta Złotów z oczyszczalnią miejską w m. Błękwit.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Stawnicę przebiega droga powiatowa numer 1022, która z jednej strony prowadzi do Starej Wiśniewki, a z drugiej do drogi wojewódzkiej numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła). Droga powiatowa numer 1039 również biegnie do drogi wojewódzkiej numer 188, natomiast droga powiatowa numer 106010 ma kierunek Stare Dzierżążno. W rejonie wsi nie jest planowana rozbudowa układu dróg publicznych. Planowana jest realizacja ścieżki rowerowej Złotów- Stawnica oraz budowa i rozbudowa chodników we wsi.

2.4.30. Święta

Święta położona jest na południowy-wschód od Złotowa, w odległości ok. 1km od granicy miasta. Jest największą wsią w gminie, jest również wsią sołecką. Liczba ludności ma tendencję wzrostową, w 2003 r. wynosiła 926 osób, w 2008 – 931 osoby, na koniec 2010 roku – 949 osób.

Święta jest rozległą wsią – ma prawie 3 km długości, składa się z kilku charakterystycznych zespołów zabudowy:

- Północna część wsi, położona zaraz za granicą miasta Złotów to kompleks zabudowy Złotowskiego Przedsiębiorstwa Ogrodniczego i spółki ogrodniczej Święta. Są to połacie terenu pod szklarniami, zespół zabudowy wielorodzinnej (3 kondygnacyjne bloki) z ogrodami działkowymi. Po drugiej stronie drogi do Złotowa rozwijają się mniejsze ogrodnictwa, uprawy sadownicze z zabudową mieszkaniową jednorodziną.
- Centralna część miejscowości Święta to historyczny zespół zabudowy, najstarsza część wsi z zabudową zagrodową. Wieś z XV w., Północna jej część położona przy drodze do Złotowa to typowa ulicówka. Wśród zabudowy wiele chałup z XIX wieku między innymi szachulcowych, często z ozdobnymi drzwiami. Chałupa numer 98 uchodzi za najstarszą na Ziemi Złotowskiej. Stanowi obiekt muzealny. Południowa część wsi to zespół zabudowy położony przy skrzyżowaniu kilku dróg – ma charakter wielodrożnicy. Stoi tu m.in. murowany korpus wiatraka, tzw. Holendra z 1902 roku). W dolinie po zachodniej stronie znajdują się dwa małe jeziora z urządzonej miejscem rekreacyjnym nad brzegiem stawu u podnóża tzw. Żydowskiej Góry. Jest to niewielki pagórek z zabytkowym cmentarzem, w części zniszczonym przez pozyskiwanie kruszywa (wyrobisko);
- Południowo-wschodnia część wsi to najnowszy zespół zabudowy, gdzie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna otacza nowo zrealizowany kompleks budynków szkolnych; Tu też wnosi się spory pagórek porośnięty w większości lasem z pozostałością zabytkowego cmentarza.
- Południowa część wsi przy drodze do Kleszczyny to tereny rozwijających się funkcji mieszkaniowo-usługowych z kompleksem SKR Złotów;
- Największy zespół rozproszonej zabudowy zagrodowej usytuowany jest przy drodze do Nowej Świętej;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – szklarnie, ogrodnictwo, sady – Złotowskie Przedsiębiorstwo Ogrodnicze, SKR Złotów, hodowla bydła i trzody chlewnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych; We wsi jest kilka bardzo dużych gospodarstw.

2. Zabudowa mieszkaniowa – występuje zabudowa zagrodowa, jednorodzinna, również wielorodzinna (bloki PGR) 3-kondygnacyjna.

3. Usługi publiczne – pełny zakres usług gminnych w zakresie oświaty i wychowania, tj. szkoła podstawowa, oddziały przedszkolne i gimnazjum, boisko i plac zabaw (koło kościoła), filia gminnej Biblioteki Publicznej, świetlica wiejska, Indywidualna Praktyka Pielęgniarska. Ponadto we wsi jest kościół i cmentarz. W nowoczesnym kompleksie szkolnym znajdują się hala widowiskowo – sportowa, a na pierwszym piętrze znajduje się jedna z dwóch filii Biblioteki Publicznej Gminy Złotów im. ks. Bolesława Domańskiego z Radawnicy. Przy szkole znajdują się boisko piłkarskie, o pełnych wymiarach. Prężnie działa Ochotnicza Straż Pożarna, biorąca udział nie tylko w akcjach ratunkowych, ale również w konkursach i zawodach. Wspólnie z mieszkańcami wybudowali remizę i salę wiejską. Nad jeziorami pod Żydowską Górą jest urządzonej teren rekreacyjny;

4. Usługi komercyjne – sklep;

5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – usługi kowalskie - KOW-MET, masarnia „Samopomoc Chłopska”, zakład stolarski;

W nowoczesnym kompleksie szkolnym znajdują się hala widowiskowo – sportowa, a na pierwszym piętrze znajduje się jedna z dwóch filii Biblioteki Publicznej Gminy Złotów im. ks. Bolesława Domańskiego z Radawnicy. Przy szkole znajdują się boisko piłkarskie, o pełnych wymiarach.

Prężnie działa Ochotnicza Straż Pożarna, biorąca udział nie tylko w akcjach ratunkowych, ale również w konkursach i zawodach. Wspólnie z mieszkańcami wybudowali remizę i salę wiejską.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów.

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Zakłada się wielofunkcyjny rozwój wsi Święta, wynikający między innymi z bliskiego położenia wsi w stosunku do miasta Złotów, a także z dotychczasowych tendencji rozwojowych.
- W centralnej części wsi główną funkcją pozostają zabudowa zagrodowa z produkcją rolną i zabudowa mieszkaniowo – usługowa; rozwój zabudowy zagrodowej zakłada się głównie w formie uzupełnień w zabudowie istniejących gospodarstw;

- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej zakłada się w następujących rejonach:
 - w północnej części wsi – dwa zespoły zabudowy po obu stronach drogi nr 1050P,
 - w południowo zachodniej części wsi w okolicy jeziorzek,
 - w południowo wschodniej części wsi – w rejonie nowej szkoły oraz wzdłuż drogi do Nowej Świętej,
 - w południowej części wsi, wzdłuż drogi do Kleszczyny;
- Rozwój zabudowy usługowej, techniczno – produkcyjnej zakłada się w południowej części wsi, wzdłuż drogi do Kleszczyny;
- W zakresie wyposażenia w usługi publiczne przyjmuje się następujące kierunki rozwoju:
 - Zagospodarowanie na cele rekreacyjne tras wokół jeziorzek, urządzenie nowego terenu rekreacyjnego na działce gminnej;
 - Urządzenie na cele rekreacyjne, w formie parku leśnego lasu na pagórku przy szkole;
 - Utrzymanie istniejącego zagospodarowania;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej falistej, przeciętej płytkim podłużnym obniżeniem, przez które przepływa drobny ciek, uchodzący do rzeki Głomi. Znajdują się tu dwa stawy o łącznej powierzchni ok. 5 ha. Teren ogólnie nachyla się z północy na południe nieznacznie wznosząc się w kilku miejscach. Wysokości względne wahają się pomiędzy 110 m. a 125 m. n.p.m. Otoczenia terenu to w znacznej mierze pola uprawne. Niewielkie powierzchnie leśne znajdują się na wschodzie, wzdłuż obniżeń znajdują się użytki zielone w postaci łąk i pastwisk.

- W obniżeniach na zachodzie oraz na południowym wschodzie występują grunty organiczne. Są to obniżenia terenu wykorzystywane przez niewielkie cieki czy rowy melioracyjne.
- Lokalny korytarz ekologiczny przecina wieś w jej południowej części i okala od stony zachodniej. W jego granicach znajdują się między innymi oczka wodne, usytuowane po zachodniej stronie wsi.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Wieś jest znana już od 1440 roku. Należała do dóbr złotowskich. W XVII wieku i na początku XVIII wieku wskutek wojen i epidemii niemal zupełnie wyludniała. Do 1725 roku była zamieszkała wyłącznie przez Polaków, później sprowadzeni do niej zostali koloniści niemieccy. Polska część wsi miała swojego sołtysa, a część niemiecka swojego. Od 1864 roku istnieje tutaj Ochotnicza Straż Pożarna, pierwsza jednostka strażacka w okolicy. Pod koniec XIX wieku działały Świętej młeczarnia, dwie cegielnie, kaszarnia i wiatrak, bardzo prężnie rozwijało się rzemiosło. W okresie międzywojennym działał tu Związek Polaków w Niemczech. W 1929 roku otworzono pierwszą szkołę.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- chałupa podcieniowa nr 98 z ok. 1800 r., nr rej. A – 44/188 decyzja z dnia 02.04.1959 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zespoły zabudowy, w tym:
 - zespół młyński, na który składają się: młyn – wiatrak holender, mur., 3 ćw. XIX w., dom młynarza, obecnie dom nr 46 b, mur. 3 ćw. XIX w. i budynek mieszkalno – gospodarczy, obecnie dom nr 46 a, mur., 3 ćw. XIX w.
 - zespół folwarczny (1): dom właściciela, ob. biura i dom mieszkalny nr 116, mur., 3 ćw. XIX w., kuźnia, warsztat, ob. bud. gosp., mur., 3 ćw. XIX w., obora, ob. chlewnia, mur., 3 ćw. XIX w., dom robotników folwarcznych, ob. dom mieszk. nr 118, mur., 3 ćw. XIX w.
 - zespół folwarczny (2): dom właściciela, ob. dom mieszkalny nr 60, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., stajnia, ob. nieużytkowana, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., stajnia, obora, ob. nieużytkowana, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., obora z mieszkaniem robotników folwarcznych, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., kuźnia, ob. warsztat, mur., 3 i 4 ćw. XIX w.
- zabytkowe budynki, w tym:
 - budynki mieszkalne, w tym o konstrukcji szachulcowej z poł. XIX wieku, liczne budynki murowane (cegła) z końca XIX wieku i pierwszego trzydziestolecia XX wieku; część jest przebudowana.
 - Szkoły: obecnie bud. Nr 86, mur. ok. 1900 r., nr 16, obecnie Plebania Parafii Rzymisko – Katolickiej p.w. św. Jana Chrzciciela w Świętej, drewno, l. 20 – te XX w.
 - kuźnia, nr 71, mur. II poł. XIX w.
- Cmentarze: cmentarz ewangelicki poł. XIX w. dz. Nr 499, cmentarz katolicki nieczynny, pocz. XX w., cmentarz ewangelicki poł. XIX w. dz. Nr 632

3. Strefy ochrony konserwatorskiej :

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część wsi, w której znajduje się większość wyżej wymienionych zabytków;
- w okolicy wsi Święta wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania, zaopatrujące w wodę mieszkańców Świętej oraz Święta Ogrodnictwo, Wąsosz i Nową Świętą. Na ujęciu zlokalizowane są dwie studnie o łącznych zatwierdzonych zasobach 55,3m³/h.
- Odprowadzenie ścieków – z miejscowości odprowadzane są ścieki bytowe poprzez system kanalizacji miasta Złotowa do miejskiej oczyszczalni ścieków w m. Błękwit. W Świętej zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;
- Zaopatrzenie w gaz – z gazu dostarczanego za pośrednictwem sieci gazowej korzysta tylko część Świętej tj. osiedle przy Zakładzie Ogrodniczym, pozostali mieszkańcy dla zaspokojenia potrzeb gazowych korzystają z gazu propan – butan dostarczanego w butlach gazowych;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

- Przez wieś przebiegają drogi powiatowe numer 1049, 1050, 1051. Droga powiatowa numer 1050 od północy biegnie do Złotowa, a od południa do Kleszczyny. Droga powiatowa numer 1051 łączy Świętą z Nową Świętą, a droga powiatowa numer 1049 z Wąsoszem i dalej w kierunku Krajenki. Istniejącą zabudowę obsługują również drogi gminne.
- Przez północno zachodnią część obrębu Święta przebiega projektowana obwodnica Złotowa, planowana klasa techniczna drogi – G (droga główna) , Droga tej klasy technicznej ma charakter tranzytowy, bez możliwości obsługi terenów przy niej położonych;
- Rozbudowę układu drogowego niezbędną do obsługi projektowanej zabudowy zakłada się w oparciu o istniejące drogi gminne nie posiadające statusu gminnej drogi publicznej oraz w niektórych przypadkach w oparciu o nowe drogi wewnętrzne. Rozbudowa osiedla mieszkaniowego w północnej części wsi wymaga uporządkowania geometrii skrzyżowania drogi powiatowej nr 1050P z ulicami osiedlowymi;
- Przez wieś przebiegają turystyczne trasy rowerowe, wskazane urządzenie ścieżek rowerowych, w pierwszej kolejności wzdłuż dróg powiatowych;
- Możliwość transportu dzięki działającym firmom świadczące usługi transportowe.

2.4.31. Wąsosz, Rosochy

Wąsosz jest wsią solecką. Do sołectwa należy także osada Rosochy. Liczba ludności jest ustabilizowana, w 2003 r. wynosiła 137 osób, w 2008 – 135 osób, na koniec 2010 roku – 135 osób. Obie miejscowości są miejscowości są malowniczo położone wśród lasów, nad rzeką Głomią. Wąsosz leży w odległości 4 kilometry na południe od Złotowa. Droga przebiegająca przez wieś to droga powiatowa nr 1046. Jest to wieś o ciekawym układzie przestrzennym, składa się z kilku zagród w południowej części wsi, dwóch zespołów folwarczno parkowych i zespołu młyńskiego. W północnej części wsi znajdują się zabudowania RSP – jest to ferma hodowlana i inne budynki gospodarcze. Wszystkie elementy są wyraźnie czytelne w krajobrazie tej wsi. Rosochy to przysiółek położony przy granicy z gminą Krajenka, składający się z kilku zagród.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – uprawa ziemi, produkcja zboża, hodowla bydła mlecznego; W Wąsoszu działa Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna, zatrudniająca kilku ludzi.
2. Zabudowa mieszkaniowa występuje w zróżnicowanych formach, większość to zabudowa jednorodzinna, część w zabudowie zagrodowej. Są też budynki wielorodzinne powstałe w wyniku adaptacji na cele mieszkaniowe np. pałacu, młyna
3. Usługi publiczne –w Wąsoszu jest sala wiejska i miejsce rekreacyjne nad rzeką za młynem. W Rosochach nie ma terenów wykorzystywanych na cele publiczne
4. Usługi komercyjne – hotel dla psów
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej

Główne funkcje , przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Wąsosz pozostaje produkcja rolna związana z nieruchomościami SKR jak i z istniejącą zabudową zagrodową;

- Na terenie wsi Wąsosz i Rosochy są dogodne warunki dla rozwoju zabudowy mieszkaniowo – letniskowej jak i usług turystycznych związanych z obsługą szlaku kajakowego na rzece Głomii i nie tylko.
- Rozwój zabudowy we wsi Wąsosz zakłada się w formie uzupełnienia zabudowy wzdłuż istniejących dróg;
- Nową zabudowę dopuszcza się przy drodze do Krajenki, za młynem, jako zabudowę mieszkaniową lub mieszkaniowo letniskową;
- **W przysiółku Rosochy zakłada się rozwój zagospodarowania z zakresu usług turystycznych , preferowana forma to agroturystyka. Zabudowę mieszkaniowo – letniskową dopuszcza się na działkach o dużej powierzchni (powyżej 2.000m², Gmina nie planuje uzbrojenia tego terenu w sieć kanalizacyjną.**

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest na skraju utworów zastoiskowych doliny rzeki Głomi, która płynie po stronie zachodniej. Teren wokół wsi nie jest mocno urozmaicony, obniża się z północnego-wschodu w kierunku południowym. Wysokości względne oscylują pomiędzy 100 m a 108 m. n.p.m. W najbliższym otoczeniu znajdują się pola uprawne, obniżenia wykorzystywane są jako łąki i pastwiska, na południu znajduje się duży kompleks leśny (las sosnowy – Mały Step Wąsosza) .

- Grunty organiczne występują w dolinie rzeki Głomi oraz jako niewielkie płyty na południu, północnym-wschodzie oraz w obniżeniu na wschodzie.
- Lokalny korytarz ekologiczny wykorzystuje dolinę rzeki Głomi oraz obniżenie przechodzące przez centralną część miejscowości. Obniżenie to łączy dolinę Głomi z terenami na wschodzie, które poprzecinane są rowami melioracyjnymi.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny – Wieś z XV w. Pierwotnie był tu folwark, notowany w materiałach źródłowych już od 1400 roku. W 1673 roku powstała papiernia, która spłonęła w połowie XIX wieku. W XVIII wieku zbudowano tu młyn o jednym kole, napędzany energią Głomi. Do czasów współczesnych zachowały się: pozostałości młyna, którego budynek użytkowany jest jako zabudowa mieszkaniowa, dobrze zachowany – za wyjątkiem parku - zespół folwarczny w północnej części wsi użytkowany przez RSP w Wąsoszu , park i pałac z zespołu dworsko parkowego znajdującego się we wschodniej części wsi , w tym zaniedbany i słabo czytelny park, nie zachowały się zabudowania folwarczne z tego zespołu.

1. We wsiach Wąsosz i Rosochy nie ma obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- we wsi Wąsosz

- zespół folwarczny , usytuowany w północnej części wsi: pałac, mur., ok.1880, budynek gospodarczy, mur./szach., pocz.XX, obora, mur., XIX/XX, stodoła, mur., 2 poł.XIX, domy mieszkalne, mur., 2 poł.XIX, park, 2 poł.XIXw.
- zespół dworsko parkowy: dwór, mur., XIX/XX, park, k.XIX.
- zespół młyna: młyn, ob. dom mieszkalny, mur., 1 poł.XIX, dom młynarza, mur./szach., 1 poł.XIX.
- kapliczka, mur., XIX/XX.
- Domy: Nr 2, mur., 4 ćw.XIX., Nr 6, mur., 1 ćw.XX., bez n-ru, mur., 1 ćw.XX.
- Cmentarze: cmentarz rodowy niecz., poł.XVIII w., cmentarz ewangelicko – augsburski, nieczynny, poł.XIX.

- w przysiółku Rosochy nie wskazuje się zabytków do ochrony.

Infrastruktura techniczna

- Zaspokojenie w wodę – m. Wąsosz - z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Świętej; m. Rosochy – z indywidualnych ujęć. Ze względu na niewielką liczbę mieszkańców i znaczną odległość od istniejących gminnych systemów wodociągowych, w miejscowości Rosochy nie planuje się budowy sieci wodociągowej;
- Odprowadzenie ścieków – do zbiorników bezodpływowych. Ze względu na rozproszoną zabudowę i znaczą odległość od istniejących układów kanalizacyjnych, podłączanie do zbiorczego systemu odprowadzania ścieków m. Wąsosz i Rosochy jest ekonomicznie nieuzasadnione, toteż przewiduje się, że zbiorniki bezodpływowe będą nadal stanowiły odbiorniki ścieków;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Istniejąca zabudowa we wsi Wąsosz obsługiwana jest przez drogi publiczne: drogę powiatową numer 1049, biegnącą ze Świętej w kierunku Krajenki oraz drogę gminną numer 106023 biegnącą ze Złotowa do drogi powiatowej numer 1050 (Złotów – Kleszczyna). Przewidywany rozwój wsi polegający na uzupełnianiu zabudowy wzdłuż istniejących dróg nie wymaga rozbudowy układu drogowego wsi.